

இம்மறுவல் நாட்டுக்கூத்து

ஆச்சியோன்:

“ முத்தாரக் கவிஞர் ”

ஆசீர்வாதம் தேவசகாயம்பிள்ளை

(செகராசதிஸ்கம்)

885/2, கடற்கரை வீதி,

பாண்டியூர்,

யாழ்ப்பாணம்.

1994

இம்மறைவல் நாட்டுக்கூத்து

ஆக்கியோன்:

“ முத்தாரக் கவிஞர் ”

ஆசீர்வாதம் தேவசகாயம்பிள்ளை

(சொராச்சிங்கம்)

885/2, கடற்கரை விதி,

பாண்டியூர்,

யாழிப்பாணம்.

1994

குத்தங்குப்பாடு ஸ்வரூபம்

:க்லவிஸ்டு

“ ரகுடிக ஸ்ராத்து ”

நான் பிய்யாகா மந்தி சுதா வீரி

(எல்லாவற்றை)

.இல்லை எனக்கு நடை

, ரம்மை வெள்ளு

.வீரா வைப்பு என

201

இம்மறைவல் நாட்டுக்கூத்து

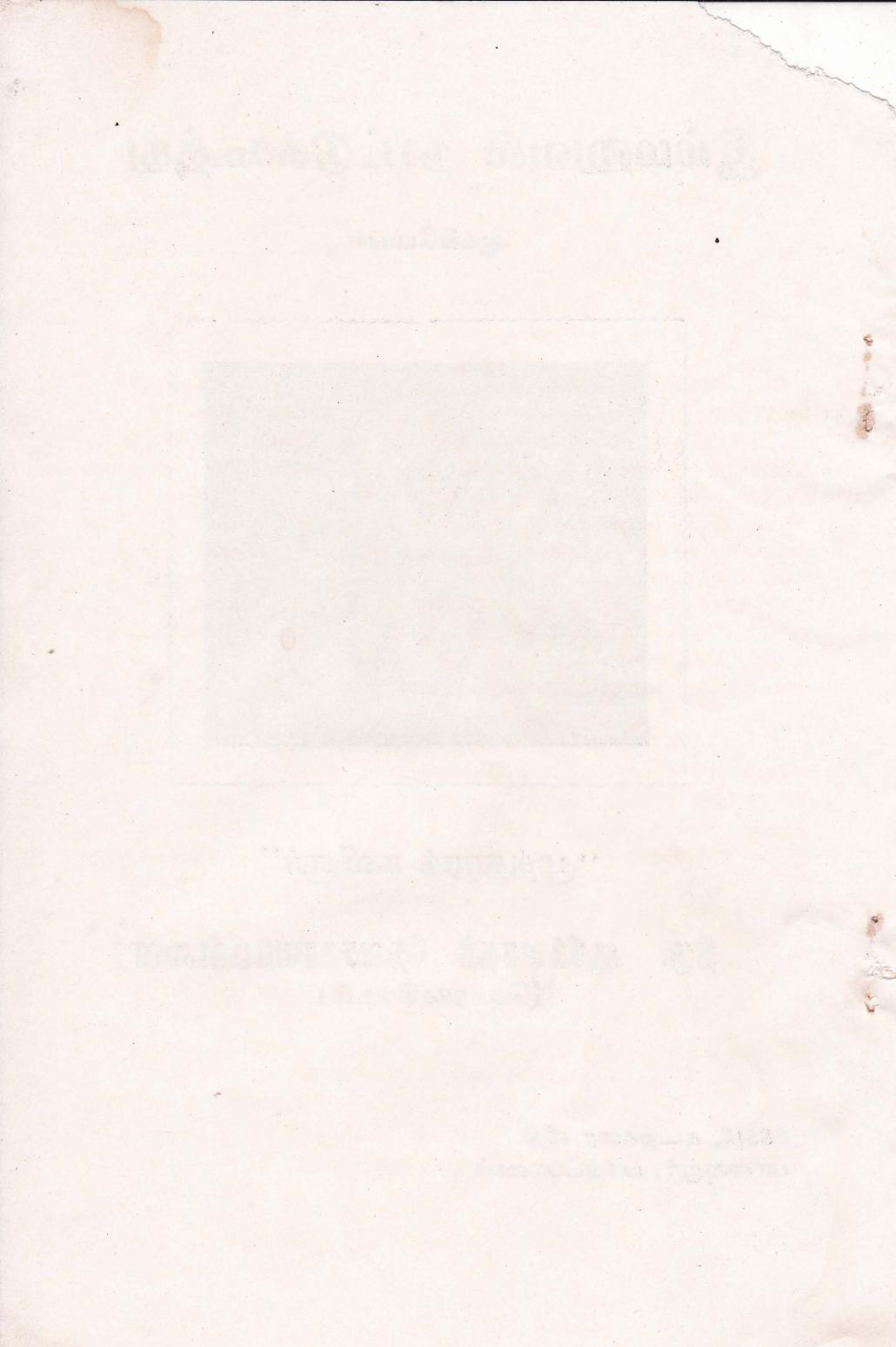
ஆக்கியோன்

“முத்தாரக் கவிஞர்”

தீரு. ஆசீர்வாதர் தேவசநாயர் பிள்ளை
(செகராச்சிங்கம்)

885/2, கடற்கரை வீதி
பாண்டியூர், யாழ்ப்பாணம்

ஆக்கியோன் நோக்கு

“படித்தத்னால் அறிவு பெற்றோர் ஆயிரகுண்டே - பாடம்
படிக்காத மேதைகளும் பாரினிலுண்டே”

ஆம், நான் அதிகம் படித்தவனுமல்ல; ஆனாலும் என்னாலும் ஓரளவுக்கு எழுத முடிந்தது. நான் இந்த எழுத்துத்துறையில் ஈடுபடு வதற்குக் காரணமாய் அமைந்த விடயம் இன்றும் என் மனதில் பசு மரத்தாணிபோலே பதிந்தேயுள்ளது. இதனை நான் வாசகர்களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

அப்போது நான் இளவயதினாய் இருந்த காலம். எனது பேர் னார் அதாவது எந் தாயாரின் தந்தையார் நீ. சம்பூரணம் என்ப வர், தான் உண்டு உறங்கும் நேரம் தவிர்ந்த எந் நேரமும் புத்தகம் இல்லாமல் வாய்ப்பாடமாகப் பாடிக்கொண்டே இருப்பார்.

அவர் “வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள் தோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம் தப்பாமல் சார்வார் தமக்கே” என்ற காப்புப் பாடி விட்டுப் பின்பு முதுரையைப் பாடிக்கொண்டே இருப்பார்.

“வெற்றி வேற்கை வீரராமன் கொற்கை ஆழி குலசேகரன் புகல் நற்றமிழ் தெரிந்த நறுந்தொகை தன்னிற் குற்றங்களோவார் குறைவிலாதவரே” என்று காப்புப் பாடி விட்டு எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான் என்ற பாடல்களைப் பாடுவார்.

“மின்னெறி சடாமுடி விநாயகன் அடிதொழு நன்னெறி என்பது நாற்பதும் வருமே” என்ற காப்புடன் நன்னெறியைப் பாடிக் கொண்டிருப்பார். பிறகு.

“பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிலை நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய் துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்கு சங்கத்தமிழ் மூன்றும் தா” என்ற காப்புப் பாடிவிட்டு

“புண்ணியம் ஆம் பாவம்போம் போன நாட் செய்த அவை மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள் - எண்ணுங்கால் ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத்தார் சொல்லும் தீதொழிய நன்மை செய்”

தும்பை நூலிலிக்கம்

என்றவாறு மென்மேலும் பாடிக் கொண்டிருப்பார். நாளாக நாளாக என்னை அறியாமல் இத்தகைய பாடல்களில் மனம் வயிக்கத் தொடங்கியது. பின்னர் நான் இவற்றைக் கிரகித்து இரசித்து இச் சித்து மனம் பண்ணவும் அரம்பித்தேன். இதன் பயனாக் எனக்குக் கலை ஆர்வம் ஏற்பட்டது. நானும் ஓர் எழுத்தாளனாக வரவேண்டுமென்ற ஓர் உந்துதல் அவா ஏற்பட்டது. இதனைக் கலைப் பேராசை பேரவா என்றுகூட அர்த்தம் கொள்ளலாம்.

இதன் முதற்படியாக நானும் எனது பேரனார் போலே பாட ஆர்வம் கொண்டு பல்வேறு சிறந்த புத்தகங்களை வாங்கி வந்து படித்து உரைகளையும் நன்றாக மனமை பண்ணி வந்தேன். இதனால் எனக்குப் பாடும் திறமை சிற்று ஏற்பட்டது. இதன் பயனாக தேர்தல் பிரசாரங்கள், குருக்கள், பெரியோர், ஆசிரியர்கள் பிரியா விடை நிகழ்வுகள், வரவேற்பு வைவைங்கள் போன்றவற்றுக்கு நான் ஆக்கங்கள் எழுதிக் கொடுப்பது வழக்கம். மேலும் நேரம் கிடைக்கும் நேரங்களில் கவிதைகள், கட்டுரைகள், பிள்ளைப்பாடல்கள் என்பன போன்றவையும் எழுதுவேன். இக்காலப்பகுதியில் 1942 ஆம் ஆண்டு எனது மனைவி “இம்மனுவேல் இளவரசன் மாலை” என்னும் ஓர் அம்மானை வைத்துப் பாடிவருவார். அவர் சிறந்த கலைப் பிரியர். ஒரு நல்ல புத்தகம் கிடைத்தால் படித்து முடிக்குமுன் வைக்க மாட்டார்.

இவ்விதமாக அவர் ஓர் நாள் என்னிடம் இந்த “இம்மனுவேல் இளவரசன் மாலை”யை ஓர் நாட்டுக்கூத்து வடிவில் ஆக்கினால் என்ன என்று என்னிடம் கேட்டார். நானும் அதனை ஏற்று பிரபல அண்ணாவியார் தீயா இராசேந்திரம். சிங்கத்துரை, குணசிங்கம் இன்னும் சிலரிடம் இசையயைப்புப்பெற்று இந்த நாட்டுக்கூத்தைப் பாடிமுடித்தேன். அது 1955 ஆம் ஆண்டு ஆணி மாதம் 13 ஆம் திகிதி புனித அந்தோனியார் திருவிழாவின் போது அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டது. அதன் பின்னர் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு காலப்பகுதியில் மேடை ஏற்றப்பட்டது.

ஆனால் வெகுகாலம் கழித்துக் கிட்டத்தட்ட 40 வருடங்களின் பின் இப்போ இதனை அச்சுற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. இதனை எனது இளைய மகன் சத்தியசிலனிடம் வெளிப் படுத்தினேன். அதனை அவர் பசுமரத்து ஆணிபோல் மனதில் பதித்து பசிதாகம் பாராது எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று அலசி ஆராய்ந்து பலபெரியோர்களையும் சந்தித்து பலரின் ஆலோசனைகளையும் பெற்று அறிஞர்கள் பலரிடமும் ஆலோசனைகளையும் கேட்டு அணிந்துரைகளையும் பெற்று இன்று இந்தப் பொருளாதாரக் கண்ட காலத்திலும்

பெரும் பண்ச்செலவுடன் இதனை அச்சேற்றப் பிரயாசைப்பட்ட எனது இளைய மகன் சுத்தியசிலனுக்கும், இதனை அச்சேற்றப் பண உதவி புரிந்த மகன் ஜெயசிலனுக்கும் எனது மனம் நிறைந்த ஆசிர் வாதங்கள்: மேலும் இதற்கு அணிந்துரை எழுதித்தந்த பெருந்தாக யாழ் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி ஐயா அவர்கட்டும், இதற்கு முன்னுரையும் ஆசிரியரையும் எழுதித்தந்த சொற்பஞ்சமில்லாத தூய கவிஞர் ஆசிரியர் "யாழ் ஜெயம் (விக்ரர்) அவர்கட்டும் எனது நன்றி. இதற்கு மதிப்புரை எழுதித்தந்த பெருந்தகை பேராசிரியர் கவாநிதி அ. சண்முகதாஸ் தலைவர் தமிழ்த்துறை யாழ் பல்கலைக்கழகம் அவர்கட்டு எனது வணக்கமும் நன்றியும் உரித்தாருக. இதனை அச்சேற்றவித்துத் தந்த புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சக முகாமையாளர் அவர்கட்டும் எனது நன்றி. பலப்பல நாடகங்களிலிருந்து வெகு சிரமத்துடன் இராக தாளங்களைச் சேர்த்துத்தந்த அண்ணாவியார் வ. அல்பிரட் அவர்கட்டும் எனது நன்றிகள்.

மற்றையோரைப் பார்த்து நான் எனது புத்தகத்துக்கு என்னு
ரையை எழுதவில்லை, அதனை நான் விரும்பவும் இல்லை.

இதனை நாட்டுக்குத்து இரசிகப் பெருமக்கள் விரும்பிப்படிப்பார்கள் என்பது எனது நம்பிக்கையும் ஆசையுமாகும்.

ପାଞ୍ଜାବ — ରଣ୍ଜିତ —

ஆ. செகரித்துக்கம் தி முதல் பார்லிமெண்ட்

“வாழ்க அன்பகம்”

885/2 கடற்கரை வீதி, இந்தியகிளம் கடற்கரை காலு
பாஷாஷயூர், இது கூடும் குடி இங்களில் கிடைக்கின்றதுமா
வாயு யாழ்ந்தகர். என, காலுமிகுடி, காய்ப்பாட்டுமி ருங்கி காலுமா
கீடுபாடு குடும்பாடு, வழிமுது அப்பிசை காலுமிகுடி பத்திரிகைகளில் கூறியிருப்பது
கிளம் ப்பிராஷ்ட்ராகார குடும்பாடிய சப்பியக்கை குருஷம் கலிக்கந்தாக்கி

முன்னுரை

தமிழால் ஏடெழுதிப் பொருள்சேர்ப்பார் சிலர். புகழீற்பார் வேறுசிலர். பெருளற்ற பொருளையோ நிலையற்ற புகழையோ, பொருட்படுத்தாது தம் புலமைத் திறத்தால் தமிழுக்கே தமது வாழ்வு முழுவதையும் அர்ப்பணித்த பெருமகன் புலவர் ஆசீர்வாதம் செகரச்சிங்கம் அவர்களாவர்.

உள்ளத்துடிப்பு, உயர்ந்த ஆர்வம், தெள்ளுதமிழ்ப்பற்று, தெளிந்த சிந்தனை, வெள்ளமனைய கவிப்புலமை அவரது பிறவிச் சொத்துக்கள். அடக்கத்தின் விளைநிலமாக, அமைதியின் பழமரமாக, இலைமறை காயாக யாழ், பானைழூர்ப் பதியிலிருந்து மறுமலர்க்கி பெற்றுவரும் தமிழ்க் கலையுலகுக்கு நாடகப் பணிமூலம் ஆண்டுகள் பலவாக அருந்தமிழ்த் தொண்டாற்றி வருகின்றார் அவர்,

தாடியும் சடையு மில்லாத்
தாகூரின் அழகுத் தோற்றம்
நீடிய சாந்தம் அன்பால்
நிறைந்திடும் தூய நெஞ்சம்
வாடியே வனப்பு மங்கா
வதனமும் முதுமை கெஞ்சப்
பாடியின் சொற்கள் கொஞ்சம்
பாலனாய் வாழு கிண்றார்,

ஞான ஊற்றுக் கண்ணிலிருந்து உணர்ச்சி பொங்கத் தம்மை எழுத்தாளராக்கிக் கொண்டு, ஒரு கலைக் குடும்பத்தின் தலைத் துரணாக நின்று திட்டவட்டமாக, தெளிவாக, வரையறுத்து அவர் செய்த செந்தமிழ்ப் பணிகள் பலப்பல. ஆயினும், அன்னாரது நாட்டுக் கூத்துக்களே அவரது புலமையின் மகிமைக்கு உரைகற்களாய்ப் பொலி கின்றன.

‘இம்மனுவேல்’, ‘யோசேவ்வாஸ்’, ‘பூதத்தம்பி’, ‘சம்பூரண அரிச்சந்திரா’, ‘மனோகரா’, ‘குர்ப்பனகையின் குட்சி’ முதலிய நாட்டுக் கூத்துக்கள் பல தடவைகள் பல மேடைகளேறி அவரை ‘முத்தாரக் கவிஞர்’ என முத்திரை பொறித்துக் காட்டியுள்ளன. மறைந் திருந்த அவரது மாணிக்க வாழ்வுக்கு இராசகம்பீரந்தந்து குன்றின் விளக்காய் நின்றொளிரச் செய்துள்ளன.

யாழ். பாலையூர் வர்பிறை நாடகமன்றம், யாழ் திருமறைக் கலாமன்றம் முதலியன அவரது உள்ளத்திற் பண்ணீர் தெளித்து. சந் தனத்தால் இதயத்தைக் குளிப்பாட்டி இதமான ககமளித்து உண்மைப் புலமையை உலகறியசெய்து அதன் மூலம் தம் பெருமையை உயர்த்திக் கொண்டன.

‘இம்மனுவேல்’ என்னும் நாட்டுக்கத்து ஏட்டை நான் படித்துச் சுவைக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன். சொல்லச் சொல்லச் சுவைக்கும் வெல்லத் தமிழ்ச்சொற்கள் துள்ளித் துள்ளி வந்து இன்பத்தை அள்ளியள்ளிச் சொரிந்தன. அந்த இதமான சுக அனுபவத்தில் சிறு துளியாவது நீங்கள் ஈகிக் வேண்டாமா?

பானைச் சோற்றில் ஓரலிழ் புதம் பார்த்தல் போல மூன்று பக்கங்களில் முக்கணிகளை உங்கள் முன் வைக்கின்றேன். கலைமனத் தமிழின் புலமையைச் சுவைத்துப் பாருங்கள்.

(1)ஆழம் பக்கம்) கஸ்விக் கழகம் கெல்லும் தங்கையின்பாடஸ்

“என்னும் எழுத்தும் இலக்கணமும் புகழ் நண்ணும் இயல் இசை நாடக முத்தமிழ் பண்ணும் பலவித பாட முறைகளும் கண்ணுங் கருத்துமாய்க் கற்றுத் தெளிந்திட்ட”

(33)ஆழம் பக்கம்) ஆசிரியப் பண் அடி

“வடகுவடு முடிசிதற வெஞுமலைகொள் கடல் கவரு”

எடுத்துக்காட்டுக்கள்

“வாணேறி உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி வண்ணப் பருந்தாகுமோ?”

“வந்தி மகவைப் பெறுவாளோ?”

“வானத்து வில்லுக்கு நாணேற்ற முயன்றிட்ட மடையா”

(40)ஆழம் பக்கம்) இம்மனுவேல் பாடஸ்

“ஊறுபல செய்திடினும் எனது உற்ற சிரம் கொட்டிடினும் கறுமரி பாலனுரை தரும் கொள்கைகளை யான் மறவேன்”

பலநூல்களின் அறிவைத் தாமே தேடிப் பயின்று இறைவரமாகப் புலவமைடைந்த முத்தாரக் கவிஞர்கள் சொல் அவங்கார ஆட்சி. முது நூல்களின் எடுத்துக்காட்டுக்கள், துள்ளலோனைத் துடிப்பு ஆறெழுந்து பாய்வதுபோல வீறுநடைமீறி ஊறிவரும் ஒசை நயமளைத்தும் கருப் பத்தின் முத்தர்ந்த சிக தாயின் உதரத்துள் உறுதப்பதைப் போன்று நெஞ்சை நெருடிக் கவிதைகளாக வெளிவந்த கதையைக் கூறுகின்றன.

கைபோன் போக்கில் மூன்று பக்கங்களை முதலில் தட்டிப் பார்த்தபோது தட்டுப்பட்ட சொல்லோவியங்கள் இவை. 159 பக் கங்களையும் படித்துப் பார்க்கவும் வேண்டுமா? படித்துப் பார்க்கவே வேண்டும்.

கல்பிளாந்து, மலைகுடைந்து, காடுதிருத்தி, நெருப்பில் வெந்து, பிலத்தில் நுழைந்து, உடலைப் பிழிந்து, இரத்தத்தை வியர்வையாக்கும் தொழிலாளிபோல உனர்வையுருக்கி முத்துக்களாக நம்முன்னே புலவர் பெருமான் பாடிக்குவித்த இனிய சொத்துக்கள் இன்றும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே காட்சி தருகின்றன. அரங்கமேற்றிய இவை சுரங்கப் புதையலாக மறைந்து போகாது அச்சுவாகனமேற வேண்டும். எல்லோரதும் கரங்களிலேற வேண்டுமென்பதே என் வேண்வா. கலையுலகும், சிறப்பாகச் கத்தோலிக்க உலகும் இதற்குக் கைதரவேண்டும். மாத்தமிழ் தந்த முத்தந்தற்புலவனின் படைப்புக் களைக் காத்தல் நமது கடமையுமாகும்.

“கன்றும் கருத்துமுள்ளபோது கிடைக்காதது கண் பஞ்சடைந்தபின் கிடைத்துப் பயனைன்ன?”

புலவர் புகழ் நிலவ வாழ்த்துக்கள்.”

என் புன்றுரைக்கு முன்னுரை வழங்கிய
இனியபண்புக்கு இதய நன்றி.

67, வேம்படி வீதி, “யாழ் - ஜெயம்”
யாழ்ப்பானம்.

(பொய் ஸ்ரீராமாயங்கி (ஸ்ரீஸ் ஸ்ரீராம)

நூறா வாழுமியாகி போடும்”

மாழுமியானாகி ஸ்ரீ ஸ்ரீரா

ம்துஷ ஏழுஞாய ஸ்ரீரா

“ஸ்ரீராம காய சாநாகநால்

மதிப்புரை

புலவர் செகராசசிங்கம் அவர்களின் இம்மனுவேல் நாட்டுக் கூத்து நூல் அச்சேறவிருப்பது அறிந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். முற்காலங்களில் கூத்துக்குரிய கதையும் பாடல்களும் எழுதப்பட்ட நூலை ‘ஏடு’ என்று சொல்வர். வழக்கமாக, ‘ஏடு’ யார் எழுதியது என்று தெரியாமலேயே கூத்தர் கூத்துக்களை ஆடினர். எழுதப்பட்ட ‘ஏடு’ இல்லாமலேயே பெரும்பாலான கூத்துக்கள் நடைபெற்றன. இதனால் கூந்துப்பாடல்களை அவரவர் தம்முடைய பேச்சு வழக்குக்கு ஏற்பப் பாடியாடினர். கூத்து ஏடுகள் சரியான முறையிலே எழுதப் பட்டு அச்சுப்பிரதியாகி விட்டால், இப்படியான சிக்கல்கள் ஏற்பட மாட்டா. இருக்கும் நாட்டுக்கூத்து ஏடுகளெல்லாம் அச்சுப்பிரதிகளாக வேண்டும். இந்த வகையில் புலவர் செகராசசிங்கத்தின் இந்நாட்டுக்கூத்து அச்சுப்பிரதியாவது வரவேற்கத்தக்கது.

கூத்துப் பாடல்கள் ஆட்டத்துக்குரிய பாடல்கள். எனவே அவற்றிலே பலவேறு வகையான சந்தங்கள் காணப்படுவதுடன், அவை ஒத்திசை, யைம் ஆகியவற்றுக்கேற்ப அமைவன. இப்பாடல்கள் நாடகக் கதைமாந்தரின் உணர்வுகளைப் புலப்படுத்துவதற்கேற்ற அமைப்புக்களையுடையன. புலவர் செகராசசிங்கம் மிகச் சிறந்த புலவர் என்பதை அவருடைய பாடல்கள் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. மூன்றிலே துண்பப்படும் ஞானசீலனை இடையன் கண்டு, அவர்களிருவரும் உரையாடும் போது தான்பட்ட துண்பத்தினைக் கூறும் ஞானசீலனின் பாடற் சந்தம் அவனுடைய துண்ப உணர்வைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது.

இடையன் : கண்களில் நீர்வடிய மழையென்ன கான்று செந்நீர் சொரிய புண்களில் நீர் வருந்த உனக்குற்ற புன்னை யென்னோ உரைப்பாய்.

ஞானசீலன் : வழுத்தி லுளத்தடங்கா நான்பட்டதை வகுத்து வகுத்து வாயால் எழுத்தினி லெட்டங்கா எனக்குற்ற இன்னலைச் சொல்வதென்றால்.

இவ்வாறு நிகழ்வுகளுக்கேற்றபடி உணர்ச்சி வெளிப்பாடு செய்யும் பாடல்களைப் புலவர் அமைத்துள்ளார்.

புலவர் செகராசசிங்கத்துக்குச் சொற்பஞ்சமில்லை. தேர்ந்த சொற்களை சந்தத்துக்கேற்றபடி அடுக்கிச் செல்கிறார். நாட்டுக் கூத்துத் தொடக்கத்தில் அமையும் காப்பு விருத்தத்தின் சந்தமும் பொருளும் சுவையுடையனவாயமையச் சொற்களைப் பின்னுகிறார் புலவர்.

சிரிய வானும் பூவும் சிறந்தபல் பொருளுண்டாக்கி
கோரிய மனுவை ஆக்கி குவலயந் தன்னில் வந்து
பாரிய குருசைத் தாங்கி பாடுபட்டுயிரை நீத்து
நேரினி லுயிர்த்த யேசு நிமலன் றாள் காப்பதாமே

தொடர்ந்து அமையும் காப்புப் பாடல்களைல்லாம் கம்பிரமாக அதே வேளை பக்தியுணர்வைப் புலப்படுத்துவனவாக இயற்றப்பட்டுள்ளன.

புலவர் செகராசசிங்கம் அவர்களின் புலமைபற்றி நான் இங்கு பெரிதும் பேசவேண்டிய தேவை இல்லையென்றே நம்புகிறேன். பாலைஷுர் கூத்துப் புலவர்கள் பலரைத் தந்த ஊர். இவரும் அந்த வரிசையிலே வருகிறார். இம்மனுவல் நாட்டுக் கூத்து நல்ல முறையிலே அச்சேறி வெளிவரவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன். இந்த நாலுக்கு இச்சிறிய மதிப்புரையை எழுதுவதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பேராசிரியர் கலாநிதி
அ. சண்முகதாஸ்
தலைவர், தமிழ்த்துறை

11 - 11 - 1994.

நாலுக்கு முன் மாண்பும் கலைநிதி
யரிசுக்கு நிறுத்தி நூலாக
உருக்காக உருவை சீடி கூறுவதை
மாப்பாக நாலுக்கு வருவது

நாலுக்காக நாலுக்காக நிர்வாக
நாலுக்காம் நாலுக்காம் நிர்வாக
நாலுக்கா நாலுக்காவி நிர்வாக
நாலுக்காவினாகவி நிர்வாக

மாப்புக் குப்பையை நிர்வாக நிர்வாக நிர்வாக
நிர்வாக நிர்வாக நிர்வாக நிர்வாக

அனிந்துரை

யாழ். பல்கலைக்கழக நுண் கலைத்துறைத் தலைவர்
பேராச்சியர் கார்த்திகேச சீவத்தங்கு
வழங்கியது

யாழ்ப்பாணம் பாளையூர்ப் புலவர் செகராசசிங்கம் அவர்களின் இம்மனுவல் நாட்டுக்கூத்தை அவர் மகன் தே. சத்தியசௌ அச் சேற்றவுள்ளார்கள். கத்தோலிக்க நாட்டுக்கூத்து மரபில் பாளையூரின் பெரும் புகழ்பெற்ற புலவர் அவர்களின் இந்த நாடகம் அவராலே இயற்றப் பெற்றதாகும். கிறிஸ்தவக் கூத்து மரபுக்கென திட்டவட்டமான அமைப்பு உண்டு. புலவர் அவர்கள் அந்த மரபு தவறாது பாத் திரங்களை தோற்றுவித்து அந்த மரபுக்குரிய கதைப் பின்னவின் அடிப்படையில் கிறிஸ்தவத்தின் மேஜ்மையை நிலைநாட்டும் ஒரு நாடகத்தை எழுதியுள்ளார்.

இத்தகைய கூத்துப் பாடல்களை ஆராயும் பொழுது அவற்றின் அமைப்பையும், அப்பாடத்தில் வரும் பாடல்களின் சரளமான ஓட்டத்தையும் அவதானித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். வாய்மொழி இலக்கிய கையளிப்பின் பாரம்பரியம் இங்கு தொழிற்படுவதைக் காணலாம். புலவர் செகராசசிங்கம் அவர்கள் பாட்டுக்களை இயற்றியுள்ள முறையை நோக்கும் பொழுது வாய்மொழி மரபின் முக்கியத்துவம் நன்கு புலனாகிறது.

இதைவிட கூத்தின் கதை அமைப்பையும் நாங்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். பாத்திரங்களின் அறிமுகம், பிரச்சனை கருக்கூட்டல், பிரச்சனை உச்சநிலை அடைதல், உச்சநிலையின் பாத்திரங்களின் முரண்பாடு, இறுதியில் பிரச்சனை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவில் என்பன இக்கூத்தின் மரபில் அமைப்பியல் அம்சமாகும். நாட்டுக்கூத்தின் மரபின் அமைப்பின் முறை இந்த நாடகத்தில் நன்கு போற்றப்பட்டுள்ளது. ரோமநாடக காலம் முதல் வளர்ந்து வந்த ஒரு நாடக முறைமை கிறித்தவமுறை ஞான அற்புத நாடகங்களுடன் இணைந்து இந்த அமைப்பு முறையைப் பெற்றுள்ளது.

இத்தகைய நாடகங்கள் கூத்துப்பண்பாடு நன்கு தொழிற்படும் ஒரு சூழலிலேயே பெரிதும் ரசிக்கப்படும். யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம் பரிய நாடக பயில்வில் பாண்ணியிலுள்ள மீனவெறுங்குடி மக்களிடையே ஒரு செழுமையான நாடகமரபு ஒன்று நிலவுகிறது. அந்தச் சமூகத்தின் எழுச்சியைபையும் நம்பிக்கை ஒருமையையும் அவர்களின் நாடக ஈடுபாடு வெளிப்படுத்துகிறது. இத்தகைய சமூகங்களிலே இந்த நாடகச்கலையின் முக்கியஸ்தர்களான நாட்டுக்கூத்துப் புலவர்கள், நடிகர்கள், அண்ணாவிமார்கள் ஆகியோருக்கு சமூகத்தில் முக்கிய மான ஓர் இடமும் உண்டு. புலவர் செகராசசிங்கம் என அழைக்கப்படும் திரு. ஆசீர்வாதம் தேவசகாயம்பிள்ளை அத்தகைய ஒருவர்.

அவரது இந்த நாடகம் அவரது கவித்திறனையும் பாவாக்க ஒட்ட தத்தினையும் நன்கு காட்டி நிற்கின்றது. அவர் புகழ்போல அவர் வாழ்வும் நீருவதாக. இத்தகைய கலைஞர்களின் திறன்களை சமுகம் நன்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அவசியம்.

கார்த்திகே சிவத்தம்பி

15 - 7 - 1994

‘முத்தாரக் கவிஞர்’
பாண்டியூர் புலவர் ஆ. செகராசசிங்கம்
அவர்கள் யாத்த

இம்மனுவல் நாட்டுக்கூத்து

காப்பு

சொற்பிழை பொறுக்கும் சோதியேசரன்

காப்பு வெண்பா

முப்பொருளொன் ராணவனே மூவுலக ஆண்டவனே
எப்பொருட்கு மிறையே எம்பரனே-செப்பருஞ்சீர்
இம்மனுவல் சரிதை இயற்றமிழில் பாடுதற்கு
நுழும்மருளை ஈந்திடுக வே

காப்பு விருத்தம்

சிரியவானும் பூவும் சிறந்தபல் பொருஞ்சாக்கி
கோரியமனுவை ஆக்கி குவலயந் தன்னில்வந்து
பாரியகுருசைத் தாங்கிப் பாடுபட் டியிரைத்து
நேரினிலுயிர்த்த யேக நிமலன்றாள் காப்பதாமே

தோடயம்

துதிசெய்தேன் நிற்தன் பதமலர்களை
தூயனே மரிசேயனே
மதியிலேன்புகல் கவிதனில்வரு
பிழைதவிர்த் தருள் புரிகவே
முப்பொழுதிலும் கன்னியேயர
மோட்சராக்கினி அன்னனயே
தப்பிலாதெந்தன் கவிதையில்அருள்
தாருமே அன்புக்கருமே

தோடயம் மறு

மருவலர் தொட்டையணி மணிமார்பன்
மகிபன் இத்தாவியாள் மகராசன்
தருமுதற்சத னிம்மனுவேலன்
தன்கைதயைப் பாட

திருத்தகு பதுவைப்பதிவாசன்
தெண்டிரை மயிலைகட் குபதேசன்
மருத்தகு சந்தஅந்தோனிமுனி
மலர்ப்பதங் காப்பாமே

குடினைக் காம்புவன் மனைவி

பாடினார் நாடகத்தைப் பாகுர்
பாவலனார் செக் ராசகிங்கம்
கூடினோம் நாமதனை ஒன்று
கூடி நடித்துப் படிப்பதற்கே

மனைவி

கூடிநீர் வாருங்களே இந்த
உத்தமனார் பாட்டைக் கேளுங்களேன்
கூடிநீர் வாருங்களேன் இந்தக்
கூத்தினைப் பார்த்து மகிழுங்களேன்

காம்புவன்

பார்க்கப் பரவசமாம் இந்தப்
பாவலனார் உடை நாடகத்தை
கேட்கத் தெவிட்டாதே இந்த
கீர்த்திமிகு பாட்டின் நேர்த்தியதை

மனைவி

பாக்களெல்லா மிருக்கும் இந்தப்
பாக்களைப் பாட வேறாக்களுண்டே
பூக்களெல்லாம் இருக்கும் எல்லாப்
பூக்களும் மல்லிகை பூக்களாமோ

இருவரும்

கூடிநீர் வாருங்களே இந்த
உத்தமனார் பாட்டைக் கேளுங்களேன்

காம்புவன்

தங்கைச்சி மாருங்களே இவள் கொஞ்சம்
தாவளியைக் கொஞ்சம் பாருங்களேன்
பொங்கல்கை விட்டிருக்காள் நல்ல
பூச்சட்டையும் எல்லோ போட்டிருக்காள்

மத்தையி

அத்தாணப் பாருங்களேன் அவர்
அழகினிலை அன்பு கூருங்களேன்
வித்தாரமாய் இருக்கார் யாரும்
வேணுமென்னா வந்து ஏறங்களேன்

ಕರ್ನಾಟಕ

சங்குக் கழுத்தழகி நல்ல
தாளம்பூப் போல நிறத்தழகி
மங்காச் சிவப்பழகி என்ற
மச்சியரே ராசாத்தியல்லே

ମଣିଷାବ୍ଦି

வெட்கமாய் இருக்கும்சான் நொக்கு
வேணுமென்டா வீட்டை போவம் மச்சான்
வீட்டில் இருக்கயுக்க சேட்டை
வேணுமென்னா செய்து காட்டிக்கலாம்

மஸ்கிறீற் மன்னன் பின்தார மனைவி மகன் மகள்

മാവിനക

ରେଷ :- ତେଜିକ ତୋଡ଼ି

தாளம் :- ஏகம்

பாவையே பளிமொழியே
பாங்குறும் என்தேவியரே கேளும் இந்த
பாரினிலே முந்தமுந்த
பரணடியைப் போற்றிசெய்வோம் நாமே

മണ്ണേരി

சுந்தரனே என்மனாளா
சோதிபரன் பாதமதைப் போற்றி எங்கள்
சேய்சூரூப நேயமதாய்
சோகமர வாழ்ந்திருப்போம் தேற்றி

ଆରାକଣ୍ଡା

செல்லமொழி நல்லமக்காள்
 செல்வர்காள் நான்சொல்லு மொழிகேள்ர் நிரும்
 தெய்வபதம் பேர்ந்றி அண்பாய்
 தீரிய கலைபயிலச் செல்வீர்

மகள் முறை

அப்பரே எண்ப்பயின்ற
அன்னையே எம்ஆதாவே நாமும் மிக்க
ஒப்பரிய நற்கலவகள்
ஒர்ந்திடுவோம் போந்தமணம் தேர்ந்தே

மனைவி

சான்றமனமே உவப்ப
எந்தைமனமே மகிழ்நேராய் என்றும்
சான்றவரென மதிக்க
தாரணியில் வாழ்ந்திருப்பீர் சிராய்

மகள்

தாய்சொற் துறப்போமோ அம்மா
தந்தைசொல்லைச் சிந்தைதனிற்கொன்றே நாமும்
ஆய்கலைகளே பயில
ஆசிரியர் தம்மிடம் செல்வோமே

அருகன் வகனம்

நேசமக்களே பெரியன்னைபெற்ற உங்கள் அன்னரோடு கலா
சாலைக்குச் சென்று கல்விகற்று வருவீர்களாக

பிள்ளைகள் வகனம்

அப்படியேசெய்கிறோம் தந்தையரே
மனைவியும் பிள்ளைகளும் போகிறார்கள்

அருகன் கவி

உன்னரும் தகைமைமிக்க
உத்தண்ட வாசல்நிற்கும்
இன்னரும் ஏவலோனே
இயம்பிடும் வகனங்கேளாய்
முன்னருந் தேவிபெற்ற
முடியுடைப் பேறுமிக்க
என்னரும் சேயன்தன்னை
என்னிடம் வரச்செய்வாயே

வகனம்

ஏவலோனே எனது முத்த புதல்வணான கவிலேயனை வரச்செய்வாயாக

கேவகண் வசனம்

ஆப்படியேசம்கிழேன் அரசரே

கலிலேயன் வரவு ட்ரோட்

செய்யகல்விச் சாலைசெல்லவோ
 சேதிமம் சென்று
 தயவுவணக்கம் புரியவோ
 செய்யகல்விச் சாலைசென்று
 தீரியகலை பயின்று
 தேசமதை ஆஞ்சின்ற
 வாரிக் எண்ணேஇன்று—எந்தைவர

வாள்வலி தனைப்பயிற்றவோ
 வலிமை மிக்க
 தோள்வலி தன்னை அறியவோ
 வாழ்வினில் வலிமை மிக்க
 சுழ்வினைகள் தன்னை வென்று
 நீள்புவியை ஆள்கை பெறு
 நேரியோன் எனை யேறின்று—எந்தை வர

മാനിക്ക കലിലേയൻ

କ୍ଷମି

கனகச்செங்கோல் கையேந்தி
காளினிதன்னை ஆரும்
தனகமைசேர் தந்தாயுந்தன்
ஏரணாவிந்தம் போற்றி
எனைத்திருக் சமுகந்தன்னில்
இட்டழைத்திட்ட செய்தி
தனைத்திருவாய் மலர்ந்து
சாற்றும்நான் அறியத்தானே

வகனம்

சிறிகமல பாதாரவிந்தம் தோத்திம்தந்தாய்.
அடியேன அழைத்தகாரியம் இன்னதென்று
கூறுவீர்களாக.

அரசன் தரு

இராகம் :— முகாரி	தாளம் :— சூபகம்
அன்னைஇல்லாத அருங்குண ஆருயிர்ப்பாலா	
இன்னிலமீதே பரனடி எற்றிப்பனிவாய்	

கலிலேயன் தரு

பெற்றதாய் தன் னப்பிரிந்த
பெருந்துயர்தன்னை
உற்றுநான்சொல்ல எந்தன்மனம்
ஏவுதே இல்லை

அரசன் தரு

செல்லமொழிசேர் எனதுட
செல்வமகனே
வல்லஉன்தந்தை இருக்கநீ
வாட்டங் கொள்வானேன்

கலிலேயன் தரு

உலமுகத்துற்ற மெழுகாய்
உருகுதென் நெஞ்சம்
உன்னருந்தந்தாய் எனக்கிணி
உன்னதே தஞ்சம்

அரசன் தரு

பாரினைஅனும் பவுகம்
பலவகைப்பேறும்
சிரும்ஹனதே துயரின்றிச்
செல்லுவோம் வாரும்

கவிலேயன் தரு

பாரெங்கும்போற்ற பகைவர்
பணிந்து பண்சாற்ற
சீர்பொங்கு தந்தாய் உன்சொற்போல்
சதனும் வருவேன்

அரசன் விருத்தம்

நற்றவம்பயின்று பெற்ற நன்மைசேர் எனதுநேயம்
பெற்றிடுமகனே நானும் புகன்றிடு மொழிப்படிக்கு
சிற்றன்னையாள் பயின்ற சேயரைக் கூட்டிக்கொண்டு
உற்றிடு கலைபயில் ஏகுவீர் இனிதாய்த்தானே

வசனம்

கேளும்மகனே எழுதாவித்திக்கு அழுதாற்பயனேன்ன ?
இறந்த உனஅன்னைக்குப்பதில் சிற்றன்னையும்
பேறுபலவும் பெருவாழ்வமிருக்க நீகவலைப்பட
வேண்டியதில்லை. போனதைஇட்டுவெருந்தாது
சிற்றன்னைபெற்ற தம்பிதங்கையரோடு கலாசாலை
க்குச் செல்லும். அவர்கள்சிறுவர்கள். அவர்களை
வழிநடத்துவது உனது கடனாகஇருக்கட்டும் மகனே.

கலியேன் வசனம்

அப்படியேஜுகட்டும் தந்தையரே

கலியேன்செல்லல் அரசன்கவி
மதியூகமுடைய எந்தன் மகிழைசேர் ஏவலோனே
அதிதேவரான எங்கள் அப்பலோமெற்கூஸ் அன்றி
பதிதனில் வேறுதேவர் பணிகுவோர் தம்மையிக்க
வதைசெய்வே வென்றைறய வள்ளுவற் குரரசெய்வாயே

வசனம்

எவலோனே நமதுநாட்டில் சத்தியமறை யெள்ள
மெள்ள தலைதூக்குகிறபடியால் மறுசமயம் சேருகிற
வர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை கிடைக்கு
யென்று பறையறைய வள்ளுவற்குச் சொல்வாயாக.

நோட் பிள்ளைகள் பள்ளிசெல்லவு

கலிலேயன் தரு

இராகம் :— பரசு

தாளம் :— ரூபகம்

கல்விக்கழகம் செல்வோம் கலைபுயில்
கல்விக்கழகம் செல்வோம்
கல்விக்காளஞ்சியம் சொல்லித்தரும்முறை
கல்வில்லமுத்தென்ன உள்ளத்திற்பதித்து
நல்வமகன் தந்தைக் காற்றும் உதவியை
நானிலத்தோர்க்கு நன்றாக உணர்த்திட—கல்விக்

தம்பி தரு

அரிச்கவடிமுதல் அட்சரப்பயிற்சி
ஆத்திசுடியுடன் அகரவெக்கணம்
உரிச்சல் நிகண்டுடன் உச்சிதமேமிகும்
உண்ணத்கலைகள் பின்னமின்றிப்பயில—கல்விக்

தங்கை தரு

எண்ணுமெழுத்தும் இலக்கணமும் புகழ்
நண்ணுமியியலிகை நாடகமுத்தமிழ்
பண்ணும்பலவித பாடமுறைகளைக்
கண்ணும்கருத்துமாய்க் கற்றுத்தெளிந்திட

கலிலேயன் தரு

வாண்புகழ் கொண்டதோர் வள்ளுவர் நடவுரை
வாக்குண்டாம் ஒன்றை ஆக்கிய முதுரை
தாண்புகழ்கொண்ட தலையாய் நூல்களை
நாம்பயில் இப்போ நாடிநடந்துமே—கல்விக்

தம்பி தரு

மாசறக்கற்றோர்க்கு மன்னரூம் பின்னென
மானிலத்தோர்கள் வழுத்துவராதலால்
காசறக்கற்றுக் கடைத்தேறவே நாமும்
கற்றவர்சொல்லிய சொற்றிறம்பாமலே—கல்விக்

தங்கை தரு

சித்திரத்தோடுநற் சிற்பக்கலைகளும்
சிரியநிர்த்தன சிங்காரலங்கீர்த
சக்திமிகுந்த சங்கீதாகித்திய
சாஸ்திரநூல்களை நேர்த்தியுடன்பயில் - கல்விக்

உபாத்தியார் வரவு

இரா :- ஆனந்தபைரவி **தாஸம் :-** ஏகம்

தெண்டிரைகுழ் மஸ்டலத்தில் கிடையோடு
செய்யகலை வல்லுனர்க்குள் கூடிய ராஜ
தண்டமிழில் மிக்ககலைப்
பண்டிதனும் நானே பறியப்படுகிறால்கூட
ஆயகலை அத்தனையும் கூடிய பொருள்களிலே
ஐயந்திரிபற்றுணர்ந்து
நேயமுடனே பயிற்றும் பூவிடா சுபதூப
தேசிகனும் நானே கூடிய பொருளை
அரசருக்கும் பிரபுக்கும் கூடிய சுபதூப
அரியபிரதானிகட்கும்
உரியகலை ஊட்டவல்ல
உபாத்தியும் நான்தானே
கலைமணி பண்டிதமணி
கவிவிதவ சிரோன்மணிகள் கூடிய கலை
தலைமணியதாய் விளங்க
தனக்கைமூல்ளோன் நானே

வக்ளம்

வேதாந்தசித்தாந்த சகவசாஸ்திர சம்பஞ்சனான
மாகிர்த்தி என்னும் மதிமிக்கதே சிகண்நானே. கவா
சாலையில் அரசருமாரர்கள் காத்திருப்பார்கள்.
அங்கு செல்வேனாக.

கலாசாலையில் பிள்ளைகள் வக்ளம்

காலைவந்தனம் உபாத்தியாரே

உபாத்தியார் வக்ளம்

காலைவந்தனம் பிள்ளைகள் ஆசனங்களில் அமருங்கள்.
பிள்ளைகளே உலகத்தில் உள்ள பொருட்கள் யாவும்
அழியும் தன்மை உள்ளன. கனவினாலும் புனவினாலும் காற்றினா
லும் மழையினாலும் கள்வராலும் அழிக்கவும் அழிபடவும் முடியாத
தும் கொடுக்குந்தோறும் குறைவுறாததுமாகிய கல்வச் செல்வத்தை
உங்களுக்குத் தரப்போகிறேன். கவனமாக கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்
ஞங்கள்.

படிப்பித்தல் தரு

பகருவேன்கேள்ள மன்னன் பாலர்களே நீவிர்க்குப்பையெடுத்து அகர முதலதாக ஆறிரண்டும் உயிரே

தக்கோருரைப்படியே
சாற்றிய மெய்யெழுத்து
இக்கண்ணா முதலதாய் இன்னன்னா ஈறதாகும்

பத்துடன் எட்டெடுத்து
பகருமெய் உயிரினில்
ஒத்திடில் உயிர்மெய் ஒப்புடனேவரும்

அ. இ. உ. எ. ஒ. என்னும்
ஐந்தும் குற்றெழுத்தாகும்
ஆ. ச. ஊ. ஏ. ஓ. ஐயும். ஒன்னும் நெட்டெடுத்தாகும்
நூறிலொன்று சதமாம்
நுவல் பத்திலொன்று தசம்
தேறுமிவ்விதிகளை தெரிந்திடுவீரே இப்போ

கூட்டல் கழித்தலுடன்

கூறிடல் பெருக்குதல்

ஏட்டினிவிவைகளே எண் கணிதங்களாகும்

வசனம்

பிள்ளைகளே நான் கூறியவைகளெல்லாம் விளக்கிக் கொண்டார்கள்தானே? உயிரெழுத்துக்கள் எத்தனை கலிலேயா? மெய் யெழுத்துக்கள் எத்தனை? இப்போ படித்தவற்றைச் சொல்லுங்கள் கேட்போம்.

கலிலேயன்

கலிலேயன் படிப்பித்தல்
மூலம் கூற உயிர் பன்னிரெண்டுடனே கலிலேயன்பி
நாட்டிற்கா உற்றிடு மெய்யெழுத்து காந்த வாந்த வந்து
ஒாஸ்து வந்தப்பை வந்தப்பை வந்தாய்க்க வந்தாய்விழுவு வந்த
ஒந்தங்கரி சீங்க யாங்கு வந்த வந்தாய்விழுவு வந்த
காந்த காந்த பயில் பதினெட்டும் நன்றாய்
படித்தறிந்திட்டோம் ஜயா

தங்கை

குற்றியல் ஜந்துடனே
நெட்டியல் எழெதன்னும்
கலிலேயன்
உற்றிடும் எழுத்தெல்லாம் ப்புடிக்கி
உணர்ந்து கொண்டோமே ஜயா
உபாத்தி வசனம்

மிகவும்சந்தோஷம் பிள்ளைகளே. போகும்போது வீதி
களில் விளையாடாமலும் ஒருவரோடாருவர் கண்டை போட்டுக்
கொள்ளாமலும் நேரேவீடு செல்லுங்கள். சரிதானே?

பிள்ளைகள் வீடு செல்லல்

கலிலேயன்

இராகம்:-முகாரி

தாளம்:-குபகம்

அண்பே என்ஆகரவே அருமைசேர்
ஆருயிர்ச் சோதரியே
தென்போடு நற்கலைகள் பயின்றுநாம்
செல்வோம் மனைதனக்கே

தங்கை தரு

முன்னோனே என்பிறப்பே தந்தைசொல்லை
முந்தச்சிரக்திருத்தி
தன்றிகரில் கலைகள் பயின்றிட்டோம்
தாள்மனைக் கேளுவோமே

தர்பி தரு

கற்பவை குற்றமறக் கருத்தினில்
கற்றுத் தெளிந்த பின்பு
நிற்க அதற்கமைய நிலமிசை
நேர்ந்திடில் மிக்கநலம்

கலிலேயன் தரு

செந்தமிழ் நூலுணர்ந்தோன் கவிமலர்ப்
பைந்தார மார்பணிந்தோன் செகராசன்
செப்புங் கவிபுணைந்து கருத்துடைய ஏழை
கருத்துடன் செல்வோம் மனைதனக்கே

சாம்புவன் தரு

பார்ப்பார் குலத்திலும் நம்ம
பறையகுலம் மிகமேலாச்சே இதைக்
கேட்பாரில்லாமெயினால் எங்கள்
கீர்த்தியும் குலமும் கீழாச்சே

பறைச்சி பறையன்று நீங்க
பாரினிலென்றும் உரைக்கிறீங்க - அங்கு
இறைச்சி எலும்பிலே அத்தை
இலக்கமிட்டிருக்கோ பார்த்திடுங்க

தெய்வத் திருக்குறளைப் பூவில்
தீட்டிய தெங்கள்குலம் ஆண்டே
சைவத்திருமையிற் புகழ்
சார்ந்திடும் நந்தனும் நாமாண்டே

வகனம்

ஆண்டமாரே ராசால்டடுச் செய்தியெல்லாம் நான்
தானே உங்களுக்கு ஒடிவந்து சொல்லுறவன். இப்பவும் ஏதோ
செய்தியோடதான் வந்திருக்கிறேன். ஆமா சொல்லுகிறேன் கேளுங்
கள்.

கவி

இறைவனின் பறையின் நோக்கம்
இத்தாலி நாட்டின் மாக்கள்
அரைகுவேன் கேளும் எங்கள்
அப்பலோமெற்கல் அன்றி
தரைதனில் வேறுதேவர்
தமைப்பனிவோர்கள் தம்மை
வதை செய்வோமென்றறைய
வழுத்தினார் வழுத்தினாரே

வகனம்

கேளுங்கள் ஆண்டமாரே சங்கரன் முறையைவிட்டு சத்திய
மறையிற் சேருகிறவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படும்
இதுங்கள் மன்னன் ஆனன்.

குருவானவர் வருகிறார்கள்

குருவானவர் தரு

தானாகி அனாதியாகி ஒரு
சார்பிலாது மூப்பிலாது
ஊனாகி உலகில் வந்த யேக
உத்தமனார் பாதம் போற்றி

மன்னுயிர்க்காய் தன்னுயிரைப் போக்க
மானிலத்திலே உதித்த
பொன்னுலக நாதன்து தூய
பூங்கமல பாதம் போற்றி

குரு வசனம்

வாக்கினால் உலகைவகுத்தழித்துக் காத்ததித்தியதெவனே
உமது திருமறையைப்போதிப்பேணாக. எனது உடலை மட்டும் வகைப்
பாராகினும் எனது ஆத்துமத்தை மாசனுகாது காத்தருளும் சமாயி.

பிரசங்கம் தரு

இராகமு :- பரக

தாளம் :- ரூபகம்

பாதம் மறவாதே பரன்யேக
பாதம் மறவாதே
ஆதம்புரிந்த விளையை அகற்றிட
அல்லிருளில் ஒரு புல்லணை மீதினில்
சிதமதில் வந்த செம்மல் திருவடிக
செப்பமுடன் போற்றி இப்புவிமீதினில் - பாதம்

பாழும் நரக நெருப்பினில் வீழாது
பத்தர்களுக்கருள் உத்தமனாகியே
குழும் உலகம் சரீரம் பசாசெனும்
தொந்தமறப் பாரில் வந்த பரன்யேக - பாதம்

அற்புதன் உலகில் அன்றெழுமக் களித்த
கற்பனை பத்தையும் கைப்பிடித்தொழுகி
ஒப்பரிய மோட்ச சாம்ராச்சியமெனும்
உன்னதநகரிற் பின்னமில்லாதேக - பாத

குருவனவின் போதனையைக் கேட்ட கலிலேயன் குருவானவருடன்

உரையாடல் தரு

இரா :- ஆனந்த பைரவி **தாளம் :-** ஏகம்

சத்திய வேதத்திலுறுசாங்கோபாங்கமான தெல்லாம்
இத்தினத்திலேயறிய சித்தமது கொண்டேன்
உத்தமகுருவே பத்துக்கற்பணையென்றே உரைத்தீர்
அத்தையெனக்கு விளங்க சொற்றிடுவீர் ஐயா

குருவானவர் தரு

சொல்லுவேன்கேள் தொல்லுலகில்
உள்ளபொருள் யாவதிலும்
துயபரான் மீதிலதி நேயமது கொள்ளல்
தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரை தான்சினைத் திட்டவென்ன
இன்னவகை தன்னிரண்டில் ஏகமும் அடங்கும்

கலிலேயன் தரு

பத்திநிறை ஞானமறை
பாவமணுகாத முறை
சித்தியிகு சத்யமறை
சேரமனங் கொண்டேன்
மெத்திய தவவிரத
மேவவனே சிலமுடன்
இத்தினத்தில் நின்தயவ
சற்றிரங்கும் ஐயா

குருவானவர் தரு

இஷ்டப்பிரசாதமுற
ஈனப்பசாசானதற
பத்திப்பிரவாகமுறும்
பாலகனேகேஞும்
முத்திப்பரமானந்தமெய்
மோட்சமுடி ஆட்சீகாண்ட
சத்திப்பொருளானயேகு
தன்மறையில் சேர்ப்பேன்

கலிலேயன் தரு

அண்புமயமான யேசு
ஆதிபரன் மாமறையில்
தென்புடனே சேர்ந்து ஞானத்
திட்டசையது பெற்றே
தீயல்கை மாயவலைத்
தீதகற்றி ஏதமறத்
தூயபரன் பாதமதை
தோத்தரிப்பேன் நானே

கலிலேயன் வகனம்

அண்பானகுரவரே எனக்கு ஞானத்திட்டசை தந்து உமது
திருமறையில் சேர்த்தருளும் கவாயி.
விருத்தம்

குருவானவர் ஞானத்திட்டசை தருல்

அம்பரனார் சதனார் அரிய இஸ்பிரிஸ்துவெனும்
எம்பரவார் ஆனதிரி ஏகபரன் நாமமதால்
உன்பெருமை ஓங்க உயர் ஞானத்திட்டசை தந்து
இம்மனுவல் என்ன இயைந்த நாமம் புனைந்தேன்

வகனம்

மகனே உனக்கு திரிஏக்கரவேகரனின் திரு நாமத்தினாலே
ஞானத்திட்டசை தந்து இம்மனுவல் என்னும் நாமம் குட்டினேன். எவ்
வித இடறல் வந்தாலும் இறுதிமட்டும் நிலைத்திருப்பாயாக. சத்திய
வேதபோதகமென்னும் இச்சிறியபுத்தகத்தை வைத்துப் படித்துவரு
வாயாக.

குருவானவர் சென்றுவிடல்

இம்மனுவேல் காவையரி
கொச்சகத் தரு
சென்மப்பினியை அறுத்துஇந்தச்
செகத்தோர் செய்யும் தீயபல
கண்மப் பினியை அறுக்க அன்று
காரிருளிலே மனுவாய்
உன்மெய்ச்சதனை ஈன்று இந்த
உலகுக்களித்த உத்தமியே

தரு சுவிசை

இரா :- புள்ளைக்வராளி ஆயி சாதாளம் :- ஆதி

ஆகமத்தின் புகழே ஆதிபரன் மகளே
ஏகசதனின்தாயே ஏற்குத்துணை செய்வாயே .
மூலாமறைமுதலே முத்திக்குக்கந்த வித்தே
பாவக்கறைஅகற்ற பாரிலுதித்த முத்தே

கொக்ககத் தரு

மன்னர்குவத்து மாமணியே
மதிக்கும் கற்பிற்கோர் அணியே
முன்னம் எவுசெய் பவமகல
மூலாமுதல்வன் தன்சதனை
மண்ணில் எம்க்காய் ஈஸ்ரவித்த முத்தே
மகிமைப் பிரதாபக் கனியே

தரு சுவாமிகள்

உரணமுன்றின்றாயே அகதிகட்குக் கதியே
பூரணமாமரியே புனிதமெய் ஞானத்தாயே
ஒன்றாய்ப் பலவதாக உயிர்கட்குயிரதாக
நின்றசதனை ஈஸ்ர நேசமரிய தாயே

வசனம்

சத்தியமும் வழியுமாய் இருக்கிற சர்வேஸ்பரனே உன்னை
நம்பினேன், என்னைக் கைவிட்டுவிடாதேயும் சுவாமி.

அங்குவந்த உபாத்தியார்

இம்மனுவலை சந்திக்கிறார்.

உபாத்தியார் விருத்தம்

சிற்பரமா மெங்ரானச்
சிவனாம் அப்பலோ மெற்கஸ்
அப்பனைப் போற்றின்றும்
ஆதரித்திருந்தாய் பிள்ளாய்
சற்பனையாக வேறு
சருவேஸ்பரனை நீ சூலாய சிரிசூலினா
செப்பியதாரென்குச் செய்வாயே

உபாத்தி வகனம்

பிள்ளாய் பண்டுதொட்டு நாங்கள் வழிபடும் தெய்வமான பரசிவனை அன்றி, வேறு தெய்வமென்றும் சத்தியமும் வழியுமென்றும் நீ செப்பும் தேவன் யாரென்று நான்றியும்படி கூறுவாயாக.

இம்மனுவஸ் கோச்சகம்

நீசெப் பசாசடிமை நீங்கா மனுக்குவத்தின்
ஆசெப் பெருக்காலோர் அல்லிருளின் மீதவர்தம்
மாசைத் துடைக்க இந்தமண்ணில் அவதரித்த
யேகபரன் பத்தை ஏற்றிப் பணிந்தேனே

வகனம்

மண்ணுலகோர் மாசகற்ற மண்ணில் அவதரித்த, தன் விகரில்லாத் தயாறிதியாம் எம்பெருமான் யேகவை வணங்கித் துதித் தேன் ஜயா.

உபாத்தி தரு

இராகம் :- கல்யாணி

தாளம் :- அடை

கிட்டுமோ அரசுந்தன் பேரினில் அன்றிக்
கிடைக்குமோ சனர்மதிப்பூரினில்
நிட்டுரமாயுந்தன் மதினில் மன்னன்
நிந்தைகொள்வானே இப்போதினில்

இம்மனுவஸ் தரு

நிற்குமோ செல்வமிப் பாரினில் என்றும்
நிலைக்குமோ அரசிந்த ஊரினில்
சற்குருநாதர் சொல்சீரினில் உண்மைச்
சான்று கண்டேன் மிக்க நேரினில்

உபாத்தி தரு

இராகம் :- கல்யாணி

தாளம் :- அடதாளம்

தாதைமுதாதையர் போற்றிய தேவர்
தம்மைப்பலவசை சாற்றிய உந்தன்
போதை அடங்கிடத் தூற்றியே கசை
போடுவிப்பேன் சென்று சாற்றியே

இம்மனுவஸ் தரு

தலைக்குமிஞ்சியவாதை இல்லையே உயிர்

தான்போகும்தனை மிகத்தொல்லையே
விளைக்கினும் குருநாதர் சொல்லையே விட்டு
விடுவதும் பூவினில் இல்லையே

உபாத்தி விருத்தம்

எனின்ற நெருப்பினிலே
எண்ணெய வார்த்தவாறாய்
அரசனின் கோபத்தியில்
அடைனே உன்னமாட்டி
புரிகின்ற கொலைக்களத்தில்
புல்லுன உன்னவெட்டி
நரியொடு கழுகுகாக்கை
நாய்க்கிரை ஆக்கச்செய்வேன்

୧୦ ପାତ୍ରି ବଚନମ୍

கேடுவருமுன் மதிகெட்டமைந்தன இதோ சென்று வருவேன். ஆனவரும்பின் மனிலைவரும்முன் என்பதை அறிந்துகொள்ளுவாய்க்.

இம்மனுவஸ் போகிறார் உபாத்தி தரு

இராகம் :- செஞ்சுருட்டி **தூளம் :- ஏகம்**

பன்னெடுங்காலமாகவே இந்தப்
பாருளோர் தொழுதேவனை
அன்னீதவண்ணு சாற்றினான்
அன்னை மாமரின்று போற்றினான்

மன்னன் மைந்தவேண் ரெண்ணமோ அன்றி
மற்றுயாதொரு திண்ணமோ
பின்னமாய்மறு வேதமே அவன்
புக்கியதேது பேதமே

மாமரிதிருப் பாலனாம் மனு

வோர்களுக் கனுகூலனாம்

மன்னன்மன்னன் முன் செல்லுவேன் அவன்
யைந்தர் மேல்பழி சொல்லுவேன்

உபாத்தி போகிறார்

இம்மனுவல் தரு

இராகம் :- சாவேரி **தாளம் :- ஆதி**

அன்றின் ரெணாமல் என்றென் நுழேலா

அங்கிங்கெணாமல் எங்குகெங்குமே உறை

அண்பர்கள் உள்திலுறை ஆராப் பொருளாய்நிறை துங்கமெய்ஞானச் சுட்ரெவாலியோனே

பக்திப்பரவசத்தால் பாடியுன்திருப்
பாதாரவிந்தம் சிரம்குடியே வரும்
தொல்லைவினைகளை யான்வெல்லவைகை அருளும்
வெல்லமலையில் வருவேதனே நாதா

துன்பந்தொடரவிடா தெந்தனைமனம்
சோரவிடாதருளும் சோதிமாமய
பன்னிருமன்றகனியே தன்னிகிள்லாமனியே
சென்மப்பினியறுத்த செஞ்சடர்த்தாயே

வகனம்

ஓ தடங்கருணைப் பெருங்கடலாகிய கத்தனே, தந்தையர்
என்ன நிந்தனை செய்தாலும் உமது திருமறையை விட்டகலாத
திடசித்தத்தை எனக்குத் தந்தருளும் சுவாமி.

அரண்மனையில் வந்து நிற்கும் உபாத்தியை

நோக்கி அரசன்

விருத்தம்

செந்தமிழ் கல்லாமாந்தர் சித்தைபோல் வதனம்வாட
வந்திடு கருமமென்ன வழுத்திடு மதிவல்லோனே
முந்திய பருதிமுன்னம் முளைத்திடு பனியதனை
உந்தனின் இடர்களைவேன் உண்மையை உரைசெய்வாயே

வகனம்

தேசிகரே நீர் மிகவும் வாடிய முகத்தோடு இன்று
என்முன் வந்து நிற்கும் காரணம் கூறுவீராக.

உபாத்தி விருத்தம்

நத்தெலாம் முத்தமீனும்
நரலைகுழ் புவியைநாளும்
உத்தமனாக ஆடசி
உற்றிடும் துரையேயுரில்
வித்தொன்று போடத்தாரு
வினைவொன்றாய் இருத்தல்கண்டு
இத்தலம்வந்தேன் ஜயா
என்குறை கேட்டிடரே பரிசூலிஸ்து

உபாத்தி வகனம்

மன்னர்மண்ணா சொல்வதற்கு மனம்துணியலில்லை.
என்றாலும் எனது கடமையை நான் மறக்கவில்லை.
தங்கள் முத்தமகன் கலிலேயென் சத்தியமறையிற்
சேர்ந்துள்ளான் அறிவீராக.

அரசன் சந்தவிருத்தம்

சத்தியவேதம் துற்றனன் என்றால்
காற்றும் உபாத்தியரே
அத்தைத்தீர் கண்டதோ கேட்டதோ அல்லது
ஆரும் உரைத்தனரோ
சித்தமதுதனில் மெத்தவருத்தம்
துற்றுளேன் ஆகையினால்
இத்தருணந்தனில் இன்னவிதமதென்
றெல்லா முரைபகர்வீரே

வகனம்

தேசிகரே அதிசயமான வார்த்தைகளைக் கூறி என்னை
ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்திவிட்டமர். எனவே நடந்த யாவற்றையும் விர்த்
தாந்தமாக எனக்கு உரைட்பீராக.

உபாத்தி தரு

இராகம்:- கீரவாளி தாளம்:- அடைதாளகாப்பு

மன்னாதுமன்னவனே இந்த
மாணிலமாள்கின்ற உத்தமனே
இந்நாளில் நின்புதல்வள் யேசு
இட்டமறை தொட்டுவிட்டதனால்

கண்ணுதலோன்தன் மறையவிட்டு
கர்த்தனென்றே மரிபுத்திரனாம்
தன்மறை தனைப்பரப்பி ஊரில்
தாட்டிகமாய்ப் பல கொட்டிசெய்தான்

மண்ணோர்கள் தன்னிலை தினம்
மாறுபட்டே பலக்கறுபட்டே
சின்னாளில் நம்மறையே ஒரு
தேய்ப்பிறையே இதுஓர்முறையோ

வகனம்

எண்டிசையும் அரசுபுரி மண்டலேஸ்வரனே நின்மகன் சத்தியமறைபற்றி புகழ்ந்துபாடிக்கொண்டு நின்றான். நான் அதைத் தடுத்து மறுத்துக்கேட்டபோது அவன் என்னைச் சீறிச்சினந்து பல விதமான வசைமொழிகளாலும் தூற்றவும் முனைந்தான் ஜயா.

அரசன் கல்வெட்

தண்டரளமுடிகுடித் தெண்டிரைகுழ்புவியெல்லாம்
தவள வட்டக்குடைகீழ்
தரியலர்கள் ஒட்டாது நெறியொருவர் தட்டாது
தான் அரசியற்றிவந்தேன்

அன்றாலம்பொழிந்திட்டால் உண்டானதகளைபோல்
அடடனவன் முனைந்திட்டானோ
ஆங்காரமான கோபாக்கிளிமுழும்புதே
அத்தனை கெறுவமாயோ

இந்து

பாலகனித்தீதுசெய்யவோ படுபாதகனாகிய
பாலகனித்தீதுசெய்யவோ
பாலகனித்தீதுசெய்யப் பாருலகெந்தளனவைய
பாதகனைக் கொடுவேதனைசெய்துமே
பதைத்திடவேயுடல் வதைத்துயிர்போக்குவேன்
சாதகபாதக மேதனவேஅறி
யாதஅக்காதகனானவன் தன்னிலை
தீதெனவேயிது சோதனையால்மன
வேதனையாகுதிப்போதினிலேசிறு — பாத

கல்வெட்

வடதுருவத்தோடுதென் துருவம் வந்தொட்டுமோ
வான்கோழி மயிலாகுமோ
வானேறியரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி
வண்ணப்பருந்தாகுமோ
வடக்குத்தெற்காகுமோ குடக்கு குணக்காகுமோ
வந்திமகவைப் பெறுவளோ
வானத்துவில்லுக்கு நாணேற்ற முயன்றிட்ட
மடயனின் கெறுவமென்ன

வின்து

வக்கிரப்புத்தி கொண்டிட்டான் முறை
 முழுவஞ்சக நெஞ்சகன் - வக்கிரப்பு இப்படியைத்தீ
 வக்கிரப்புத்தி கொண்டிட்ட
 வஞ்சகன் நெஞ்சம்நடுங்க
 வக்கிரவாளிலால் நிச்சயமாயவ வாய்க்கால காவத்தீ
 ணைச்சிரச்சேதம திச்சணம்செய்துமே
 பட்சியுடன்கொடுவாய் கொடுநாய்ந்றி
 பட்சணமாகவே இச்சையுடனுணப்
 பண்ணி டுவேன் மனத்தின்ணமதாகவே
 மண்ணினிவே அவன்தன்னுடல்தன்னையே

ஆசிரியப்பன்

வடகுவடிமுடிசிதற வெழுமலைகொள் கடல்வற
 வாள்கதிர்கள் தான்மாருமே
 வட்டவாருதிகுழும் அட்டதிக்கிணைநானும்
 திட்டமதாகஜன
 மடையனவன் மதிகெட்டுக் கதிகெட்டு நிதிவிட்டு
 மாலாபிமானம்விட்டு
 மற்றவ மற்றவரும் சற்றுமெனை மதிக்காது
 மானிலமெல்லாம் சிரிக்க
 அடவிதனில்நாய்நரிகள் அருந்த விருந்தென்ன அவன்
 அங்கந்ததைப்பிளந்து
 அங்கொன்றுமிங்கொன்றும் எங்கெங்கும்தூற்றவே
 ஆற்றுவிப்பேனேயிப்போ
 திடழடையதீரரே வீரரே செப்புமொழி
 தப்பாதசெயலாளரே
 சென்றவனைநெட்டிநெட்டிக் கட்டி ஈர்த்திந்த
 நிமிடத்தில்வருகுவீரே
 கண்டவர் அஞ்சிதூக்
 கணத்தவாள் கரத்திலேந்தி
 வினாடிறல் சேரும்தீர
 வீரரே விளம்பக்கேளீர்
 மாண்டகை சேருமெந்தன்
 மைந்தனைக் கூட்டிக்கொண்ணு
 ஈண்டுநீர்வருவீர்நானும்.
 இயம்புகட்டளைன்றோதி

வசனம்

சேவகரே எனது முத்தமகனான களிலேயனை அழைத்
 துக்கொண்டு வருவீராக.

உபாத்தியை நோக்கி கவி பிரச்சின
 தாட்டியமுடையகல்வித் தழைங்கி ஒரிச்சு
 தத்துவவித்தகர்ண்சேர் பயாகை விழுது
 மேட்டியமயோனேஇந்த விருங்கீஸ்திவிழு
 விர்த்தாந்தந்தனை அறிந்து
 நாட்டிய புதியவேதம்
 நலித்திட வகைசெய்வேனுன்
 விட்டினுக்கேகி நீயும்
 விருப்புடனிருக்கலாமே

உபாத்தியாரே நான் எனது மகனை அழைத்து விசாரிப்பிர் உமது மனைசெல்விராக.

சேவகர் தரு நோட்

இருகம் :- பூரி கஸ்யாணி **தாளம் :- ஏகம்**

ஆண்டகையோன் எமக்கு
ஈண்டவித்த சொற்போல்
மாண்டமனைக்கேடியவன்
மெந்தனுக்குச் சொல்வோம்

பண்டுமறைவிட்டுப்
பதிதமன்றதொட்ட
பாலனை இழுத்துமன்னன்
பாங்கினிலேசெல்வோம்

மற்றும்ஒருசோவி
சற்றுமில்லாதேகி
மன்னன் உணைஅழைத்தான்
என்ன உரைசெய்வோம்

மாற்றவர்கள் அஞ்ச
ஆற்றுதிறல்விஞ்ச
மன்னர்மன்னன்சொற்படிக்கு
இந்நேரமேசெல்வோம்

இடம் அரண்மனை
அரசகுமாரன் முன் சேவகர்

கவி
மன்னவன் மன்னனின்ற
மெந்தனை உண்ணை இப்போ
அண்ணவன் அழைக்கச் சொன்னான்
ஆகையினாலே நாமும்

பின்னமில்லாது மன்னன் ஜித்தூபத
புகன்றிடு மொழிப்படிக்கு வருவதைப்பால்
முன்னமே உரைபகன்றோம் மூடுகின்றோம்
மூடுகிந்ர்வாரும் பின்னாய் விவரியக்குறவு
வகனம்

உமதுதந்தையாகிய எங்கள்மன்னன் உம்மைஅழைத்து
வரச்சொன்னார். ஆகையினாலே எழுந்துவாரும் பின்னாய்

இம்மனுவல் தரு

இராகம்:- ஆகிரி

தாளம்:- சாப்பு

கட்டளை என்றிப்போ

இட்டமைத்தேகிறார் என்னையே ஏதும்

நட்டணை செய்வாரோ

நான்றியேன் மரி அன்னையே

நிட்டுரேமன்னனின்

நிந்தையில் நின்றென்னைக் காருமே என்றும்

நீங்காத நின்டுகழ்

ஒங்கிட நின்னருள் தாருமே

அரண்மனை அரசன்முன்

இம்மனுவல் வெண்பா

அத்தாணிமன்றபத்தில் ஆரமணிமார்பிலங்க

உத்தமச் செங்கோலோச்சுக் கூட்டுத்தனம் - இத்தருணம்

சேவகரை விட்டமைத்த செய்திதனை நான்றிய

ஆவலுற்றேன் ஜூயா அறை

அரசன் வெண்பா

செப்பமுடனே பயின்று சீராட்டியே வளர்த்த

ஒப்பரியள்ளமகனே ஒதிடக்கேள் - நட்பொரிதி

பொய்யாயோர் மார்க்கமது புக்கணோயா இக்கணமே

மெய்யாய் எனக்குமுன் விளம்பு

வகனம்

மகனே பண்டுதொட்டு இன்றுவரையும் நம்முன்னோர்
கள் போற்றிவந்த பரசிவன் மறையைவிட்டு சத்தியமறையிற் சேர்ந்
திருக்கிறாயென்று கேள்விப்பட்டேன். இதுண்மையா பொய்யாளன்று
கூறுவாயாக.

இம்மனுவல் ஆசிரியம்
 பொருப்பண்டியனே பொருதிறல்செயனே
 பொன்முடி தரித்தபுவலனே
 புகலுவேன்கேளும் புவியலோர்செய்த
 பொல்லாதபவத்தின் உற்பவமாய்
 உருப்பெறுநரகத் துறுக்கவடைக்க
 உன்னத்திருந்து மன்னுலகில்
 உற்றமாமரியை பெற்றிடப்பிரந்து
 உன்னரும் குரிசினிலிறந்து
 திருப்பரன்கதனார் செப்புமுன்றாம்நாள்
 செக்கோதியா யுயிரித்தெழுந்த
 செப்பரும்மறையில் ஒப்புடன்சேர்ந்தேன்
 செபதவதியானமும் தேர்ந்தேன்
 அருட்பெருந்தேவன் அவர்பதந்தொட்டேன்
 அழல்நரகல்கையை விட்டேன்
 அத்தனேஉலகாள் கத்தனேஉன்மை
 அறிகுவீர் ஜயனேமெய்யாய்

வசனம்

மன்னுலகில் மனுப்பிறவி மாசகற்ற மன்னுருவெடுத்து
 தன்னுயிர்விடுத்த தர்மசொருபியாம் ஒப்புயர்வில்லா உன்னததேவன்
 யேகபெருமானின் சத்தியமறையிற் சேர்ந்தது உன்மைதான் நந்தை
 யரே.

அரசன் இம்மனுவல் தர்க்கத்தரு

இராகம் தஞ் யக்காந் விதாநதாளம்
 மெய்யெனவே நீயரைத்தசெய்தி இடிமூல
 மேலுமதை நான்றிய
 ஜயமறவேஉரைப்பாய் இந்த
 ஆதரையில் ஏதமற வியத்தை
 வந்தாபிருத் தாயாவுபலங்கை பாகதாய்கை குடிசிவகுத்து வந்தாக்கம்

இம்மனுவல் தருடிகூட சுப்பிராயங்கல்
 வஞ்சமணக் கவிகளைஇந்த
 வையகத்தில் பொய்யெனவே
 தஞ்சமென யேகமறை நானும்கூவிட்டு
 சார்ந்ததுமெய் ஓர்ந்திடுவீர் புதுக்கிளக

அரசன் தரு

ஓர்ந்திடுமென்றே உரைத்தாய் எங்கள்
 ஒப்பரும் அப்பலோதேவர்
 சாந்தமறைதன்னை விட்டுநீயும்
 தப்புமறை ஒப்பியதேன்

இப் மனுவல் தரு

நஞ்செலவேதானிற்தும் அத்தைப்பூபலி
நாம்மகிழ்ந்துதான் புசிக்கில் மூற்பூபலி
துஞ்சலதேஅல்லாதுவேறு மூற்பூபலி
சேமுண்டோதந்தையாரே மூற்பூபலி

அரசன் தரு

எந்தவகைசொல்லுகினும் சற்றும் எந்தவகை
இனங்கிடவேந் மறுத்தால் எந்தவகை
முந்துகரவாளினாலே வெட்டிக் கூறுகிட
கொண்றிடுவேன் இன்றுளையே

இம்மனுவல் தரு

ஊறுபலசெய்திட்டினும் என்னைத்துவும்
துற்றசிரங் கொய்திட்டினும் கூறுமைத்துவும்
கூறுமரி பாலனுரைதரு மூலமைத்துவும்
கொள்கையினை நான்மறவேன்

இம்மனுவல் கோச்சகம்

வாள்முடிசிரத்திற்றாங்கி பூராவியர்க் கூறினிஸ்பிழூங்கு
வையகந்தனைப் புரக்கும் வையகந்தனை
தோள்வலிமிக்க தந்தாய் கூறுவதுபலியை
சொற்றிடும்வசனம் கேளும் உருவு
பாழ்ந்துறையும் பொல்லா பாசாசத்தை வணங்களந்த
நாலுமே இனங்கமாட்டேன் நலிற்றிடு வசனமிடே
நலிற்றிடு வசனமிடே

வசனம்

தந்தையரே நீரளந்தவிதம் சொன்னாலும் எனதுடலை
வதைத்தாலும் சந்தபரிதரு மைந்தனார் யேகபெருமானை ஒருபோதும்
மறக்கமாட்டேன் அறிவீராக.

அரசன் கல்வெட்

தட்டவோ எந்தனது கட்டளைகள்தன்னைநி
சலதிகுழ்புவியை ஆளும்
தங்கமணிச்சிங்கானை பொங்கரசாள் மன்னர்என்
தாளினை பணிந்துபோற்ற
துட்டவேளன்னிது தாரும்பு தாணாகுமோ
சுற்றெறும்பு யானையாமோ
சொல்லரும்கழுதை பரியாகுமோ கைகால்கள்
துடிக்குதே கெடிக்கலங்க பிப்ர உலைப்பு

சிந்து

நட்டணைகள் தான்புரிகுவேன் நடுநடுங்க
நாக்குடனே மூக்கரிகுவேன்
நட்டணைகள் தான்புரிந்து நாக்குடனே மூக்கரிந்து
துட்டனே உணைளரிந்து தாறுகள்பலபுரிவேன்

இம்மனுவல்

இராகம் :- மோகனம் **தாளம் :- சூபகம்**

காச்சினங்கொண் டெந்தணமுனிந்தே
கடியபொல்லா
ஏச்சடன்பல பேச்சுகள்மொழிந்தே
நிந்தலைசெய்யக்
காரணமெதுநாள் புரிந்துள
காரியந்தனயே தெரிந்திலேன்
கத்தணார் தரு பத்தெனும்மற
உற்றதல்லதுபூவில்

அரகன் கல்வெட்

தரணிதனில்ளங்களது முன்னோர்கள் போற்றிவரு
சாற்றருந் தேவரெல்லாம்
சன்டாளக்குவிகள் என்று நீஉரைத்திட்டாய்
தப்பதோ ஒப்பதாமோ
கரவடனே உதரிய கரங்கால்கள் சிரமவேறு
கண்டதுண்டாகவெட்டி
காக்கைகழுகொடுநரிகள் ஆக்கழுடனருந்திடப்
போக்குவேன் போக்குவேனே

சிந்து

துச்சமாகவோ நினைந்திட்டாய் தொல்லுலகெணத்
தாறுசெய்யவோ முனைந்திட்டாய்
துச்சமாக உள்ளை நெட்டி துண்டுதுண்டதாக வெட்டி
இச்சணம்கொல்லுவேன்தட்டி
என்னுரைமறுத்தாய் மட்டி

இம்மனுவல் தரு

துண்டுதுண்டென இன்றுவெட்டுகினும்
எலையேந்திரும்
தாறெறனப்பலவாறு கொட்டுகினும்

துண்டுண்டென இன்றுவெட்டினும்

தூறெனப்பலவாறு கொட்டினும்

அண்டர்கள்தொழும் அன்னைமாமரி

ஆகரவருள்வாரே

அரசன் கவி

கொடுவசி கரத்திற்தாங்கி

குண்டர்கள் கண்டுதேங்க :

அடுதிறல் வீரரேயில்

அசடலைப் பிடித்துக்கட்டி

படுவதைபடுத்திப் பின்பு

பாண்கிணற்றினிலே தள்ளி

சடுதியாய்எந்ததன் முன்பு

சமுகந்தந்திடுகுவீரே

அரசன் வகைம்

வீரரே இவனை நிட்டேர வகைபுரிந்து கழுத்திலே பெரிய

பாறங்கல்லைக்கட்டி பாண்கிணற்றில் தள்ளிவிட்டு வருவீராக.

அதைஅறிந்த பின்தார மனைவி அங்குவந்து

தரு

இராகம் :— கீரவானி தாளம் :— அடைதாளசாப்பு

செய்தவப் பேறினால் தேவன் அருளிய

சேயைக் கொலை புரிதல் தகுமோ

உய்வகையாயோர் உபாயமதற்கின்றி

உன்மனங் கன்றியதோ தலைவா

அரசன் தரு

யேகமறையறு பூசகர் மாயமாய்

வீச வலைதனிலே விழுந்து

நேசமளைதனை விட்டு மறுகிய

நீசன்தனை விடுதல் முறையோ

மனைவி தரு

கொன்றிடன்நீதியோ கொற்றவனேபெற்ற

கோதில்லாப் பாலகளைக் கொல்லாது

நின்றிடுவீர் தேவநீதி தனக்கது

நீணிலமீதினிலே பொல்லாது

அரசன் தரு

மைவிழியே கற்புமாணிக்கமே எந்தன்
மாதரசே கேளும் இப்போதே
செய்வகைவேற்றும் இல்லாது போகவே
சேயனைக் கொல்லவிட்டேன் தப்பாது

மனைவி தரு

கன்குத்திற்றென்று தன்கை களைந்தோர்களிக்
காசினிமீதிலுண்டோ தலைவா
தன்பெற்றசேயனைத் தான்கொல்ல என்னுடல்
தற்கொலை ஒப்பாகும் தலைவா

அரசன் தரு

நயமும்பயமுமாய் நான்பல சொல்லியும்
நாட்டங்கொள்ளாத தீயன்தனையே
தயங்கற்றுமின்றித் தான்கொல்ல என்னினேன்
தார்கழலே எந்தன் மனையே

அரசன் கவி

பாகுநிகர் மொழியாளே எக்கன்பான
பன்னியரே நன்னயஞ்செர் பாலன்தன்னை
ஆகுமட்டும் பலவிதமும் உரைத்துப்பார்ததேன்
அன்னவனும் அடங்காத தன்மையாலே
கூருவெனவேஅவனை அடித்துக்கட்டி
கூபமதிலே ஏறியச் செட்டினென்யான்
சோமறவே உன்று மனையிற்கேக்கி
ககிர்தமுடன் வாழ்ந்திருப்பீர் சொகுசாய்த்தானே

வசன்

கேளும்தேவியரே நயமும் பயமுமாய் அனை வார்த்தைகளைச் சொல்லியும் அவன் சற்றும் இனங்க மறுத்ததால் அவனைக் கொல்ல நினைத்தேன். நீர் ஒன்றும் பேசாது மனை செல்வீராக.

சேவகர் இம்மனுவேனை கட்டிஅடித்தல்

தரு

இராகம் தாளம்

எந்தலுட கட்டளைபோல் இந்திமங்க தாளம்
எத்தனைப் பிடித்திமுக்கு சாதி நல்லால் கட்டுப்பு
சாந்தனையும் தான்டித்துப்பின்புதை சூப சூடுப்பிலை
தள்ளிடுவோம் துள்ளிடுவோம்

இம்மனுஸ் தரு

அடிக்குமேலடிக்கிறார்கள் ரெத்தம்
ஆறவே பீறிடுத்
துடிக்குதே என் அங்கமெல்லாம் அந்தோ
தூயமரி பாலகணே

வேகன் தரு

ஆறெறவே பீறிடனும் ரெத்தம் கீழ்க்கண்ட
அன்னைமரி பாலனென்றே
கூறிடுவதல்லதில்லை ஏற்றிக் கொட்டுப்பிழக்க
கொண்றிடுவோம் இன்றுவையே கால்விருத்

இம்மனுவஸ் தரு

நெக்குநெக்கதென்ன உடல் இப்போவூபத்
கக்கிடுதே ரெத்தமெல்லாம்
திக்கிடுதே என்னுரைகள் அந்தோ உபத
தீர ஏகாலைச் சேவகரே

பின்தார மக்கள்

ஹோட்

தமையன்

இராகம் :— பைரவி

தாளம் :— ரூபகம்

ஆசைச்சோதரியே அரசர் புரியுமிந்த
நீச்ச் செய்கைகளை அறிந்துமந்தச்
சத்தியமறை நித்தியமெனச்
ஶார்ந்தேயம்மறை சேர்ந்தனர் பலர்

தங்கை தரு

அன்பே அண்ணையரே அன்றே ஓர்நாளன்த
ஆலயந்தனிலே ஒரிள
மங்கையானவள் தங்கை நீட்டினாள்
இங்கே வாவெளச் சங்கையாகவே

வசனம்

அன்பான அண்ணையரே அதோதெரிகிற ஆலயத்துள்
நான் ஓர்நாள் வேடிக்கையாகச் சென்றபோது அழகே உரவான உத்தம
மாதொருத்தி தன்னிருக்கக்களையும் நீட்டி இங்கேவாவெனும் பான்
மையாக அழைக்க நான் பயப்பிராந்திகொண்டு வெளியே ஒடிவந்து
விட்டேன். பலர் அண்ணைமேரியென்று பேசிக்கொள்ளும் தேவதாயார்
அவவாகத்தான் இருக்கவேணும் அண்ணா.

தமியன் தரு முன் இராகம்

வயல் இராகம் :— பெறுவிசை முடிவைப்பதாளம் :— ரூபகம்

இங்கே வாரும்மா இணையே பிரியாதளன்
தங்கையானவளே அந்த
அன்னைமாமரி ஆலயமிடோ
அங்கேபோயந்த மங்கையைக்காண

வசனம்

அருமைத்தங்கையரே ஆலயத்தினுட்சென்று அந்த அன்னையைப் பார்க்க மிகவும் பிரியமானேன். என்னுடன் வாருந் தங்காய்

தங்கை தரு

பத்திப்பரவசமே மிகுந்தேன் மகிழ்ந்தேன் அன்னை
சித்தப்பிரேமையினால் அந்த
தேவமரிபதம் தேடியெழுதை
பாவமகற்றிடப் பரிந்து வேண்டுவோம்

வசனம்

அருமைஅண்ணா அப்படியேசென்று அந்த அன்னையிடம் நமதுகுறைகளைச் சொல்லிப் பிரார்த்திப்போமாக

ஆலயத்துக்கு வந்த பிள்ளைகளுக்கு

மாதா தரிசனம்

தரு

இராகம் :— பெலகிரி

தாளம் :— அடைதாளாப்பு

அண்டமுதல் எண்டிசையும்

ஆழ்கடலும் குழ்புவியும்

ஆக்குமுன் திருநோக்கிலே

ஆதியாம் மனுக்குலத்தில்

அன்னையாய் ஓர்கன்னிகையை

ஆக்கவே திருவாக்னொல்

பாரொடு விண்ணாய்ப்பரந்த

பல்லுயிரும் பல்பொருளும்

படைத்தவர் பாவம் துடைத்திட

பாலகனதாக இந்தப்

பாருவகில் வந்ததிருச்

சேய்னார் நேயத்தாயர் நாம்

தேவமாதா வகனத்தரு

அண்டசராசரங்களையும் உண்டுபண்ணிக்காக்கும் அமல் சுதன் தாயார்நாமே. எனது செபமாவையைப் பத்தியோடு செபித்து வருவிராக. ஆண்டவரிடத்தில் உங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுவேன்.

தமையன் மாதாவை நோக்கி

வகனம் தரு

ஞாயிறுதயிலாய் நற்றின்கள்பாத
தூயசெவ்வாயாய் துலங்கும் அற்புதன்சேர்
ஆயதோர் வியாழன் அருநிற வெள்ளி
தோயுமா முடியாளே சனி தவிர்த்தாள்

தரு

இராகம் :-

தாஸம் :-

பிரியத்த மாமரியே பூரண கிர்பாகரியே என்றும்
புனிதமே உமதுதா மேவிய
சுதனை எமக்காக வேண்டி
தொல்லைவினை தீரும் அம்மா

மாதா வகனத்தரு

அகமதுமகிழ் முகமதுமலர்
ஆசைமதூர் நேசமேசேர
அன்னையேன்று என்னைவந்தடைந்த
அன்புசேர் அரிய அன்னர் தங்கையராம்

தரு

சந்தரங்கேர் பாலர்களே ககிர்த குணகிலர்களே இந்தக்
தொல்லுவிலில் வல்வினைஅற
தேவகதனான யேச
தூயபதம் போற்றி செய்வாம்

தங்கை மாதாவை நோக்கி

வகனத் தரு

மங்களவரத்தி மதிமிதிபதத்தி
மங்னவர்குலத்தி மங்காதபத்தி
மாதர்க்குள்முத்தி மாமகுடத்தி
மைந்தர்க்குநத்தி மகிழ்தந்ஸித்தி

୪୮

அம்புவி சரணனிந்த அன்னை கண்ணிமார்மரியே. உம்
தருள்கரந்து நின் அடியவர்ப்பல
இருள் கவிர் த்தே எம்மைக்காரும்
கஸ்வர்ணன அன்றாயே

மாதாவகன்ட் தரு

ஆதிபிதாவான் தேவன்
அவர்க்கதனார் ஆனயேக் துய
ஆவியாம் பரங்கநாமமே அர்ச்சிக்கப்படுவதாக
அன்றுபோலென்றென்றுமாக.

தேவதாயார் மறைதல்

குமியன்

ପାତ୍ରମାଳା

வாரும்தங்கையே அன்நதசொருபியாம் அன்னயின் பிரேமையிலே நேரம்போனதும் தெரியவில்லை. அரண்மனையில் நம்மைத் தேடப்போகிறார்கள். நேரடியாக வீடுசென்று நமதுதாயாரிடம் நடத்த வற்றை தெரிவிப்போமாக.

அரண்மனையில் தூய்பிள்ளைகள்

வினாவிடை தாய்விருத்தம்

உறுதிசேர் உடலங்கோர

உற்றோர் மனங்கலங்க

அருமைசேர் எனதுநேய

ஆரூயர் மக்காவின்றி

பரித்யைப் பிரிந்துவாடும்

பங்கைய மலைபோல் நவர்
கடை விடை தீர்மானம்

கருதுமே திருங்குவந்தால்
கடங்க வேண்டுமென்று

காரண முறை அமைவது

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଚୟ

வசனம்

அருமைப் பெருமையான ஆருயிர்மக்களே உங்கள் முத
கமலம் மாறுபட இங்குவந்த காரணம் நான் அறியும்படி கூறவிருக்க.

தமிழன் தரு

இரகம் :- புன்னாகவராளி **தொலம் :-** திரிபுக்கல்

காரணம்கண்டோம் மரிஅன்னவே

வாவென்றைம்மையே அன்பாய் மிககள்ளுமையே

தங்கை தரு

காட்டியே கையிரண்டும் நீட்டியே அந்த
அம்மையே அழைத்திட்டாள் எம்மையே

தாய் தரு

சன்னையோ என்னிது உண்ணமேயா பொல்லா
காலமோ என்றுமில்லாக் கோலமோ

தமியன் தரு

அம்மையே நாமுரைப்ப துண்மையே அங்கு
நாடினோம் அவர்புகழ் பாடினோம்

தங்கை தகு

காட்சியோ கண்கொள்ளாத மாட்சியே கண்டோம்
மீட்சியே கண்ணிரண்டும் சாட்சியே

தாய் தரு

காட்சியே என்றுரைத்தகுட்சியே உங்கள் தந்தையே அறிந்திட்டால் நின்னையே

காம் வசனம்

அருமைக்களே இலங்கன் பயமறியாதென்றபடி எதையோ கண்டோமென்று விணை பிதற்றுகிறீர்கள். உங்கள் தந்தை அறிந்தால் முத்த அண்ணனுக்கு நேர்ந்தகதிதான் உங்களுக்கும் நேரும். ஆகையால் ஒன்றும் பேசாது சென்று உங்கள் கருமத்தைப் பாருங்கள் மக்காள்.

പോക്കാർകൾ

பேய்மந்திரி தரு

இராகம் :- நாதனாமக்கிரியை தாளம் :- ஆதி

பண்டுபவனமாளும் நரர்நலவம்
கொண்டு மகிழமைகுழும் வனந்தனில்
சென்று அதமேவயைக் கண்டு பவக்களியை
உண்டுமடியவைத்தோன் தொண்டனும் நானே

நீரயத்திடையிலிருந்தே இன்றேவளர்
புவனத்திடை தொடர்து கடமூறு
மக்கட்பதரை மதிகெட்டுக் கதிகலங்க
திக்கெட்டிலுமடர்ந்து செல்லுவேன் நானே

பேய்வரவு தரு

விராம :— நாதநாமக்சிரியை **தாளம் :— ரூபகும்**

ஆண்டவன் சொல்லத் தட்டிக்கணியை
அருந்தமனது பொருந்தவே
ஆதிநரருக் கோதியவரை
ஆட்டிவைத்துவன் நாளன்னோ

ஆபேலக் கொலைசெய்ய அவல
தண்ணென் காயினைத் திண்ணமாய்
மாபல்புத்தி செய்தவனைச்சம்
மதிக்கச்செய்தவன் நானவ்லோ

இஸ்கரியோத்தென்னும் சீஷன்
இறைவனைக் காட்டிக்கொடுத்தபின்
தற்கொலைசெய்து உயிரைமாய்த்திட
தானேசெய்தவன் நாள்லோ

உடன்பிறந்தவர் இருவர்யேச
உற்றமாமறை பற்றினர்
அடம்புரிந்திடவே அவரிடம்
அடருவேணிப்போ தொடருவேன்

ପ୍ରେସ ଲକ୍ଷ୍ମୀ

பூதக்ஞம் இராட்சத்தைமென்று சொல்லப்படும் சேணா சேணா செனி யங்களுக்குத் தலைவர்களானே. விண்ணிலும் மன்னிலும் என்னிலடங்காத எனது வல்லமையை தேவராலும் யாவராலும் அளவிடமுடியாது. பூவுகைத்தில் நாலாதிசைகளுக்கும் சென்று மனுக்குவத்தைக் கெடுக்கமுயலுவேணாக.

பேய்மந்திரி வகும்

அதவா தாலங்களுக்கெல்லாம் அதிபதியே அடியேன்
சரணம் ஈயா.

பேர் சுவிதை

அ. கிமனுக்கு வத்தில் அவர்க்களிட்ட கவர்க்கமதில்
நீதியுடன்செல்லாது நிலைநாட்டி வைத்தகற்கு
ஏதெனவே நீர்புரிந்த இத்யாகி காரியத்தை
ஒடிவோய் எந்தனக்கு உள்ளதொன்றும் தப்பாது

பேய் மந்திரி

காதலென்னும் போதையிலே காளையர்க்கும் கன்னியர்க்கும்
சாதல்வரை பிரியேனென்று சத்தியஞ் செய்வித்துவைப்பேன்
பாதியிலேஅவர் பிரியப்பண்ணிவைப்பேன் திண்ணமுடன்

பேய் அரசன்

பாதியிலேஅவர் பிரியப் பண்ணிவைப்பேன்
திண்ணமுடன் ஆகா பலேபலே

மந்திரி

மாதவனும் போதையிலே மதிமயங்கி உண்டகனி

பேய் அரசன்

மதிமயங்கி உண்டகனி

பேய் மந்திரி

கர்ப்பமதில் உற்பவமாய்க்
கருவொன்றை உருவாக்கி

பேய் அரசன்

கர்ப்பமதில் உற்பவமாய்க்
கருவொன்றை உருவாக்கி ஆகா ஆகா

பேய் மந்திரி

அற்பமனங் கொண்டதனை
அழிக்கவைத்துக் களித்திடுவேன்

பேய் அரசன் வசனம்

பலே பலே பிரமாதம் பிரமாதம்

பேய்மந்திரி கவிதை

தற்கொலை செய்தே தாயைத்
தான்மாள ஜெத்திடுவேன்
அற்பமதோ நான்புரிந்த
ஆகடியம் அன்னவர்க்கு

வசனம்

மகாராசா ஒருகல்லில் மூன்றுகணிகள். சத்தியத்தை மறுத்
தல் கிக்கொலை தாய்தற்கெலை ஹி. ஹி.

பேய் அரகண் வகனம்

ஆகா பலேபலே. அமைச்சரே இன்றுமதல் உணக்குப் பதவி உயர்வு. என்னுடன் வாரும் பூலோகத்தில் நானாதிசையிழும் சென்று மனுக்குவத்தை கெடுக்க முயல்வோமாக.

விட்டைவிட்டு வெளியேறிய

பின்தாரமக்கள் காட்டில்

தமையன் தரு

ரோம் :- தேசிகதோடி

தூளம் :- ஏகம்

தங்கையரே சலியாதே இந்தத்
தாரணையின் வாழ்வதெல்லாம்
பொங்குதிரை நீர்க்குமிழிளன்
போந்தகுருநாதர் சொன்னார்

துணைக் கார

தந்தைதாயர் கற்றுமெல்லாம் ஒரு
சந்தையுறு கூட்டுமென்பார்
முந்தமரிசுதன் பாதம் போற்றி
மேதினியில் வாழ்ந்திடுவோம்

தமியன் தரு

துன்பமது தொடர்ந்துவந்த போதும்
சோர்ந்துவிடல் ஆகாது
அன்புறிறை தாய்மரியாய் துயர்
அத்தனையும் தீர்த்து வைப்பார்

தங்கை தரு

காட்டினிடை ஏகியேநாம் நல்ல
கத்தோலிக்கர்கள் வதியும்
நாட்டினிடையே இருந்து ஞானத்
திட்சைபெற்று வாழ்ந்திடுவோம்

தமியன் தரு

பானுடையும் மீன்முடியும் தூய
பாதமதிற் சந்திரனும்
தானிலங்கவே அழைத்த அந்த
தாய்மரியை நாப்பமரவோம்

தூயன் வசனம்

அருமைத்தங்கையே யாதொன்றுக்கும் கவவைப்பட வேண்
டாம். கொடுங்கோல் மன்னன் வாழும் நாட்டிற் கடும்புளி வாழும்
காடுநன்றே. ஆகையால் சற்றும்வருந்தாது இந்தமரநிழவில் தங்கி
இருந்து கணவெதவிந்தபின் நம்பயணத்தை தொடருவோம்.

இம்மனுவேல சேவகர் வதைத்தல்

இம்மனுவல் தரு

இராகம்

தாளம்

காயமெல்லாம் காயமுற
கான்றுரெத்தம் சொரிய
சேயன்னனை வாட்டுகிறார்
செல்வ அன்னை மரியே

சேவகன் தநு

மரியேன்று உரியபல
மறைமுறைகள் புகன்றாய்
அரியன்னன் மறையைவிட்டு
அவனியிலே அகன்றாய்

இம்மனுவல் தரு

உகுத்திடச் செந்திருடவில்
ஓங்கார சத்தமதாய்
அகத்தொடிய அடிக்கிறார்கள்
ஆங்கார சேவகர்கள்

சேவகர்

சங்கரனார் மறையை விட்ட
சாண்டாளன் நீதானே
சகத்தினிலே உண்ணை இனி
தப்பவிடுவோமோ

இம்மனுவேல் தரு

சத்தியமாமறை தனக்காய்
தானுயிரை விடினும்
நித்தியமா மோட்சமதில்
நிலைத்திருப்பேன் அறிவீர்

சேவகர் களி

ஆபத்திற் சிக்கிமிக்க
அவத்தையில் நிற்குமிந்தப்
பாவத்தைப் பார்க்க நெஞ்சம்
பதைக்குதே பதைத்துமென்ன
கூபத்திற் தாக்கிலிட்டுக்
குப்புற விழுத்திலிட்டு
மேசற்றும் கணங்கிடாமல்
ரகுவோம் வாரும்நன்பா

சேவகர் வகனம்

தோழனே நின்றுகணங்குவதிற் பயனில்லை. அரசன்து
ஆணையை நிறைவேற்றிலிட்டுச் செல்வோமாக

சேவகன் வசனம்

தீயனே உனது குலதெய்வத்தை வேண்டுவாயாக

இம்மனுவல் தரு

ஆபத்தில் எணக்காரும் அம்மா
அடியேன் நின்று தனக்குதலிதாரும் இந்தக்
கூபத்தில்நின்று எணக்காரும் உந்தன்
குமரன்தனை எனக்காய் கோரும்

அன்பெனும் நன்மலர்கள்தூவி ஏக
அம்பரன் அடியிணைகள்மேவி என்றும்
இன்புடன் என்றுடலம் ஆவி எந்தன்
இறையே உமதுடமை பாவி

இம்மனுவல் வசனம்

பாருவகில் உமது பக்தகோடிகட்டுக் கதாசகாயம் புரிவது
உமதுஇயல்பாயிருக்க அடியேன்யட்டும் அலமரல் சரியோதாயே. அன்
புக்கண்கொண்டு நோக்கும். அருட்ரம்கொண்டு தூக்கும். இத்துண்பத்
தில் அடியேனக்காரும், தூயமாமரியே அம்மா.

சேவகர் இம்மனுவலை கிணற்றில்
தள்ளிவிட்டுச் செல்லவ்
வழிப்போக்கன் வரல்

நடு

இராகம் :- சம்ராபரணம் தாளம் :- ரூபகம்

மாபெரும் இத்தாலிநாட்டின் பொல்லா
மன்னவன் செய்தியை என்னென்று சொல்வேன்
வேதகலாபணையாலே மக்கள்
வெந்துயராகிறார் மேலுமிப்பாலே

கொடுங்கோண்மன்னன் வாழும்நாட்டில்
பொல்லாக் கடும்புவி வாழ்ந்திடும்காடு நன்றாமே
சான்றோரில்லாப் பதிதன்னில் மாந்தர்
சாந்துணையும் சஞ்சலமாமே மன்னில்

வழிப்போக்கன் வசாம்

அந்தோ இந்தக்கிணற்றில் யாரோ ஒருவனுடைய அபயச்
சத்தம் கேட்கிறதே. விரைந்துசென்று காப்பாற்றுவேணாக.

வழிப்போக்கன் இம்மனுவலைக்
கிணற்றிலிருந்து தூக்கிவிடல்

இம்மனுவஸ் வசாம்

ஆபத்தில் இருந்து அடியேணக் காத்த அருமைப்
பிறவியரே உமக்குக் கோடிபுண்ணியம் ஜயா

மாளிகை

அரசு சமுகந்தேடி அரசி அழுதபடி வருகிறாள்
அரசன் கவி

அன்றலர்ந்த செந்தாமரை அரும்பு போன்றமுகம்
இன்றிரவிகண்ட இளங்குமுதமான தென்னோ
துன்றுக்கைத் தேவைமொழியீடு தேவியரே ஒவியமே
இன்றுவைக்கு உற்றங்குறை இன்னதென் றியம்பாயே

அரசன் வசனம்

கேளும்தேவியரே உமதுதிருமுக கமலம் வாடிநிற்கும்
செய்தியை நான்றியும்படி கூறுவாயாக

மனைவி நோக்கம்

அந்திப்போதே உறங்க
அம்மனைக்குச் சென்றமக்கள்.

இந்தப் போதாகியும் ஒப்பில்லை மனுவி
எழுந்து வராததினால் ஸ்ரூப மாணிப்புகளை நூதாடி
முந்தஅறையைத் திறந்து
முற்றும்பார்த்தேனே அங்கு நீதிக்கு
எந்தவித மாய்கை
என்மகரைக் காணோமே

வசனம்

தலைவா அந்திப்போது அமுதுண்டு உறங்கச்
சென்ற மக்கள் இன்னும் வரக்காணாததினால் அரன்
மனை முழுதும் தேடிப்பார்த்தேன் காணவில்லை.
எங்குசென்றார்களோ தெரியவில்லை தலைவனே.

அரசன் திரு

இராகம் :— உடேனி தாளம் :— அடதாளம்

அந்தோயிதென்னவிதி எம் தாருயிர்ச் செல்வர்கள் ஆனகதி

சத்தாபமாகுதையோ எங்கு சாற்றிடுவேன் மனம் தேற்றிடுவேன்

மனைவி திரு நீதியழுதிய

முன்தார மைந்தனையே நின்மு
தற்கண்டசேயனைக் கொல்லுவித்தீர

நம்தார மாமனிகள் எங்கு

நாடினரோ அங்குவாடினரோ

அரசன் திரு

எங்கென்று நாமறியோம் அவர்வரையவிட்டு
எவ்விடமேகினரோ குறியோம் ஏழ்தாக்கிடு

தங்கமனிச் சிலைகாள் தமைக் குழுவில்லை
காணவில்மே ஒன்றும் தோணில்மேக்கில்வாது

மன்னியி தரு

கண்ணின் கருமணிகாள் எந்தன் வெள்ளுவி
கற்கண்டு பாகுகவைக் கணிகாள்
புண்ணன உந்தாய் வருந்த எங்கு
ஏது அனாதெகள் ஆகினீரோ

அரசன் வசனம்

கேளும் தேவியரே அழுதுபயணில்லை. மக்களைத் தே
ஏதாவது வகைசெய்வோம் வருவிராக.

மடுத்தீன் மன்னன் மாளிகை நோட் சீன்

இராகம் :- எதுகுலகாம்போதி **தாளம் :-** அடதாளம்
மந்திரி வரவு

புவியற்றிடு புகழ்பெற்றிடு ஆரமா மணியணி
அணிபெற்றிடு மகிடாதி காரணாம் சிசிவியம்
பதியிற்பல அரசரிதிற தரப்பெற்றிடும் இறைவர்க்கிறை
மகிபன் மார்த்தினுபுகழ் மதிமந்திரிநானே

அரசைப்புரி அதிகாரமுற்றவன் பிரபல
அமைச்சர்களின் விகவாசம் பெற்றவன் அணிதிகழ்
படியிற்பெருங் குடிகட்டொகு குறைவுற்றிபாத
ரசைப்புரி மகிபாலன் பிரதமர் சபையில் வந்தேனே

செற்றவர் பட்டசிதறிப் பின்னோடுவே வருதிறல்
உற்றவர்தொடை விறல்வாகைக்குடுவே மிகுவலி
பெற்றிடுவயகொற்றவன்தனக் குற்றிடுமதிசொற்றிடத்தகு
மதியுகமந்திரி சபையில் வந்தேனே

மன்னனின் சேனாபதி வரவு

தரு

இராகம் :- அம்சத்தொனி **தாளம் :-** ஆதி

அடவேபுரி திடமுறவர்கும்
அரக்கரோடு பல்லியக்கர் ராக்கதர்
திடமேவுமென் செய்கினை அறிந்திடல்
திடுக்குற்றே நடுநடுக்குற்றேகுவார்
தீரஞ்செறியுமெந்தன் பேரந்துலங்க மன்னன்
ஆரமணிக்கொலுமுன் அடர்ந்து செல்வேனே

அஞ்சப்பெரும் அடயலர் படைகளை
அடக்கி அனிகளை மடக்கி அதிருற
விஞ்சப் பெருவீரர்கள் தன்னையே
விட்டுமேசமர் இட்டுவெற்றிகொள்
வீரதீர அதிகார சூரசை
ராசன் சமுகந்தனை நாடிடுவேனே

மன்னன் மடுத்தின் வருகை

தரு

இராகம்:- நாதநாமக்கிரிய தாளம்:- ஆதி

இதக்கடல்புடைகுழ் புவிதனை
நீத்ததுடன் அனிகொள் படைபுடை
குழக்குடைகொடி மேளத்தொனியெள்
ஆளக்கொலுமிசை அதனிற் செல்வேனே

வாதுற்றவர்களை என் மனிக்கர
வாஞ்சகிரையிடுவேன் வயங்கொளி
மனிமாழுதிபுனை மகுடாதிபர் தொழு
அனிமேவிய அரிஅணையிற் செல்வேனே

பாடும்புலவர்களும் பதாம்புயம்
குடும்பலெனுக்களும் துதிசெய்ய
ஆடுங்கடைமனி அசையாதவனியை
ஆனுங்கொலுவினில் அமர்ந்திடுவேனே

அனு

மனிக்குவை மின் அனிக்கொலுவிற் செல்லுவேன்

மந்திரி பனிதல்

தரு

இராகம்:- நந்தந விருத்தம் தாளம்:-

வண்டளைமாமலர் கொண்டிழை மாவைசேர்
மார்பா செய்சரணம்
மாகதர் சாதகர் போதகர் பரவுநற்
பாதா செய்சரணம்
கொண்டிழை மாமனி நின்றெழில் செய்முடிக்
கோமானே சரணம்
கூர்மதியோன் நின்நேரினில் வந்தேன்
குறிப்பிரே சரணம்

சேனாதிபதி பணிதல்

அதேஇராகம் சுந்தத விருத்தம்

மண்டலர்கள் செய்திமண்டிட விண்டிறல்

மன்னா செயசரணம்

மாற்றலர்கள் படைதோற்றிடப் பொருவிறல்

மகிபா செயசரணம்

தண்டரளத்தொவிர் கொண்டிடு முடிபுனை

தலைவா செயசரணம்

தானைத் தலைவன் நானும் முன்னுளேன்

சரணம்சரணம் ஜயா

மடுத்தின் மன்னன் மந்திரி சேனாபதி
நாட்டு வளப்பம்

தரு

இராகம்:- காமா தாளட்:- ரூபகம்

மற்புயங்குசேர் விற்பனை சிசிலி

மானகரின் சீர்தனையே

நான்றியத் தாசனமே

மந்திரி தரு

வெற்பினில் நீர் நின்றோடி நாட்டின்

விளைநிலங்கள் களைகளற்று

விளைவுபெற்று விளங்குதொயா

அரசன் சேனாபதியை விளித்து

வேறு தரு

இராகம்:- முகாரி தாளம்:- அடதாளசாப்பு

நாற்றிசையும் புகழ்

ஸீர்த்திமிகுந் தளகர்த்தனே சென்ற

ஆற்றுந் திறல் தனைச்

சாற்றுவீர் நான்றியத்தானே

சேனாபதி தரு

மாற்றலர் அஞ்சலே

ஆற்றுந்திறல் கொண்ட திரனே பொரு

தெற்றும் புயவலி

சாற்றுச்சிறிதல மாரனே

அரசன் மந்திரியை நோக்கி தரு
பொற்புமிகு கற்புநெறி மாதர்
பேதமுதோ ஒதிடுவாய்
போந்தமனம் தேர்ந்திடவே

வகனம்
மடியுகமந்திரியே நாட்டின் கண்ணென விளங்கும் பெண்
களின் கற்பு மேம்பாட்டைப்பற்றி அறியத்தகவாய்.

மந்திர் தரு
மணிமகுட மகிபதியே நாட்டின்
மாதர் கற்பில் பேதமில்லை
ஒதிடக்கேஞும் துரையே

மந்திரி வகனம்
அங்கையிற் கோல்துலங்கும் அரியணைச் செல்வா
அங்கணையார் கற்பை எங்கனம் சொல்வது
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை

அரசன் சேனாபநீயைப் பார்த்து தரு
எல்லைப்புற வீரர்
நல்லநிலைதனில் உள்ளரோ அன்றித்
துல்லிபனே மாற்றார்
தொல்லைசள் யாதேனும் உள்ளதோ

சேனாதிபதி தரு
பாராப்படைகளைச்
சீராயமைத்துள்ளேன் மன்னனே இந்தப்
பாரைப் புரந்திடற்
கேதுந் தடையில்லைக் கண்ணனே

அரசன் மந்திரியிடம் தரு
வேற்றரசர் தோற்றினாரா அன்றி
வேந்தர் நமக்காந் திறையை
விட்டுநெறி கெட்டனரா

மந்திரி தரு
மாற்றலர்கள் இல்லை ஜியா மறு
மன்னர்தரு நின் திறையை
மறுப்பதில்லை ஒருப்பதில்லை

மந்திரி வகைம்

பாவலர்போற்றும் காவலனே திருவாக்குக்கெதிர் வாக்கிடைவு. திரைக்கொருகுறையில்லை அறிந்து கொள்ளும் ஜியனே.

શ્રીજન્ન કવિ

மந்திரி நமதுநாட்டின் வளமெல்லாம் கேட்டுமிக்க சூப்பி பல்லி சிற்றை அக்களிப்பதானேன் சிரியனான் ஆதி அந்தமில் பரன்பதத்தை அன்புடன் போற்றினால் சந்தோஷமாக இந்தத்தரணியை ஆஸ்வாமே

வசனம்

மந்திரியே தளபதியே சிறிது காலம் அரசிலிருந்து இளைப்பாறி வேட்டைக்குச் சென்று வருவேன். அதுவரைக்கும் இந்தப் பரந்த இராச்சியத்தை குடிகளுக்கொரு குறையுமின்றி சிறந்தமுறையில் ஆட்சி செய்திருப்பிராக.

வனத்தில் அலைந்து திரியும் ஞானசீலன்
ஞானசோதியை கருவானவர் சந்திக்கிறார்

குரு விருத்தம்

ஆரிந்த அடவிதன்னில்
 அகமொடு முகமும்வாட
 ஈரைந்துவயதே முன்பின்
 இருக்கும் பாலகரே நீவிர்
 பாரினை ஆனும் மன்னன்
 பாலர்போல் தோனுதுங்கள்
 ஊரதும் பேருமிங்கு
 உற்றதும் உரைசெய்விரே

ବିଜ୍ଞାମ

பிள்ளைகளே உங்களைப் பார்த்தால் பிரபு குலப்பிள்ளை
கள் போவத்தோன்றுது. உங்களது ஊரும்பேரும் இங்குவந்ததும் நான்
றியக் கூறுவீர்களாக.

பிள்ளைகள் தங்

இராகம் :- அனந்தபைரவி **தாஸம் :- திரிபுடை**

தமிழன் தாரு

9 丁巳年

தாளம் :- திரிபுடை

சாற்றுமென்றீர் வேதத்திருவே

சத்தியமறை போதக்குருவே

நூற்கடல்கண்ட நுண்ணு றிவோனே

நுவலுவேன் கேட்டிடுவீர் சுமார்தாய்

தங்கை தரு

சாந்தமறை சேர்ந்திட எண்ணி

தந்தையர்புரி நின்களைக்கஞ்சி

ஆந்தரங்கமாய் இவ்விடம் வந்தோம்

ஆதரிப்பீர் குருவே

குரு தரு

சிரியரே அஞ்சிடவேண்டாம் உயராகமானவை

சேயரேளளைக் கெஞ்சிடவேண்டாம் உயராக

நேரினில் ஞானத்திட்சை தந்தும்மை

நித்தமும் காத்திடுவேன்

தமையன் தரு

சாற்றுபயம் தீர்த்துவைத்தோனே

சத்தியமறை சேர்த்துவைகோனே

சேற்றினில் ஒரு ஊன்றுகோலான்

சத்தவே தோத்தரித்தோம்

தங்கை தரு

சுருதியதாய் துலங்குமுட் பொருளாய்

தூயமரி பாலகணார்தம்

கருதருஞானத் திட்சை தந்தெம்மை

காத்திடுவீர் குருவே

குருவானவர் தரு

ஆதி அந்தமில்லாத மெய்ஞான

அற்புதனைக் தற்பரானான

நீதிபரன் மறைதனில் உம்மை

நேரினில் சேர்த்து வைப்பேனே

குருவானவர் வகனம்

மிகவும் சந்தோஷம் பிள்ளைகளே. பிதாக்கதன்பரிசுத்த ஆவியாகிய திரியேக சருவேகரனின் நாமத்தினாலே உங்களுக்கு ஞானத் திட்சை நந்து ஞானசீலன் ஞானசோதி என்று நாமகரணம் குட்டி வேன். சிறிதுகாலம் இங்கிருந்து வேதசத்தியங்களைப் படித்தறிந்து பின்பு உங்கள் வீடு செல்லவாம். என்னுடன் வருவீர்களாக,

பேம் தஞ்

ବିରାକମ୍

அண்ணர் தங்கையர் இருபோம்
ஆசிரமத்தொரு குரவோராம்
மண்ணிலேயவர் தம்முடைய
மமகதயடக்கச் சென்றிடுவேன்

தாளம்

மன்னவளாமந்த மல்கிறீது நிடி புரியும்
மைந்தரிநுவர் இந்தனரயில் கணக்காடியும்
சந்தமரிதரு மைந்தன்மறை வாடு கிளிடுவி
சார்ந்தனராமென ஓர்ந்துள்ளே குத்துவி

அருமையோர் துதி குருமுனியாம்
அண்ணனுடன் அவன் தங்கையையும்
பரிவுடன் வைத்துப் பலநலமீந்து
பாதுகாத்திடும் போதினிலே

குருமுனிவன் தன் குதையிலிருந்து
கொற்றவன் மைந்தரை இத்தினமே
பிரிவினெபண்ணி மறுதிசைதிருப்ப
புக்குவேணங்கு இக்கணமே

வசனம்

அண்ணர் தங்கையர் இருவர் ஆதிமறையை விட்டுப் பாதி மறையிற் சேர்ந்திருப்பதாக அறிகிறேன். அவர்களிடம் சென்று எனது அட்டமாசித்தியைக் காட்டுவேணாக.

வனத்தில் அலைந்து திரியும்
முன்தார மெந்தன் இம்மனுவஸ்

இராகம் :- தாத்துமக்கிரியை

தாளம் :- ஆதி

அகிலோக ஈஸ்வரியேதாயே இந்த

அகவிடந் தனிலொரு புகலெனக் கில்லையோ

அம்பளியே நம்பிவேன்றன் சேயே

କୁମାର ପାତ୍ର ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

அலைமுகத்தவு உற்றுத்துஞ்சை விலையினால்

அலையங்காத்தாரு நினைவுக்கூடும் கூறுகிறார்கள்
ஒன்றைக்கீர்த்தி சுந்தரவும் கிழ்ப்பாட்டும்

அஞ்சலத்தை கருதிய துவக்கு

உலைமுகத்திற் பட்டமெழுகாக நானும்
உருகிவேன் எனக்கொரு உறுதுளை அருளுவாய்
உத்தமியே மெத்த அஸ்பதாக

வசனம்

தாயேமேரிமாதா போக்கிடம் தெரியாமல் போய்க்
கொண்டிருக்கும் அடியேனை ஆழக்கிணற்றிலிருந்து காத்ததுபோல
அடைக்கலம்தந்து நல்வழிகாட்டும் தாயே.

காட்டில் அலைக்கழிந்து திரியும் ஞானசிலனும்
ஞானசோதியும் அவர்களைக் கெடுக்க
மாறு வேடத்தில் வந்த பேயும்

ஞானசிலன் கொக்ககம்

அடுத்தது காட்டுகின்ற பளிங்குபோலாக நெஞ்சம்
கடுத்ததுகாட்டுகின்ற கவலைதோய் முகத்தினோடு
தடுக்கெனஇங்குவந்து தோன்றிய செய்தியெல்லாம்
எடுத்துநீர் எமக்கிப்போது இயம்புவீர் அறியத்தானே

வசனம்

சகோதரனே ஆதவனைக் காணாத அரவிந்தம்போல
அகமும்முகமும்வாட இங்குவந்தநீயார்? உமது செய்தியை நான்றியக்
கூறுவீராக.

பேய் தரு

இராகம் :— வாவளி

தாளம் :— ஏகம்

சாற்றுவேன்கேள் ஏற்றகுணசிலா உங்கள்
தஞ்சமெனவே அடைந்தேன் பாலா
ஏற்றமண்ண் சீற்றமுடன் என்னைக் கொல்ல
என்னியதால் இங்குவந்தேன் மெல்ல

ஞானசிலன் தரு

உண்ணருஞ்சீர் உத்தமனே வாராய் மிக்க
உவப்புடனே இங்கிருந்து சீராய்
பின்னுமந்தன் ஊர்பெயரும் நேராய் இங்கு
உற்றதுவும் இன்னதென்று கூறாய்

பேய் தரு

இத்தாவியென்னர் பெய்ரென்றோராய் அங்கு
ஏந்தகி மல்கிர்த்து என்போன் தேராய்
சத்தியவேதத் துறவோர் தம்மை அவன்
தான்வதைசெய்வான் அறிவீர் உண்மை

ஞானசோதி தரு

இன்னுமென்னதான் நிகழ்ந்ததையா நீரும்
இயம்பிடுவீர் நாமறிய மெய்யாய்
அன்னவர்கள் என்ன செய்திட்டாரோ பின்பு
ஆனதென்ன அத்தைள்ளாம் கூறாய்

பேய் தரு

இன்னுஞ்சில நேரமதில்வீர் இங்கு
உற்றிடமுன் மற்றோரிடம் சௌர
என்னியுள்ளேன் நன்நயஞ்சேர் தோழர்களே
ஏனுவேன் நீர்ப்போக விடைதாரீர்

பேய் வகனம்

சகோதரர்களே நான் சத்தியமறையிற் சேர்ந்ததை
அறிந்து அரசனின் வீரர்கள் என்னைக் கைதுசெய்யப் பின்தொடர்ந்து
வந்தார்கள். நான்குடோடி இங்குவந்துவிட்டேன். இன்னும் சிறிது
நேரத்தில் இங்கு வந்து விடுவார்கள். ஆகவே நான் இவ்விடம் விட்டுச்
செல்வேணாக.

பேயின் வார்த்தையைக் கேட்டுப்பயந்த

ஞானசிலன் வகனம்

சகோதரனே எனக்கும் பயமாக இருக்குது.
நாங்களும் உம்மோடுகூட வருகிறோம்

குருவானவர் வருமுன் பேய் இவர்களை ஏமாற்றிக் கூட்டிக் கெல்கிறான்

காடு கள்வர் வரவு

இராகம்

தாளம்

சொக்கிட்டரண்மனை குக்குப் பலபல
சோரம் புரிந்துவோம் பலமுற
பக்கா ரெவுடிகள் இக்காலம் எம்மைப்போல்
பாரினில் யாருளரோ பலேபலே

கவியுகந்தனில் வயிமை மிகுந்த
கைகாரக் கூட்டமல்லோ பலமிகு
புளியைக் கண்ட புல்வாயெனப் பயந்து
பூதலழும் நடுங்கும் பலேபலே

காட்டினிலிருந்து நாட்டினிற் புகுந்து
கோட்டிகளாய்ப் பிரிந்து பலபல
வீட்டினிற்புகுந்து வேலையை முடித்து
வீறுகொண்டேகிடுவோம் பலேபலே

பொன்னுடனே இளம்பெண்ணுக்களைத் தூக்கி
புக்கிடுவோம் குகைக்குள் நடமுடன்
பண்ணுக்குந்பாடி ஆடிக்கலந்து பல்
காதல் புரிந்திடுவோம் பலேபலே

பேயும் பேயினால் கடத்திச் செல்லப்பட்ட
ஞானசீலனும் ஞானசோதியும் காட்டில்

ஞானசீலன் தரு

இரங்கம் :- பைரவி

தாளம் :- ஆதி

பஞ்சணை மேலுவலும் பாதமே ஏதமுற
விஞ்சமுட் கானகத்தில் வேதனை ஆகுதையோ
விதியோ முன்செய்த வினையோ அறிகிலேன்
அனையே எனையே வந்தாலுவாயம்மா

வசனம்

வையாளிவீதியிலே வண்ணரதங்களிலே ஒப்யாரமாக உல
வக் காலமில்லாது கையயரக் காலயரக் கானகப் பிரயாணம் செய்ய
விதியோ பரம்பொருளே.

ஞானசோதி தரு

காவிளிலே நடந்து கால்கள் கடுக்குதையோ
நாவுவறஞுதென்னால் நடக்கமுடியவில்லை
நவிவற்றிடுமெனை வலிவுற்றிடமனத்
தெளிவுற்றிடவருள் தேவமாதாவே

ஞானசோதி வசனம்

அண்ணா என்னால் ஒரடிகூட எடுத்துவைக்க முடிய
வில்லை. தாகமோ தாங்கமுடியவில்லை. பெரியவரே இங்கு தண்ணீர்
கிடைக்குமா?

பேய் தரு

தாகந்தெளியச் சற்று தண்ணீர் அருந்தியுங்கள்
 சோகந்தெளிய இங்கு தூங்கிஎழுந்து நாமும்
 தொடரும் வழிதனைத் துயரில்லாமலே
 சகமே முடித்திடச் செல்லுவோம் பின்பு

பேய் வகனம்

சகோதரரே இந்தமரநிழலில் இருங்கள். நான் எங்காவது
 சென்று தண்ணீர் கொண்டுவருகிறேன். அருந்தி சற்று உறங்கி எழுங்
 தால் சகமாக இருக்கும் பாவர்களே.

பேய்வாலிபன் போகிறான்
 இருவரும் படுத்து உறங்குகிறார்கள்
 மடுத்தின் மன்னன் வேட்டையாட வருகிறான்

தரு

ரோகமுः— கல்யாணி

தாளம்:- அடதாளம்

வேட்டைஆடுவோம் வருவீர் வீரர்களே
 வேட்டைஆடுவோம் வருவீர்

வேட்டையாடியிந்தக் காட்டு மிருகங்களை
 வேங்கையோடு பன்றி தூங்கல் மானினங்கள்
 கோட்டிகோட்டியாக மாட்ட வில்லிலம்பைப்
 பூட்டிநொடிப்பொழுதில் வாட்டி வதைபுரிய

சிப்பாய் தரு

கோரமிருகங்களின் ஆரவாரம்மிக்க
 கூக்குரல்களையே கேட்களனதுகைகள்
 சோர மனம்பதறக் சற்றுதே தலையை
 சொல்ல நாவருகுதில்லையே தலைவா

மடுத்தின் தரு

கூட்டமாக இந்தக் காட்டிலே வதியும்
 கொடிய புலிகரடி கடியகடுவாய் ஒனாய்
 படியிலே விழுந்து மடிய வசைபுரிந்து
 நெடிய கணைசொரிந்து முடுகி நடந்திடுவோம்

நூன்சீலன் நூன்சோதி உறங்கும்போது
பேய்வாலிபன் அவர்களிருவரையும்
தனித்தனியே பிரிக்கிறான்

பேய் வசனம்

ஆகா எனது அட்டமாசித்தியால் நான் நினைத்த காரியம் கைகூடிலிட்டது. படுத்திருக்கும் இருவரையும் பிரித்து ஒருவரை ஒருவர் அறிய ஒட்டாது மயக்கி எனது அடுத்துக்கெடுக்கும் செயலை முடித்துச் செல்வேணாக.

பேய்வாலிபன் பிள்ளைகளைத் தனித்தனியே
பிரித்துவிட்டுச் செல்லுகிறான்
நூன்சீலன் நூன்சோதி
தனித்தனியே காட்டில் அலைதல்

நூன்சோதி இன்னிசை

கண்ணெனய அண்ணா இக்
காசினியில் நேசமுள்ள
உன்னரிய தங்கைளனை உற்றுவப் பொது
உற்றநடுக் கானகத்தில் பிழுரித்து வங்கிய
தன்னந்தனி யாகவிட்டு உற்றுவது வாய்விலைக்கு
தானெங்கு ஏக்னீரோ கிழதூ உற்றுவது
பெண்ணெனை இப்போதுஇந்தப்
பூவிலவர் காப்பாரோ

நூன்சோதி தரு

இராகம் :- புள்ளைக்வாளி தாளம் :- ஏகதாளம்
அந்தந்தோ ஆர்செய்த திலினைபோ
அலைமோதுதே மனது ஆருயிரே எனது
அண்ணாவே ஆதரவே
அகன்றீரோ ஜயோநான் என்னசெய்வேன்

நூன்சீலன் தரு

கண்ணேஎன் சின்ன இளையாளே
காவிலுனைப் பிரிந்தேன் கண்ணீரா ராய்ச் சொரிந்தேன்
காண்பது எத்தினமோ கைகால்கள்
சோருதே இத்தினமே

ஞானசோதி தரு

காப்பாயே என்றிருந்தேனே அண்ணா
கைசோர விட்டனையோ மெய்சோர்வு பட்டனையோ
கண்ணான் அன்னையரே
காண்பது எங்கயோ எத்தினமோ

ஞானசிலன் தரு

அன்னமே சொர்னமே ரெத்தினமே
ஆறுவேணோ மனது தெறுவேணோ இதனை
ஆரிடத்தோதுவேணோ
ஐயையோ ஆருயிர்ச் சோதரியே

ஞானசிலன் வசன

ஐயையோ கண்போன்ற என்காதற்தங்கையரே இக்
கானகத்தில் எங்கு தனியாய் தவிக்கிறாயோ

கள்ளவர் காட்டில்

தரு

இராகம்:-

தாளம்:-

மன்னவர் படையும் பின்னவர் தடையும்
எம்மை ஒருசிறிதும் அணுகிடா
தன்னிகரில்லா எம்வல்லமை கேட்டிடில்
தாரணியும் நடுங்கி ஒடுங்கிடும்

எட்டுத் திக்கும் பெருமட்டத்திலேபல
திட்டங்களை வகுப்போம் பலமிகு
கட்டங்களாய்ச் சென்று இட்டம்போலே எங்கள்
திட்டங்களை முடிப்போம் பலேபலே

ஞானசோதி கானகத்தில் அலைதல்

தரு

இராகம்: கீதவாளி

தாளம்:- அடத : ளம்

காணேனே அண்ணனைக் காணேனே

கண்ணான் அண்ணனை காணாது தேழினேன்

காவிடையே ஒன்றும் தோணாது வாழினேன்

அண்ணனைக் காரும் அரிவை எனைக்காரும்

அண்ணன கண்ணித்தாயே உண்ணடி போற்றினேன்

சற்றா இழந்ததோர் கன்றாயுருகினேன்
கல்லோ உன்மனது அவ்வையோ சொல்லாயோ
அற்றார் தமைத்தாங்கும் அன்னை கண்ணித்தாயே
ஆதாரம் உன்னிரு பாதாரம் போற்றினேன்

உற்றார் சதமல்லப் பெற்றார் சதமல்ல
ஹரும் சதமல்ல உன்னருளன்றியே
சற்றாகிலுமிந்த ஏழைக்கிரங்காது
தாயுந்தன் சேயரைத் தள்ளிடல் ஞாயமோ

வகனம்

அந்தரித்த பேர்களுக்கு ஆறுதலவிக்கும் அமிரதசிவியே
அடியாளை இப்பொழுறும் எப்பொழுதும் காத்தருளும் அம்மா

காட்டில் கள்வர் ஞானசோதியை சந்தித்தல்

கள்வன் கொச்சகம்

பெண்ணாயிரத்தில் ஒருத்தியிந்தப்
பேசும்பொற் சித்திரவழகி
பண்ணாயிரத்தில் இவளமுகை
பகரவொண்ணாப் பேரழகி
கண்ணாயிரத்தான் வேணுமிவள்
கவினுமழககைக் காணவெனில்

திரு

இராகம்:- கேதாரகௌளம் **தாளம்:-** சடதாளம்

பத்துவகைகளிர் முத்தோ பகம்
பொன்னோ பனிமலர்க் கொத்தோ
மெத்துயர் மோட்ச சம்பத்தோ இந்த
மேனகை வானவர் சொத்தோ

இரண்டாம் கள்வன் கொச்சகப்

இழையைப் பிரித்தோன் றிரண்டன்
இழையைப் பழித்த இடையழகி
அழகைத் தெவித்தோர் அழகெடுத்த
அழகுத்தெய்வ மாமிவளை
திழையத்தழுவி விளையுமின்ப
விளைவெண்ண எண்ணமனம்

திரு

ஆசாபாசம் என்னில் விஞ்சகதே கிட்ட
அனுகவெனில் மனம் அஞ்சகதே
வீசந்தென்றல் வந்து கொஞ்சகதே மதன்
வேதண்யோ எனை மிஞ்சகதே

தரு வேறுஇராகம்

கன்னலே முக்கனியே கனிபிழிரசமே
என்கருத்து நின்வசமே

கொச்சகம்

திரிகிச்செருகு சுந்தலென்னே
திருவாய்மலரின் அதரமென்னே
பருகப்பருகத் தெவிட்டாத
பாவையிவளின் சோபைன்னே
அரதும் அயனும் அரியுமிவள்
அருகில் வரவும் அருகரல்லர்

வசனத்தா

மயில்போற்சாயலும் மாண்புறும்ளழிலும்
குயில்போற்குரலும் கோடிகுரியளின்
வெயில்போற்சுடரும் வீகமின்னாளின்
அயில்போல் விழிசேர் ஆரணங்கென்னோ
பிண்ணுமுனை அன்றீப் பேருலகினில்
பெண்னே ரஞ்சிதமே ஏதும்
எண்ணேன் கிஞ்சிதமே

இரண்டாம் கள்வன் தரு

பத்தரைமாற்றுத் தங்கப் பதுமரைத்தினமே
உண்ணழில் பருக இத்தினமே

பொன்னைப் பழித்த ரூபமென்னோ
ழுவைப் பழித்த வாசமென்னோ இந்த
மின்னைப் படைத்த பிரமனது
மேன்மை என்னோ துய்மை மிக்க
கண்ணக் குழியும் கருவிழியும்
கவினும் எழில்சேர் கன்னியிவள்

வசனத் தரு

ஆகா உடுத்திரள் நடுவில் உதித்த சந்திரனோ
உன்னதத்துதித்த உத்தமி இவனே
அடுத்திருள் சிதைக்கும் ஆதவன் கோடி
தொடுக்கினுமிந்த சோதிக்கு நிகரோ
தித்தமிரங்கியோர் முத்தமளித் தன்னை
சேருவாய் மயிலே அன்பு கருவாய் குயிலே

வசனம்

ஓ! பெண்ணாரமுதே ஏன் மெளனம் சாந்திக்கிறாய். உன்
கடைக்கண் பார்வையில் என் வாழ்நாள் தங்கிநிற்கிறது- என்னைத்
திரும்பிப் பாராதது ஏன்? என்மேல் வர்மமோ ஏதுமெளனமோ? அல்
லது காளநேர் கண்ணினார்களிட் வழக்கமான சாகசந்தானா?

தரு

மஞ்சமதனைப் புதுக்கி மாமலர்தனைத் தெவித்து
கொஞ்சியதில் குலவக் கூடிவா பெண்ணே

ஞானசோதி

ஆருமற்ற பேதனன்னை ஆதரித்து காப்பதன்றி
தாரமாக எண்ணுவது தகுதியோ அண்ணே

கள்வன் வகனம்

ஓ! மடமானே ரதிமானே எழில்மானே என்னைக் கற்றத்
கிரும்பிப்பார்.

கள்வர் தரு

இராகம் :- ஆனந்தபரவி தாளம் :- ஏகதாளம்

மைத்துவனே என்றுஎன்னை மார்பகத்திற் சேர்த்திறக்கி
கைத்தலத்தினாலே அன்பாய் கட்டியணை மானே

ஞானனோதி தரு

கூடிப்பிறக்களவயோ குழந்தைகளுமக்கிளவயோ
கோடிபுள்ளியங்களுண்டு கோதை எணைக்காரும்

கள்வன் தரு

மன்மதன் மலர்க்கணைகள் மார்புருபெப் பாயுதி
என்மனநிலை அறிந்து இனங்கிவா பெண்ணே

ஞானசோதி தரு

மோகாந்தகாரமதில் மூழ்கி மதிகெட்டவன்போல்
ஏமாந்து பேசுவதும் ஏற்குமோ அண்ணே

கள்வன் தரு

சம்போக சலாக்யமடி சுற்புத்திர பாக்யமடி
அன்பாகவே மருவி அடைகுவாய் இன்பம்

வேட்டை ஆடிவந்த மடுத்தீன் மன்னனும்

சிப்பாய்க்களும் மடுத்தீன் மன்னன் தரு முன்னிராகம்

இராகம் :— கல்யாணி தாளம் :— அடதாளம்

பேததூருத்தி அமும் ஓதை கேட்குதங்கு
புக்கநாமநடந்து இக்கண்தனிலச்
குதைஅறிந்ததை இப்போது களைந்திடவே
போந்தவிரர்களே சேர்ந்து விரைந்திடுவோம்

சிப்பாய் தரு

கல்லுப்போல மனம் காற்றுப்போலாகுதே
காலைனடுத்து வைக்கமேலே முடியவில்லை
வில்லுக்கையை விட்டு மெல்ல நழுவுகுதே
வேந்தே எனைச் சினக்கில் வேறு துணையுமுன்டோ

ஞானசோதி நமுவி ஒடுக்கிறாள்

கள்வர் துரத்திப் பிடிக்கிறார்கள்

கள்வன் வசனம்

என்னடி ஏமாற்றப் பார்க்கிறாய் சாகசக்காரி

மறுத்தன் வசனம்

நண்பா சற்றுப்பொறு ஆத்திரப்படாதே
குட்டி ரெம்ப ஜோர் வாய்வால்க்கிழிப்பா
வறுாக்காதை குராவு வசனத் தரு

மன்மதன் மகிழ்ந்து மருவிடும் ரதியோ
மாலவதார மாது மோகினியோ
தன்னழுற்ற தாடகைதானோ சுடுவங்க
தானிவள் அரம்பை மேனகையாமோ யங்க

தரு

இராகம் :- பரசு தாளம் :- ஆதி

நங்கையிவள் சங்கை என்னவேர்
நானிலம் போற்றும் - நங்கை
நங்கையிவள் சங்கை என்னோ
நாரியர் திலகமின்னோ
அங்கமோ அழலிட்ட பூர்வ வாழ்விட
தங்கமோ அதிகருபா - நங்கையி

மறுகள்வணி வசனத்தரு

மேகத்தின் மின்னோ மெருகிட்ட பொன்னோ
மோகத்தை மூட்டும் முலைத்தடத்தானை
ஆகத்தைக்கட்டி அணைத்துமே புரியும்
போகத்தினின்பப் போதையை என்ன

தரு

கஞ்சமோ கனிரசமோ
காவியமோ ஓவியமோ
கொஞ்சகிளியானை இனி
கூடியணைவேனோ இன்பம்

ஞானசோதி கள்வர்

தர்க்கத் தரு

ஞானசோதி தரு

ஏட்டுச்சரைக்காய் கறிக்காகுமோ அன்னை
எனை - ஏளனஞ் செய்யாதுவிட்டுப்
போகுவீர் பின்னை

கள்வன் தரு

கல்லுங் கரைந்துருகும் கானல்நீராகும் எந்தன்
சொல் லுன் செவிதனக்கு ஏற்றுக்கொண்டு
ஏறாததென்னே

ஞானசோதி தரு

பேயும் மனமிரங்கும் பெண்ணெண்ணில் அன்னோ சற்று
நீயும் மனமிரங்கல் ஆகாததென்னே

கள்வன் தரு

ஐந்து கணையாலடிப்பட்டு வாடினேன் - சற்று
ஆறுதல்லடையான
தன்பை நாடினேன்

ஞானசோதி தரு

ஆறெனும் கற்பனைக்கு மாறதாமடா எம்
தாண்டவனார் கற்பனையை
மிரேண்டா

கள்ளவன் தரு

எடாபோடா என நீ பேசலாமோடி உணை
எட்டி இழுத்தே கொடிய
நட்டணை செய்வேன்

கள்ளவன் ஞானசோதியின் கையைப்பிடித்து இழுத்தல்
அவள் கூக்குரலிடல்

மடுத்தீன் மன்னன் தரு

மிக்கசமீபமதிற் கேட்குதோர் அரவம்
மில்லுப்போதினிலே இன்னே அங்குசென்று
தக்கதருணமதிற் தானே துணைபுரியத்
தரியலர்களஞ்சும் நெறியுளோர்களே நாம் — வேட

வகனம்

யாரங்கே பிடியுங்கள் அவர்களை

கள்ளவரை விரட்டல்

ஞானசோதியைக் காணல்

மடுத்தீன் மன்னன் விருத்தம்

சித்திரப் பூங்கொடிபோல்

சேயிழையாளே நீயார்

பத்தரை மாற்றுத்தங்கப்

பதுமையோ பதுமபாதா

குத்தி முட்டைத்தக் கீங்கக்

கொடிய கானகத்தில் நின்று

கத்தியே அழுத்தாதை

கழறும் நான் அறியத்தானே

மடுத்தீன் மண்ணன் வசனம்

கார்மருங்கின் மின்னும் நீர்மருங்கின் கொடி போலும்
எழாநின் ற பெண்கொடியே நீயார்? இங்கு எந்ததும் நொந்ததும் நான்
அறியும்படி கூறுவாயாக.

ஞானசோதி ஆசிரியம்

காப்பமைவில்லாக் கானகந்தனிலே
கவலுறும் அபலை எந்தனுக்கு
காரிருள் தன்னில் பேரொளிபோல
கலங்கரை விளக்கமதான
கோப்பெருந்துரையே குருசிலம்பொன்னே
கொந்தலர் வீச பைந்தாரா
கோதை எந்தனக்கு ஆகரவளித்த
கோமானே ஏழைநின்னவளே

வசனம்

பாழுமிக்கொடிய கானகத்தில் பாலி எந்தனக்கு ஆதரவு
தந்து ஆறுதலவித்த மகாபிரபுவே உமக்கு கோடி நமஸ்காரம் துரையே.

மடுத்தீன் ஞானசோதி தரு

மடுத்தீன் தரு

இராகம் :- பியாரு	தாளம் :- ஆதி
காரெழு சீர்குழலாளே	
கயல்விழியே கனிமொழியே நீயும் இளம்	
கண்ணியே வனத்தில் தன்னந்தனியாக	
அல்லற்படும் நீயார் சொல்லும் நான்றியத்தானே	

ஞானசோதி தரு

நீரொழு நேத்திரத்தோனே
நெடியடிய வடிவழகே கேளும் பெற்ற
எந்தை மல்கிரீத்தென் ஊரும் டத்தாவியே
எந்தன்பெயர் ஞானசோதியென்றே அறிவிரே

மடுத்தீன் மண்ணன்

காட்டில் வந்காரணமும்
கள்வர் கைப்பட்டல்லவுற்ற விதமும் என்
கருத்திலிடங் கொண்டகன்னியே யானவயும்
விரித்துரைசெய்திட வேண்டுகிறேன் வீன் ஞாவாயே

தந்தைபுரி நிந்தனையால்
சொந்தஇடம்விட்டு இங்குவந்தோம் அந்தோ
வந்த ஒட்டத்தினில் என்குமயன்தன்னை
முந்தப்பிரிந்ததால் இந்தநிலை ஏய்தினேனே

மடுத்தீன்—தரு வேறுஇராகம்

இராகம் :— நாதநமக்கிரிகை தரு தளம் :— ஆதி
மன்ஸர்க்குலப் பைங்கிலிபே வாராய் உந்தன்
மனத்தினிலுறு குறைஅனைத்தையும் அகற்றின
மாமனைக்கே ஏகிடுவோம் நேராய்

ஞானசோதி தரு
மந்தாரப்பூம் பைந்தாரணிமார்பா எழில்
மகிபனே உனதுடமனமது போலவே
மாதுநானும் ஏதமற வாரேன்

மடுத்தீன் தரு

பாகுநிகர் ஆகுமொழியானே நல்ல
பாவையே உந்தனக்காவன யாவையும்
பட்சமுடன் நிச்சயம் செய்வேனே

ஞானசோதி தரு

சோகமறவே எனைஆட்கொண்ட அன்புத்
துணைவனே உனதுடை இணைபிரியாமலே
தோகைநானும் வாழ்ந்திருப்பேன் சிராய்

மடுத்தீன் தரு

நித்திலமே ரெத்தினமே மானே நன்
நேசமே ஓன்மனவாசமே பாசமே
நேரிலே என்மாமன செல்வோமே

மடுத்தீன்மன்னா வசனம்

பெண்ணே அரண்பனைசென்று அழுதுண்டு களை
தெளிந்து பின் உன் அண்ணனைத் தேட வகைசெய்வோமாக.

ஞானசீலன் காட்டில் பிரலாபம்
தரு

இராகம் :— முகாரி தாளம் :— ரூபகம்

சந்தமரிதரு மைந்தனைவரு பாலனே

தருணமன திருப்பும பதமதை

சரணமென அடைந்தென் அருளுவாய்

உற்றார் துணையில்லை ஊரார் துணை ஏதும் இல்லையோ
அற்றார் தமக்கருள் அமலூற்பவமே
சற்றாகிலுமித் தருணத்துதவுவாய்

கள்வரும் ஞானசீலனும் கள்வரும் தரு

இராகம் :- கஸ்யானி தாளம் :- அடதாளம்
ஏதடாபயலே நீநில்லடா இப்போ
எங்கிருந்தேகிறாய் சொல்லடா
ஆதியோடந்தமாய் விள்ளடா அன்றேல்
அணந்திடும் உணைஇந்தப் பொல்லடா

ஞானசீலன் தரு
கண்ணியர்கள்பழி தொட்டேனோ அன்றிக்
கடனென்று பொருள்பறித்திட்டேனோ
அன்னீதமா யென்னைப் பிடிக்கிறீர்நிரும்
அடித்திட மனமது துடிக்கிறீர்

கள்வன் தரு

இராகம் :- கஸ்யானி தாளம் :- அடதாளம்
உளவுக்காக இங்கு உற்றாயோ அன்றி
ஊரிற்பெரும்பகை பெற்றாயோ
களவுத்தொழிலினைக் கற்றாயோ இந்தக்
காட்டிலுள்ளக்கென் சொற்றாயோ

ஞானசீலன்

கள்வன்கயவன் நாள்வன்னே என்னை
காய்ந்திடாதீர் சற்று வில்லன்னே
கொல்லுங்கொலைஞானும் அல்லன்னே உம்மை
கும்பிட்டேன் எனவிட்டுச் செல்லன்னே

கள்வன் வசனம்

கேளும்தோழனே இவன் களவுக்காக வந்தானோ அன்
உளவுக்காக வந்தானோ நாயறியோம். சிறிய பாம்பையும் பெரியதடி
கொண்டடிக்கச் சொல்வார்கள்.

கள்வன் வசனம்
அடியுண்டு பிழைத்தபாம்பு அடித்தாரைக் கடிகொண்ட
மகிழாதிராதே. ஆகவே இவனைச்சுய்மா விடுதல் சரியல்ல. குண்டு
கட்டாய்க்கட்டிக் கூரியமுட்பற்றைக்குள் ஏறிந்துவிட்டுச் செல்வோமாக

ஞானசிலன் முட்பற்றறக்குள் அவஸ்தைப்படல்
தரு

இராகம் :- முகாரி

தாளம் :- ரூபகம்

கூரியமுட்களிலே உள்
குழந்தை படுந்துயரம்
ஆரினிக் காப்பாரோ அம்மா
அடியேனுக்குத் தண்ணேயே
அன்னைமாரியே இம்
மிடிமையிற் காரெண்ணேயே

கரவடர் தாக்கி என்னை முட
காட்டினில் ஏற்றந்தார்
அரவுதன்னை மிதித்தனை
தன்னையே முன்வருவாய்
அடிபனிந்தேன்
அடிமைக்குன் அருள்தருவாய்

விண்மாரி போவெனது இரு
கண்மாரியே சொரிய
எண்ணாயோ என்தாய்மரியே
ஏழே பங்காளனையே
எங்காகயில்
வேளையில் வேண்டுவாயே

கூவெனவே அழுதேன் எனை
காவெனவே தொழுதேன்
ஆவேமரியாயே என்னை
ஆண்டருள்வாய் கெதியே
அடியேன் என்னை
மீண்டருள்வாய் கதியே

ஓ! தடங்கருணைப் பெருங்கடலாகிய தயாநிதியே வும்
பின்றைக்கொண்டு உம்மை நம்பினோரைத் துன்புறுத்தல் சரியோ.
நின்கருணை இன்னும் என்னை அனுகாதிருத்தல் முறையோ. அன்றி
உள்மையில் என்னைக் கைவிட்டுவிட்டாய்தானோ. ஆபத்பாந்தவா
அனாரட்சா பக்தபரிபாலனா பரமதயாளா நின்சித்தமிரங்கும் ஜூயா.

கிரேக்கதேச மந்திரி சேனாபதி மன்னன் வரவு

மந்திரி வரவு

இராகம் :- கங்கராபரணம் தாளம் :- ஆதி

கலைபல்லுணர்ந்தேநல் கருமந்தனைஒர்ந்தே
நிலைகொள்ளரசானும் நிமித்தந்தனை நானும்
சிலங்கேர்புயதீரன் செகராச கெம்பீரன்
தலைமைக்குரைசெய்யத் தகுமந்திரி நானே

பதிக்குள்ளுயர்சீரான் பணிப்பொன்முடிநேரான்
துதிக்கும்புகழிப்பேரான் கவர்ணமணிமார்பன்
மதிக்கும்புகமார மணியாடகதார
மகிமைப்பிரதாயன் மதிமந்திரிநானே

பூவாலர்கள்போற்றப் புகழாலைகெம்பீர
சீராளனாயென்றும் திகழும்பிரதாபாய்வு
பாவாணர்கள்போற்றப் பவுஷாடரசானும்
காவலனைப்பேட்டி காணச் செல்வேனே

மந்திரி வசனம்

மன்னர்பிராவின் வருகையை எதிர்நோக்கி தர்பார்
மண்டபத்தில் தாமதிப்பேனாக.

கிரேக்கமன்னன் வரவு

இராகம் :- மேரகனம் தாளம் :- ஆதி

திகளொளிமகுட மன்னாதி மன்னரும்
திறைதருமுறை தவறாமலுன்னரும்
சிரமிசை கரங்குவித் தேயடிதொழுத்
திறலொடு கிரேக்கெனும் மாநகர்தனை
சீதமதிக்குடைகிழ்ச் செம்மை அரக்புறி
செய்யமணிக்கொலுவிற் செஸ்றிடுவேனே

பாவலர்நாவலர் பாடிடப்பல

நால்வலநுண்ணறி வாளரும்விழை

மாதர்கள் கீதமுற்றே நடமிட

மாதவர் வேதமதோதி வாழ்த்திட

தீரவிரர்கள் மெய்ட்பாது காவல்செய்க்கூ

ஆரமணிக்கொலுவில் அமர்ந்திடுவேனே

புவிய்ளோர்நிதம் பணிந்தேத்து வித்தக
புலவர்கள் புகழ்களி சாற்றுத்தத்துவ
மணியணி மகுடமன்னாதி மன்னரும்
மலர்கரம் சிரங்குவித்தே அடிதொழ
மங்காமணிப்பிரபை சிங்காசனத்திருந்து
செங்கோல் செலுத்தி அரசாஞ்சிவன் நானே

கிரேக்கமன்னனும் மந்திரியும்

மன்னன் வகனம்

மதியுமெந்தியே சதுர்வேத சதுருபாயங்களும் ஜெயப்
பாடின்றி அறிந்து அறிவுரை அமைச்சனே நம்நாட்டு வளங்களை
அறிய ஆவலுற்றேன். அதை எனக்கு அறியத்தருவாயாக.

மந்திரி கொச்சகம்

வையம்புரக்கும் மகிபதியே
மதிக்குள்ளே மும்மழை பொழிய
செய்யும் பயிர்கள் செழிப்புற்று
சென்நெல்முற்றிச் செம்மையிக்க
உய்யும் குடிகள் தம்நிலைமை
உரைப்பேன் கேளும் விருப்புடனே

திரு

இராகம் :- அடானா

தாளம் :- சூபகம்

பொன்னிறச் செந்நெல்விளைந்து
பொங்கி வளம்சிறந்தே புகழ்
பெற்றபுவிதனில் உற்றநிதிநிலை
மெத்தநலம் சிறந்தே

கொச்சகம்

ஜயாதரள முடிச்சிரோ
அரியாசனத்திற் குரியவரே
கையார் விழியார் கற்புநிலை
வழுவார் பரதாரந்தழுவார் கூகியதை
கைமைஇன்று கன்னியர்தம்
கணவர்தம்மைக் கருத்தினிலே

திரு

தெய்வமெனவே மதித்து பிழைத் தூக்காய
சீராய் அனவரதம் அவர் விவுலை ஸ்ரூபா
செப்புமொழிதனக் கொப்பநடிந்துமேலோரி
செய்வார் பதிவிரதம்

கொச்சகம்

திரிகால தோத்திர செபழும்
 செப்பும் பூசாபலி நலமும்
 பரிவாய் ஞானத்தவ விரக
 பத்துநெறியும் உத்தமமே
 துறையே உந்தன் பதியிலுறு
 துய்யமறையின் முறைஇதுவே

தரு

பாவமனுகாது நிந்தன்
 பாக்கியமாநகரம் வெகு
 பத்திக்கிருத்திய உத்தம வாழ்க்கைக்கோர்
 பாங்குறு நற்சிகரம்

வசனம்

இது தான்நமதுநாட்டுநலம் அறிவீராக.
 மன்னனும் மந்திரியும்

தரு

இராகம்:, தேசியதோடி தாளம்:- ரூபகம்

பண்டுகுடிகளுக் கென்றும்ஒருக்கறை
 கண்டிடாமலே நாம் இந்தப்
 பாரினவெகு சீரதாகவே
 பவிசுடன் ஆள்வோம்

மந்திரி தரு

கடிகமள் மலர் முடிபுண்ணத்திடு
 காவலா நினதுபெருங்
 குடிகளுக்கொரு குறைவிலாமலிப்
 படியினை ஆள்வோம்

மன்னன் தரு

மூன்றுகாலமும் ஓர்ந்திடுமதி
 தேர்ந்த மந்திரியே என்றும்
 சாந்தமரிபதம் போற்றியித்திரு
 தரணியை ஆள்வோம்

மந்திரி தரு

கன்னிமரிதிரு அன்னைதருகதன்
தன்னை அனுதினமும் போற்றி
ஆதரையை ஓர்த்தனுகிடாதே
அரசாள்வோம்

மன்னன் கவி வகையும்

செப்பரும் நமதுநாட்டின்
சேதிகள் கேட்டுநானும்
ஓப்பரும் மகிழ்ச்சியானேன்
உத்தம மதிவல்லோனே
அப்பரெம் யேசுபாதம்
அன்புடன் போற்றின்றும்
தப்பதில்லாம விந்தத்
தரணியை ஆளுவோமே

மன்னன் வகையும்

மந்திரி நமதுநாட்டின் நலன்கள்கேட்டு மிக்க சந்தோஷ
மானேன் எம்பெருமான் யேசுபரன் திருவடியைப் போற்றி இந்தப்
பாருவதை ஆளுவோமாக.

மடுத்தீன்மன்னன் ஞானகோதி கல்யாணம்

குருமனை

குருவானவர் விருத்தம்

இன்னாடர் பின்னோட உற்றவிறல் வாகைபுனை
மன்னாதி மன்னவனே மானிலத்தின் மாமகனே
பெண்ணிடனே இங்கேயிப்போதுவந்த செய்தியினை
இன்னதென ஏற்குடுத்தரைப்பீரே அறிய

குரு வகையும்

மன்னர்பெருமானே இங்குவந்த செய்தியை ஏதேனு
நான்றியச் சொல்வீராக

மடுத்தீன்மன்னன் கவி

ஆவியொன்று காயமிரண்டாக மிகநேயமுள்ள
புவியக்கும் ஒனியமிப் பூவுவயரைத் தேவியராய்
ஆயதிருச்சபையின் ஆசாரமேசார
நேயவிவாகமது நேர்த்தியுடன் பூர்த்திசெய்வீர்

வசனம்

குருவே இந்தப்பெண்ணை எனது மனைவியாக நிச்சயித் துள்ளேன். ஆகையினாலே சத்தியதிருச்சபையின் ஆசாரப்படிக்கு எங்களது மெய்விவாகத்தை நிறைவுசெய்து வைப்பீராக.

குருவானவர் மெய்விவாகம் நிறைவேற்றல்

குரு வசனம்

பரிசுத்த மாதாவாகிய திருச்சபையின் முறைப்படிக்கு உமது பக்கத்திலிருக்கும் ஞானசோதியை உமது மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோ.

மன்னன் வசனம்

ஆம் குருவே

குரு வசனம்

ஞானசோதி பரிசுத்தமாதாவாகிய திருச்சபையின் முறை படிக்கு உமது பக்கத்திலிருக்கும் மன்னன் மடுத்தினுவை உமது கணவாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோ.

ஞானசோதி வசனம்

ஆம் குருவே

கைப்பிடித்து குரு வசனம்

இன்றுமுதல் நீங்கள் இருவரும் உங்கள் பெற்றோரைப் பிரிந்து ஒருவரிடம் ஈர்ஷடலுமாக இணைந்துவிட்டார்கள். கணவன் மனைவியாகிய நீங்கள் இருவரும் சுகதுக்கங்களிலே நகமும் சதையும் மலரும் மணமும் போல உங்களை ஒன்றிணைத்த இறைவனுக்கு நன்றிசெலுத்தி வாழ்ந்திருப்பீராக.

ஆசீர்வதித்துல்

கல்யாணம் முடிந்தபின் மன்னனும் ஞானசோதியும்

சென்ம சாபஸ்யம் சிறந்த திருநிறை

தெய்வீக காதலுற்றோம் அன்றமிகும்

தெய்வீக காதலுற்றோம்

மடுத்தினப்பி

போன்னிற் பதிச்தநல் மின்னொளிர் முத்தமே

ஞானசோதி

பேசரும் என்னுடைய நேசமாரெத்தின

மடுத்தின்

பண்ணிற் பொலியும் பனிமொழியாளே

ஞானசோதி

என் - பாங்கனே எந்தனக்காந் துணையாளனே

மடுத்தின்

செந்தமிழும் கவைபோலவே நம்முயிர்ச்

ஞானசோதி

சிரியகாதலால் ஆதரவாகினோம்

மடுத்தின்

பைந்தமிழுக் கிதங்கள் பாடியே நம்மனப்

ஞானசோதி

பாங்கதுபோலவே பாரினில் நேரிய - சென்ம

முள்ளினில் வீசப்பட்ட ஞானசீலன்

ஏவஸ்தைப்படும் போது அங்குவந்த பேய்

இராகம் : நாதநாயக்கிரிய தாளம் : ரூபகம்

பேய் தரு

முள்ளின் நடுவிலிந்தக் கோரமே மிக்க

வேதனை ஆவதற் குத்தாரமே

சொல்லும்சிறுவா இக்கொருமே உன்னைச்

செய்தவராரேன இன்நேரமே

ஞானசீலன்

சோரர்கள்என்னை இந்தநேரமே முள்ளில்

தாக்கி ஏறிந்துவிட்டார் பாருமே

தூராநில்லாது கிட்டவாருமே என்னைத்

தாக்கிசிடுங் கருணைசேருமே

பேய் வாலிபன்

காட்டினில் இந்தவிதம் வந்ததும் தீய

கள்வர்கைப்பட்டு மிகநொந்ததும்

மேட்டிமையாக உரைபாலனே இப்போ

மெள்ள உணவிடுப்பேன் சிலனே

நூனசீலன் யேக துப்பு

சத்திய மாமறையை உற்றால் என்
தந்தை கோவத்தை உறப்பெற்றால்
அர்த்தராத்தன்றால் இங்குவந்ததால் இந்த
அந்தைர் கையிற்பட்டு நொந்ததால்

பேய்வாலிபன் நூனசீலன் மறுதரு

இராகம் :— நாத்நாமக்கிரியை தாளம் :— ஏதாள

முள்ளினில் நின்றுன்னை

மெள்ள விடுவிப்பேன் சீராய் யேக

வின்றும் மறைத்தனை

விட்டென் மறையினிற்சேராய்

நூனசீலன் தரு

வள்ளாம் யேக

வகுத்தமறை விட்டுப்போகேன் இந்த

முள்ளிலும் வெய்ய

வினைவரினும் மனம் நோகேன்

பேய் வாலிபன்

மறையினை நம்பி

உயிரினை மாய்த்திடலாமோ அந்த

மறைமுதலோன் வந்து

உனை விடுவித்திடுவானோ

நூனசீலன்

கறைதருகாயம்எக்

காலும் அழிந்திடுந்தானே எம்

திறைதரு மோட்சத்தில்

என்றும் நிலைத்திருப்பேனே

பேய் கயருபமெடுத்து

முட்டும் சிலுவையில்

முள்ளமுயிரவிடுத்தோலும் உனை

மீட்குங் கடவுளர்

என்ன உரைத்திடலாமோ

நிற்பது பசாசென அறிந்த ஞானசிலன்

இசலி

பணிதங்குபுல்ளின் நுனிதங்கு நீர்போல்
பலகாலும் தோன்றி அழியும்
பணிதங்குலோக பகைபொங்குபோக
பகர் போக்கியங்கள் விழவே
அனைதந்த யேசு அவர்தந்த போதம்.
அதை எந்தநாளும் அருகேன்
வினைதங்கு பேயே எனை இங்குவிட்டு
விரைவோடு செல்லு நரகே

வசனம்

நீராழி உலகத்தைக் கூறாக்கி இறைவன் மக்களை
வேறாக்கி ஆத்துமங்களை நீராக்கி நாசத்தொழில் புரியும் நீசப்பசாசே
பிதா சுதன் தூயஆவியாகிய சர்வேகரனின் நாமத்தினாலே இவ்
சிடத்தை விட்டு அகன்று போவாயாக.

பேய் கூச்சலிட்டுக்கொண்டு மறைந்துவிடல்

பேய்மறைந்தல் - இடையன் வரவு

இருகம் :— புன்னாகவராளி தாளம் :— அடதாளம்

கோவலன்நானே மந்தைமேய்க்கும்
கோவலன்நானே

கோவலன்நான் மிகுகாவலதாகவே
கோலுங்கயிறுங் கைக்கொண்டு பின்சென்றுமே
ஆவலதாகவே ஆட்டுமெந்தைகளை
அன்பாகமேய்த்துமே தென்பாகச் செல்லுவேன்

கொச்சகம்

கள்ளமிலா வெள்ளாடு காராடு நீராடு
துள்ளுவரையாடு தூயசெம்மறியாடு
பள்ளையுடன் நல்லதினப் பாலாடுகள் யாவும்
முல்லைநில மேட்டினிலை மேய்த்துச் சாய்த்துச் செல்லும்

தரு

புல்லுந் தழையும் பொதிந்து கணைநீரும்
போதவே உண்டபின் ஆதரவாகவே
கல்லும் மலையும் கடுகி நடந்துமே
காட்டினிலிருந்து நாட்டினிற் செல்லுவேன்

காயு விபூப்தங்கொச்சுக்கம் கொலு கூசிலானு
 தெரு நெடியபுலத்தழகாட்டி நீர்ச்சுள்ளுவுட்டி பிழை
 கடியவிலங்குகளில் கண்காணித்துக் கூட்டி
 துடியாகவே நடந்து துரத்தி விரட்டிக்கொண்டு
 அடியாய் அம்பாப்பாடி ஆடுகளை மேய்க்கும் - கோவல

தரு

கொல்லுங் கொடுவாய் கொடியபுலி கோணாய்
 கோரமாய் மந்தையைச் சேரஷ்ட்டாமலே
 அல்லும்பகலும் அதட்டியே சுத்தமாய்
 ஆட்டுமந்தைகளை ஓட்டியே செல்லுவேன்

தரு

மாவெள்ளை பூவெள்ளை மங்காததாயுள்ள
 கால்வெள்ளை வால்வெள்ளை கட்டயன் கட்டியன்
 பாவெள்ளையாகவே பாடிமேய்த்துக்கொண்டு
 பக்குவமாகவே இக்கணம் செல்லுவேன் கோவல்

பசாக் போனபின் முள்ளில் ஞானசீலன் பிரலாபம்

காதல்

செய்ய செபமாலையை என்
 செங்கரத்தில் தந்தவளே
 உய்ய அதனைத் தினமும்
 ஒதிவரச் சொன்னவளே
 வையமதில் என்றுயரை பியெ சூஷகஸ்ய
 மாற்றுவார்யார் தேற்றுவார் யார்
 ஜயகோ மாமரியே
 ஆதரி கிர்பாகரியே

ஒளியாய் விழியாக
 ஊனாய் உயிராகி

அழியாத மெய்ப்பொருளாய்

ஆதியந்தமற்றவளே

தெளியா மனத்தினன் யான்

சிறியேனை முள்ளிடடயே

நலியவிடாதருளே

நம்பினேன் வம்பினேன் யான்

ஞானசிலன் முள்ளினில் அவஸ்தைப்படும் போது
இடையன் அங்கு வருகிறான் முள்ளிலிருந்து

தூக்கி விடுகிறான்

இடையன் தரு

இராகம் :- முகாரி

தாளம் :- ரூபகம்

கண்களில்நீர்வடிய மழையென்ன

கான்றுசென்னீர் பெருக

புண்களில் நீர்வருந்த உணக்குற்ற

புண்மைன்னோ உரைப்பாய்

ஞானசிலன் தரு

வழுத்திலுளத்தடங்கா நான்பட்டதை

வகுத்துவகுத்து வாயால்

எழுத்தினிலேட்டங்கா எனக்குற்ற

இன்னைவச் சொல்வதென்றால்

இடையன் தரு

போனதை என்னின்னினி புலம்பிழில்

புண்ணியமேது மன்னில்

ஆனது செய்திடுவேன் என்மந்தையின்

ஆட்டினை மேய்திடுவாய்

ஞானசிலன் தரு

மந்தையை மேய்திடுவேன் உமைந்தன்

தந்தையாய்ப் பார்த்திடுவேன்

அந்தரத்தேயுதவ வந்தன

தையனே மெய்யெனவே

இடையன் வசனம்

தம்பி போனதைஇட்டு வருந்தாதே உனக்கு உணவும்
கடையும் தந்து ஆதரிப்பேன், இன்றுமுதல் எனது மந்தையை மேய்த்து
வருவாயாக.

ஞானசிலன் வசனம்

அப்படியேசுகட்டும் பெரியவரே

முன்தார மெந்தன் இம்மனுவல் காட்டில் பிரலாபம்

இராகம் :— புன்னாகவராளி

தாளம் :— ரூபகம்

அண்டர் தொழும் அம்பரியே
அன்னை கன்னிமரியே
ஆண்டருள வேண்டுகிறேன்
அரிய இராசேஸ்வரியே

தவிதிறைவர் கோத்திரமே
தரணியின் நேத்திரமே
தனையனைக் காத்திடுவாய்
சாஷ்டாங்க தோத்திரமே

கொச்சகம்

பொங்கும் இதயக் கடவினிலே
பொருதும் எண்ண அலைமோத
எங்கும் எவறந் துணைஇன்றி
ஏங்கிக் கலங்கும் பேர்தினிலே
கங்குல் தனிலோர் கலங்கரேபோல்
காட்சிதந்து மீட்சியுற

தடு

ஆரணியந் தன்னிலேநான்
அலையுமிந்த வேளை
பூரணக் கன்னிமரியே
புகலிடந் தந்தானே

தவிதிறைவர் கோத்திரமே
தரணியின் நேத்திரமே
தனையனைக் காத்திடுவீர்
சாஷ்டாங்க தோத்திரமே

இம்மனுவல் கிரேக்கமன்னனை சந்தித்தல்

கிரேக்கமன்னான் கவி

நயப்புறு வதன்சோதி
நலங்கொள இலங்கிமிக்க
செயப்பிரகாசனான
சீரிய பாலனேநீ
உயர்ப்பெருங் குடிப்பிறந்த
உத்தமணாக இங்கு
வியப்புடன் வந்தசெய்தி
விளம்பும்நான் அறியத்தானே

இம்மனுவல் ஆசிரியம்

மருவலர்போற்றும் மகிபணே கிரேக்க

மாநகர் தன்னை ஆள்துரையே

மாற்றலரின்றி நாற்றிசை புரக்கும்

மன்னின் பொன்னடி சுரணம்

திருவரும்ளன்று தந்தை மல்கிரீத்து

தேசமித்தாவியாள் மகிபன்

தெரிமறையதனை சரியலவெனவே

தேர்ந்துநல் ஆகமம் ஓர்ந்தே

மரித்ருசுதனார் தருதிரு மறையே

மன்னியதாவிறை வெகுண் ④

மாநகர்விட்டே ஏகிடப் பணித்தார்

மற்றொருகெதி யிலாதுற்றேன்

வெநுவருபுயனே வீரமா ஜெயனே

வெந்தனே எனக்கொரு பதவி

தரநினதடியே சரணை அடைந்தேன்

தந்தெனைக் காப்பது கடனே

விசநம்

ஜயா நான் சத்தியமறையிற் சேர்ந்து என்தந்தை
ஞ்சி இத்தலம் வந்தேன் அறிவீராக.

கிரேක்கமன்னன் தரு

இரங்கம்:- கருகருப்பிரியா

தாளம் :- ரூபகம்

மன்னாம் மல்கிரீத்து மகிமைசேர்

மைந்தனே நிந்தனது தந்தைதாயார்

உண்ணரும் ஊரும் பேரும் விட்டிங்குநீ

2.ந்றதும் ஏதுரைப்பீர்

இம்மனுவல் தங

பாரினிற் சுத்யமரை தழுவிய

பான்மையினாலே எந்தன் தந்தைவகுண்

கேர விட்டுக்கலைத்தார் உரைத்திடும்

உண்மையிடே அறிவீர்

கிரேக்கமன்னன் தரு

இத்தாலிதனைஆள் இறைவனின்
புத்திரனே உணக்கு நிரந்தர
உத்தியோகம் தருவேன் அதைப்பெற்று
உண்மையுடன் நடப்பிர்

இம்மனுவல் தரு

ஆணைப்பரிரதமும் அணிதிகழ்
சேனைபொருவிதமும்...விறல்மிகும்
ஏனைப்படைப்பயிற்சி எதிலும்
எண்குண்டு நற்தேர்ச்சி

கிரேக்கமன்னன் தரு

செப்பாம் சீர்மிகுந்த கிரேக்கமா
தேசத்து இராணுவத்தின் விறல்மிதம்
மூப்படைக்குத் தலைமை உண்டிடம்
ஒப்படைத்தேன் அறிவீர்

வகனம்

கேளும்பிள்ளாய் கிரேக்கத்தின் தரைகடல் ஆகாயம் ஆகிய
முப்படைக்குத் தலைமையை உண்ணிடம் ஒப்படைத்தேன். திறமையுடன்
ஏற்றுச் செயல்புரிவிராக.

இம்மனுவல் வகனம்

அப்படியேஜுகட்டும் ஜயா

ஞானசீலன் ஆடு மேய்த்தல்

தரு

இராகம்:-

தாளம்:-

வேனில்விஞ்ச வேர்வைமிஞ்ச

வேசற்றயர்ந்தேன் வெய்ய

விதிவிளைத் ததோர் வினைவசமதாய்

வெந்துயரானேன்

தந்தைமன்னனாய் தரணியைஆளத்

தனையனும் வாட ஒரு

கந்தைபோர்த்துமே மந்தைமேய்த்திட

காலம் வந்ததோ

கையயர மெய்திரக்
கால்கள் நடுங்க மிக்க வழக்காக்கி
கவலலகொண்டேன் அபவெளன்ன
ஆண்டருள் தாயே.

ஞானசீலன் கஷ்பதம்

மின்னென்னும் சகவாழ்வுக்குள் வெப்பமாக
மேன்மெயும் சிறுமையாவும் சிறாவியாவும்
புன்னுனி நீரதன்னை ஏற்படுத்துவதாக
போகுமே வெய்பின்முல்ளம் இன்னுக்கால
அன்னைநின் பாதமன்றி
அடியேற்கோர் தஞ்சமில்லை
சென்மமாம் பிணையறுத்துவதே வெப்பம்
செல்வியே அருளும் அம்மாராடி குட்டுவி

வசனம்

வெய்யில் மிகுதியால் தலை சற்றுகிறது, தாக்மோ அதிக
மாகிறது. இந்த மரநிழவில் சற்றுத்தங்கிட செவ்வேனாக.

ஞானசோதியும் மடுத்தீன் மன்னனும்

ஞானசோதி கொச்சகம்

கொந்தலர் வீசுதார
கோமானே எனக்கன்பான
சந்தரனே என்னேய
துணைவனே மனைவியானும்
நந்தனவனத்தைப் பார்க்க
நாட்டமுற்றேனே அத்தை
உந்தனக்குரை பகர்ந்தேன்
உத்தாரம் தாரும்ஜூப

கேளும் தலைவனே பாங்கியகுடன் சென்று மலர்பறித்து
விளையாடி தடாகத்தில் நீராடி கொண்டையிற் பூச்சுடி சந்தோஷம்
கொண்டாடிவர ஆசையுற்றேன் விடைதாருங்கள்.

மடுத்தீன் விருத்தம்

அஞ்சலக் கண்ணினாளே
 அரிவயர் திலகமேமென்
 செஞ்சொலஞ்சக்கமே எந்தன்
 தேவியே மேவியுந்தன்
 மஞ்சனம் முடித்துப் பின்பு
 மாமலர் பறித்துச் சூடி
 கஞ்சிகை துவங்கமிக்க
 களிப்புடன் வருவீர்தானே.

வசனம்

தேவி உனதெண்ணப்படி தடாகத்தில் நீராடி மாமலர்
 பறித்து விளையாடி வருவீராக.

ஞானசோதி நந்தவனத்தில்

விருத்தம்

அன்னம் நடைபயில
 ஆவினங்கள் துள்ளிவிள
 கன்னங் கருங்குயில்கள்
 காணமியற்ற எழில்
 சொர்ண மயிலாட
 சுரும்பினங்கள் பாடுமிந்த

திரு

இராகங்குப்பரகங்க வாய்மை — குறிப்புத்தாளம்:- ஆதி
 காவிலங்கும் பூவிதென்னடி
 கனிமொழியே வாய்மை
 காணக்கண்கள் நானுமிதன் காரி விடை
 பேரதென்னடி — என்தோழி பேரதென்னடி.

தோழி விருத்தம்

முத்துப்பல் காட்டி
 முறுவலித்து முன்நடந்து
 கொத்துமலர் எடுத்து
 கொண்டையிற் சூடிக்குழைந்து
 தத்தி நடைபயிலும்
 தாயனய நேயமுள்ள

வாக்குமிகுடிவிய

தரு

பாவிலங்கும் பூழுடியானே
பவளமள்ளி என்றிதைப்
பகருவாரம்மா — என்னம்மா பகருவாரம்மா

நூனோதி மறுதரு

மயில்ஆடுதே ஓயில்ஆகுதே
வசனம்

தோழிஅதோ பார்த்தனையா கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும்
ஏக்காலத்தில் விருந்தவிக்கும்

தரு

வண்ணவண்ணப் புள்ளினங்கள்
வந்துகூடுதே — என்தோழி வந்துகூடுதே

தோழி தரு

வாழைமாபலா சோலைமீதிலே

வசனம்

அம்மணியே அதோ பார்த்தனையா
அங்குமிங்கும் எங்குமாக

தரு

மாங்குயில்கள் தீஞ்கலவயில்
ஈங்குபாடுதே — என்னம்மா ஈங்குபாடுதே

நூனோதி தரு

அல்லி செவ்வந்தி முல்லை மந்தாரை

வசனம்

பாங்கி பலபலநிறங்களோடு கூடிய பரிமணங் கெழும்

தரு

ஆஞ்சனி மலர்கள் காண
வாஞ்சையாகுதே என்தோழி வாஞ்சையாகுதே

தோழிக்கு

மந்தமாருதம் வந்தவீகதே

வாய்வனம்

ஜிலுஜிலுவென்ற மெல்லியதென்றல் கூட எத் தை கீ
கொள்ளோமென்ற காண்களைக்கவரும் நந்தியாவட்டம் முதலியாவு

தரு

மாமலர்கள் காண்கள்கள்

தானேகூடதே என்னம்மா தானேகூடதே

நந்தவனத்தில் படுத்துறங்கும் ஞானசிலனை
ஞானகோதி காண்கிறாள் (தைத்தி)

தரு

இராகம்: பரசு

தாளம்: அடதாளம்

ஆர்காணும்நீரும் அரசர்க்குரிய
அந்தப்புரத்து நந்தவனத்தில்
ஆட்டுமெந்தயை ஓட்டிவந்தது அடுக்கதாகுமோ
அன்றியுந்தன் மிடுக்கதாகுமோ

ஞானசிலன் தரு

அன்னமென்னடைக் கன்னியர்களே
ஆட்டினை இந்தக் காட்டினில் விட்டேன்
பின்னமாய் வழிதன்னை மாறியே புக்கலாயின
மெய்நடுங்கி நிற்கலாயினேன்

ஞானகோதி தரு

அந்தகளைப்போல் வந்துபிறகு
நொந்துவருந்தல் புந்தியாகுமோ
மந்தயைக்கொண்டு இந்தச்சனமே செல்வாய் மடயனே
மதிகெட்ட பொல்லா இடையனே

ஞானசிலன் தரு

பஞ்சார் மெல்லடி வஞ்சியரே நான்
பாரினை ஆரும் பார்த்திபனமகன்
விஞ்குமெனது விதிவசத்தினால் வினாயினேன்
வெகுதுயர் காணலாயினேன்

ஞானகோதி தரு

மன்னன் மக்களன்றுண்ணினா யந்தன்
மதிக்கும் அலிலம் துதிக்கும் நிதிக்கும்
பின்னமாயிந்த வித்தையுற்றிடு பேதமேதயா
உமதபவாத மேதயா

ஞானசோதி வகனம்

கட்டாந்தரயில் தூங்கும்போது கனவுகாண்பது மச்ச
மாமாளிகையாம். கந்தைபோர்த்து மந்தைமேய்க்கும் பஞ்சையே உள்
தந்தை மன்னன் என்கிறாய் எங்கே உஸ்விர்த்தாந்தத்தைச். சற்றுச்
சொல்கேட்போம்.

ஞானசிலன் தரு

இராகம் : உசேனி	தாளம் : அடதாளம்
----------------	-----------------

பாராஞும் மன்னனுடை நேசப்

பன்னியரே இராசகண்ணியரே

எராரித்தாலிதனை ஆனும்

ஏந்தல் மலரித்தெந்தன் தந்தைபெயர்

தாராஞும் எந்தனுடை நேசத்

தங்கையுடன் நானும் அங்கொருநாள்

சாரும் சதிமறையை விட்டு

சத்தியமாமறை நத்தியதில்

ஆரும் அறியாமல் அன்று

அத்தஇரவினிற் பத்தியுடன்

கோரும் குருமுளிவர் தன்

குகையிலிருந்தோம் தகைமையுடன்

சோகுசெய் தந்திரத்தால் நாங்கள்

துங்கும்போதென்னையும் தங்கையையுப்

பாகாக வேறுவேறாய் நாங்கள்

பார்க்கஷுட்டாமலே பண்ணிவைத்தான்

விழித்தே எழுந்தவுடன் என்

தங்கையைக் காணாமல் அங்குமிங்கும்

தவித்தே திரிகையிலே கட்டித்

தள்ளினார் முள்ளினிற் கள்வர் அந்தோ

ஆட்டினை மேய்த்து வந்த ஒரு

ஐயரெனை எடுத்துயயவே தன்

வீட்டினில் வைத்திருந்தார் அவர்

வேலையை மேற்கொள்ளக் காலையிலே

மந்தையை மேய்த்து வந்தேன் அவை

வந்தவழியை விட்டிந்தவிதம்

வந்ததேன் சரிதை எனை

வைத்தாதீர் நகைசெய்திடாதீர்

வகனம்

இதுதான் எனதுசெய்தி அறிந்துகொள்வீராக.

வெய்விக்கூட்டு வாய்மைபாக்கி இருந்துவருகிறோம்
உண்மையைக் காண்வதைக்கூடிய

நூன்சோதி தன்தமையனென்று
கண்டுகொள்ளுகிறாள்
ஒடிச்சென்று கட்டியனைத்து

நூன்சோதி தரு

இராகம் : பூபாளம் தாளம் : ஆதி

அந்தோபிறவியரே அரசியாய் நானிருக்க
அகமகிழ்ந்து
இந்தவிதம் வருந்தி ஏங்கியே நீயிருக்க
என்கண்கள் பார்ப்பதென்னோ
அன்பான அன்னா

நூன்சீலன் தரு

காணாத பொக்கிஷுத்தை கண்ணாரக் கண்டதன்ன
கருதரிய
கண்ணான என்னரிய பொன்னான தங்கையரே
புண்ணான என்மனது
புனிதமுற்றேன்

நூன்சோதி தரு

பார்த்தகண் பூத்ததன் பகலும் பலகழித்தேன்
பதைபதைத்தேன்
காத்திருந்தேனே அன்னா வாயத்தது கண்டுகொள்ள
பாவிநான் உன்னைஇன்று
பாங்கான அன்னா

நூன்சீலன் தரு

ஆவியைத் தேடித்தேடி அலமரும் உடலம்போல
அன்பானான்னை
பாவிபிரிந்தலைந்து பாரில் நான் பட்டதுயர்
பாங்காயியற்ற ஒன்னா
என்தங்கையரே

ஞானசோதி தரு

முத்தமே ரெத்தினமே முன்னோனே என்பிறப்பே
அண்பான அண்ணா
பத்தரமாற்றுத் தங்கபாங்கான உந்தன்மேனி
இத்தரமானதென்ன
இயம்புமன்னா

ஞானசீலன் தரு

கல்லும் மலைகளையும் காடுமீழேடுங் கடந்தேன்
கால்கள்கடுக்க
ஆல்லும்பகலுமொன்றாய் அவைந்தேன் உள்ளதைந்
தேன்- ஆனந்தமே மிகுந்தேன்
அகங்கனிந்தேன்

ஞானசோதி விருத்தம்

உண்ணருந் தலைமைக்க
உத்தம அண்ணா நீரும்
என்னரும் மனைக்குவந்து
இனிதுடன் நனிசிறந்த
பொன்னரும் பணிகள்பூண்டு
பூந்துகில் தலைஅணிந்து
இன்னமுதருந்தியங்கு
இருந்திமர் வருந்திடாதே

ஞானசோதி வகனம்

அருமைப்பெருமையான பிறவியரே அரண்மனைக்குவந்து
பொன்னாபரணங்களைப் பூண்டு பூப்பட்டாடைகளை அணிந்து இன்
னமுதுண்டு இனிதிருப்பீர் வாருங்கள் அண்ணா.

கிரேக்கமன்னன் திறைமறுத்தால் சீற்றமுற்ற

மடுத்தீன் மன்னன் கவி

திருப்பெருந் தினைசேரிக்குச்
சேரவேண்டியதோர்க்கப்பம்
தரப்பெருந்தடை ஏதென்றும்
தகுவதோ இவையோ என்றும்
உரப்பெரும் புயவலி சீர்
உத்தண்ட தூதவோரே
அரைப்பொழுதினிலே அத்தை
அறிந்து வந்துரை செய்விரே

வசனம்

தூதுவரே கிரேக்கமன்னனிடம் சென்ற ஆண்டுதோறும் கட்டிவந்த கப்பம் கட்டாதிருப்பதன் காரணத்தைக் கேட்டறிந்து வருவீராக.

தூதுவன் தரு

இராகம் :— பரக தாளம் :— ஆதி

சேதிசொல்லத் தூது செல்லுவேன்
கிரேக்கனிடம் சேதிசொல்லத் தூதுசெல்லுவேன்

ஆகியிலே இட்டதிறை
அண்ணயீலே தட்டமுறை
ஏதென உத்தாரமது
உற்றிருந்தே பெற்றுவர - சேதி

தந்தையரும் முந்தையரும்
தாதையர் முதாதையரும்
சொந்தமாகப் பார்த்துவந்த
இந்த உத்தியோகமதால் - சேதிசொல்ல

கிரேக்கமன்னனை சந்தித்து தூதுவன்

கலி

கிர்த்திமாகிர்த்தி ஒங்கும்
கிரேக்கமன்னவனே எங்கள்
பார்த்திபன் மார்த்தீனுக்கு
பஸ்லண்டு கட்டிவந்த
நேர்த்திசொள் கப்பந்தன்னை
நீர்மறத்திட்ட காதை
சாற்றிடக் கேட்டுவந்து
தருகெனப் பணித்தார் ஜயா

தூதுவன் வசனம்

மன்னவனே ஆண்டுதோறும் நீர் இறுக்குவந்த திறையை
மறுத்த செய்தியை அறிந்து வரும்படி எங்கள் மன்னர் மார்த்தீன் எங்களை அனுப்பினார் ஜயா.

கிரேக்கமன்னன் கோவமாக

கழில் நெடில்

கோக்கண்டு மன்னர்கள் தன்னரசிழந்தரோ

குவலயமாளவிலையோ

கோகளக மலர்கண்டு கொட்டிமலர் கெட்டதோ

குலம்மாறி நலம் அற்றதோ

மாக்கடல்கள்கண்டு சிறுமறுகடல்கள் தானிந்த

மானிலத் தசைவற்றதோ

மாமேருகண்டுசிறு மறுமலைகள் தாழ்ந்ததோ

மருவியே நிலந்தோயந்ததோ

காக்கைதன் குலமுண்டு கருங்குயில்கள் இசைகண்டு

கானேகி மாய்ந்து விட்டதோ

கங்காநதிகண்டு பொங்கிவரு காவேரி

எங்கேனும் தடைபட்டதோ

மேற்கொண்டு திறைதந்து அரசாள்வதிலை என்று

மேலும்நாள் சொல்லிவிட்டேன்

மெத்தியபோர் மத்தியிலே தத்தமது நிலைகண்டு

மேல்வருவதைக் குறிப்போம்

இந்து

வாழுத்தகுதியற்றுக் கோழைத்தனமாய் மற்றோர்

ஆளப்பெறாது வர்சம் சூழத் திறைதாவென்று

வருத்திப் பறித்துப்பணம் தரித்துக் குதித்துத் தினம்

அறத்தை மறுத்துப் படைத்திற்கிற பெருமை கொண்ட

வர்சன் கொடுதெநஞ்சன்தனை

துஞ்சப்படை விஞ்சச்சமர்க்

களத்திற் குதித்துளத்திற் பகை

விளைத்துப் பொருவேனே

வசனம்

தூதுவனே தொட்டிலிற்பிள்ளை என்றும் தொட்டிலிற்

கிடந்து விடுவதில்லை என்பதை உங்கள் மன்னன் மறந்துவிட்டான்

போலும். எதற்கும் எனது மந்திரி படைத்தளபதியுடன் கலந்து

ஆலோசித்து பதில்சொல்லும்வரை பொறுத்திருப்பிராக.

கிரேக்கமன்னன் மந்திரி சேனாபதி இம்மனுவஸ்

இராகம் :- யாக தாளம் :- அதாளம்

மாமதியுகமேயிகும் எந்தனின்
மந்திரி ராசதந்திரியே நாம்
மன்னன் மார்த்தினுக்கிட்ட திறையை
மறுப்பதோ அன்றிருப்பது தானோ

மந்திரி தரு
சமத்துவம் கவதந்திரமே யிகும்
தண்ணெக் செய்தின்னொரு பேர்க்கு
மகத்துவமீந்துதான் திறைஇட்டால்

மதிக்குமோ இந்தவையகம் நம்மை

கிரேக்க மன்னன் தரு

இட்டதோர்திறை தன்னைமறுத்திடில்
ஏந்தல்மார்த்தினு தான்சினங்கொண்டு
சட்டெனச்சமரே தொடுத்திட்டால்
தான்விளைவது வீண்பழிதானே

சேனாபதி இம்மனுவஸ் தரு

நெஞ்சில் வீரமும் தீரமுமே யிக
நேரில்நின்று பொருதும் திறலுண்டு
அஞ்சிடேல் அவன்தன்னை மடக்கி
அமரில்வெற்றி அளித்திடுவேனே

கிரேக்க மன்னன் தரு

வெற்றியும் மிகவீரப்ரதாபமும்
வேணசெல்வமும் வேந்தர்தம் வாழ்வம்
பற்றும் இந்தநற் பாரும் ஒருவர்தம்
பங்கல்லன் இங்கறிவீரே

மந்திரி தரு

திண்டிறல்மிகு சேனைக்கரும் பல
செப்புநவின சாதனங்களும்
பண்டிலும்யிக மும்மடங்காகப்
பனித்துள்ளேன் நின்பதியினிப்போ

கிரேக்க மன்னன் தரு

சொல்லரும் மாகந்தன்னிலும் பூவிலும்
தெண்டிரைமீதும் தன்டிறைமைகளில் வல்லமுப்படை தன்னிலை யாவும்
வழுத்திடும் சௌனாயகனே நீ

சேனாதிபதி இமநுவல் தரு

உவரியிற்பூவில் உற்றிடு வானிலும்
உன்னதமிகு மன்னனே கேளும்
அமரினில் எம்மை யிஞ்சிடவல்லவர்
ஆருமில்லை அறிகுவீரையா

மந்திரி வகனம்

தாரகடல்ஜுதாயம் மூன்றிலும் நிறைபலம் பெற்று தவின
ஆயுதங்களும் ஏராளமாக பெற்றுள்ளோம். ஒர் ஆளும்வாளும் உள்ள
வரை வெற்றிபெற்றுத் தருவோம். சண்டைக்கு ஆயத்தம் பண்ணவும்.

மன்னன் சுந்ததாளிசை

வித்தகமே மிகுமந்திரியே விறல்
மிக்க சேனாபதியே
வீரப்ரதாபம் விளங்க படைகளை
வின்னனிலும் மன்னனிலுமே
தத்து திரைகடல் தன்னிலும் முன்னிலும்
தானே மிகுபலமாய்
மெத்தவியூகம் அமைத்திடுவீரிந்த
மேதினிதான்திர

கிரேக்க மன்னன் வகனம்

தளபதியே மாற்றலர்கள் தோற்றுமுள்ளனம் மிக்கபலமான
காவலுடன் யுத்தத்துக்கு ஆயத்தம் செய்வீராக.

மன்னன் தூதுவணா விளித்து

மற்றவர்கள் சமத்துவக்கை மதித்திடாது
மன்னாள் வேணுமென்ற மயதைகொண்டு
சற்றாதல் சுந்திரத்துக் கிடமில்லாது
தானென்ற கெரவமது கொண்டமன்னன்
உற்றுதாதுவனே நானுரைக்கக் கேளும்
ஊதாரித்தனங்கொண்ட மன்னனுக்கு
சற்றாதல் திறை தருவதில்லை என்றும்
சமர்செய்யத் தயாரென்றும் சாற்றுவாயே

வகனம்

கேளும்தாதுவனே மதிகெட்டமன்னனுக்கு திறைதருவ
தில்லைஎன்றும் சபர்செய்யத்தயாரென்றும் சொல்வீராக.

தூதுவன் தரு

இராகம் :- பரக சொல்லும் தாளம் :- ஆடி

சொன்னதைச் சொல்லும் கிளிபோல்
சொல்லுவேன் பழியவர்மேல்
ஆர்குடி கெடினுமென்ன
நீர்குடி மிளகுசாறு

தானைகளும் சேவைகளும்
தாரணியும் போரணியும்
ஏனையவும் தானுலகில்
என்றும் நிலைகொண்டதில்லை

பிடுநிறை செல்வமிகப்
பெற்றதுவும் மற்றெதுவும்
கேடுவரும் போதுமதி
கெட்டுவிடும் திட்டமதே - சேதிசொ

முத்தின் மன்னனிடம் தூதுவன் வசனம்

மகாஉத்தண்ட பிரபுமக இராசாதிராசனே உமது கட்ட
ளைப்படிக்கு கிரேக்கனிடம் சேதியைச் சொன்னேன். அவன் சீரிச்
சின்து திறைதருவதில்லை என்றும் சமர்செய்யத் தயாரென்றும்
சொன்னான் அறிவிராக.

முத்தின் மன்னன் சிற்றமுடன் கல்வெட்

தாருந்ற மனைமகுட மன்றலாதீஸ்வரர்கள்
தங்குதடை சுற்றுமின்றி
தகுந்றுபங் கண்டவிடன் மறுவசனம் பேசார்கள்
தறுதலையன் இந்த விதமாய்
ஏருந்ற எந்தனக் கிட்டதிறை தட்டவோ
இத்தனை கெறுவதாமோ
இரும்பு பறக்குங் காற்றில் இவைம்பஞ்சிருக்குமோ
இறும்புதில் இறும்புத்தே
நெருந்று நெருப்போடு விளையாட முனைந்தானோ
நெடியபடை வலிகொண்டானோ
நீசனினிமேற்படும் பாட்டினைச் சுற்றாதல்
ஒருந்ற வசிகொண்டு கொடியவன் உடவின்று
கூறுபல நூறுசெய்வேன்
குத்திரப் புத்திகொண்டிட்ட கொடியோனை நான்
கொல்லாமல் விடுவதில்லை

சிந்து காடு

இட்டதிறை தட்டமுறையோ எனக்கவனும்
 இட்டதிறை தட்டமுறையோ
 இட்டதிறை தட்டியஅவ
 எத்தனவன் இத்தரையிற்
 பட்டு மடியக் கொடிய
 பாதகம் புரிந்திடுவேன் இட்டதிறை

களினெழில்

காரரவைக்கண்டு கலாபமயில் அஞ்சமோ
 கலைக்கஞ்சமோ புவிகள்
 காரிரும்புத் தூண்களைக் கறையான் அரிக்குமோ
 கனவிலே புழுப்பற்றுமோ
 தேரைகளைக்கண்டு மாசர்ப்பங்கள் அஞ்சமோ
 செந்தமலில் வண்டுறையுமோ
 சிறுபனியைநம்பிக் செய்திட்ட பயிர்வாய்க்குமோ
 சிங்கத்தை முயல் வேங்க்குமோ
 நாரைகளுக்களிசிப் பதுங்குமோ இராசாளி
 நரிக்கஞ்சமோ கரிகள்
 நரிவாலைக்கொண்டு கிணறாழம் பார்க்கவோ
 நம்பினான் வம்பனவனும் போரரசைப் பகுத்திட்டாற் பெருமென நினைத்திட்ட
 பித்தனவனித் தரையிலே பின்மாகவே செய்யக் கணமீதிலே ஒரு
 பெருஞ்சமர் தொடக்குவேண்

சிந்து

துட்டனவன்கொண்ட இதயத் துடுக்கடக்க
 தோற்றுவிப்பேன் சாற்றுப்படையை
 துட்டனவன் தன்சிரச
 துண்ணெனவே மன்னிலவிழச்
 சட்டெனக் சமர் விளைத்துத்
 தானடக்குவேன் கெறுவை

களி

பற்றார்கள் படைசிதறப் படியிலென்றும்
 பருவரைபோற் பெருவிலை படைத்தேமிக்க
 உற்றான்மையான் தளபதியே கேளாய்
 உன்னத்தும் மண்ணிடத்தும் உவரிமீதும்
 புற்றிச்சல்போற் பெரியப்படையை ஏவிப்
 புல்லனுடை வல்லமையைப் பொடிபடுத்தி
 முற்றாகக் கிரேக்கனுடை நாட்டைல்லாம்
 முற்றுகையிட்டே சமரை முடுக்குவீரே.

வசனம்

தளபதியே இத்தாலிநாட்டின் இளவரசனாகிய ஞான
சிலைக் கூட்டிக்கொண்டு மாபெரும் படையை அணிவகுத்து
கிரேக்கநாட்டை முற்றுகையிட்டு அறைகளி யுத்தத்தைத் தொடங்குவீ
ராக.

கிரேக்கமந்திரி தரு

இராகம் :— தோடி தாளம் :— அடதாளம்

கேசரிமுன்மோர் வேசரிந்திரகுமோ
வீரியம் பேசிடுமோ விறல்மிகு
பாரிய திண்புயப் பட்டயத்தால் வெட்டி
பாதகமே புரிவேன் படுமோசமாய்.

மடுத்தின் சேணாதிபதி

சொல்லம்பு கொண்டு சடச்சடப் பேசிறாய்
குட்சியமேதுள்தோ விறல்மிகு
வில்லம்பு கொண்டிதோ வீரிடச் செய்திப்போ
வெல்லுறேன் கொல்லுறேன் பார்நொடிக்குனே

இம்மனுவன் தரு

பையராவாயினிற் பட்ட தவளையும்
உய்யும்வகையுள்தோ எந்தன்கரச்
செய்யவாள் கொண்டுள் சிரந்தரை வீழ்த்துவேன்
சீக்கிரமாய் அறிவாய் முழுமூர்க்கனே.

ஞானசிலன் தரு

பொரத்தகுமோ ஒருபுல்வாய் புவியுடன்
பூச்சாண்டி காட்டவந்தாய் எனக்குநீ
கரத்திகிரி கொண்டுந்தன் கரம்காலசிரம்
கண்ட துண்டாக்கிடுவேன் இன்றுள்ளையே

கிரேக்கமந்திரி தரு வேறு தரு

கொச்சகம்

போருற்றிடுமோ நரியினங்கள்
பொல்லாச் சிங்கந்தனை எதிர்த்து
நேருற்றிடனும் மின்மினிகள்
நிகரோ கதிரோன் தனக்கு மிக்க
கூருக்கெதிரே காலுதைத்த
கொடியர் மடியப் படியினிலே

தரு

இராகம் :- ஆனந்தபைரவி **தாளம் :-** ரூபகம்

கொக்கரித்து மென்னாமோ
கொல்லாதுணை விடுவேணோ
வக்கரித்திதோ வந்தாய்
வதைக்கவே மிகநொந்தாய்
வாட்டியே உண மாட்டிறேனிதோ
வந்தவழிவழி பிள்தொடரவே
ஒட்டிறேனிதோ நாட்டிறேன் வெற்றி
உற்றறிகுவாய் மூடா.

இம்மனுவள்

கொச்சகம்

ஆடரவின் வாயினிலே
அகப்பட்ட தேரையைப்போல்
சடழியும் முடனேநீ
எள்ளளவும் துள்ளாதே
கூடுவிட்டுள் ஆவியது
கூற்றன்கைக் கேகழிப்போ.

தரு

கண்டதுண்டமதாக
இன்றே உன்னுடல் போக
கடியவேவிதோ பாயக்
களைத்து நீ நிலந்தோய
கயவனே ஒரு பயமதின்றியே
களத்தினில் வர உள்துளிவதோ
காட்டிறேன் வினளையாட்டிலை இதோ
கண்டறிகுவாய் நின்றே.

மாத்தீங் சேனாதிபதி கொச்சகம்

அடங்கொண்டிங்கு சமர்புரிய
அகத்திற் பகையை மிகுத்திடவே
திடங்கொண்டுற்ற செய்தியென்னோ
செருக்கோ சிந்தைக் கெறுக்காமோ
கடன்கொண்டார் நெஞ்சம் போலக்
கலங்க மலங்க உன்னை இப்போ

தரு

கைத்துப்பாக்கிய மாட்டி கூடிச்சாலு
கனத்தரவைகளைப் பூட்டி பொங்கலை
பொய்ப் புலன்களை வாட்டி பூட்டி
புல்லனே உண ஒட்டி போக்குவரதை
போக்க உனதுயிர் தாக்கியே இதோ
பொங்கவே உவதங்கம் எங்கணும்
போக்கவே இங்கு தாக்கியே இதோ
புல்லனே உணைக் கொல்வேன்.

இப்மனுவஸ் கோச்கம்

தோற்றஞ்சால் ஞாயிறுமுன் நீஷ்டா
தோன்று பளிப்போல இன்று நீஷ்டா
கூற்றன் முன்னே எதிர்ப்பட்க் கீழ்க்கால
கொண்ட உயிர்போல நின்றாய்
ஶாற்றும் எனது புயவிலை
ஏற்றேநின்று பொறுத்தறிவாய்

தரு

தாரகைகளோர் கோடி.
தானுதிக்கினும் கூடி
சந்திரன் தலைக் கீடோ
வந்தெதிர்த்த நிர்முடா
தாக்கியுனதுயிர் போக்கவே கொடு
தன்டனைபவை இன்றுணைச் செய்
தாக்கி உனதுயிர் போக்கவே இதோ
தான் தலைதனைக் கொய்வேன்.

கிரேக்க மந்திரி வேறு தரு

இராகம் :- அப்தத்வனி	தாளம் :- ஆடி
போர்க்கோலம் பூண்டுமே தாண்டவம்	
புரிசிறாயடா புல்லனே ஏடா	
மூர்க்கபடன் ஆர்ப்பரித் திவ்விடம்	
முணைமுகத்தினில் எணை எதிர்த்தனை	
மொழிகள் குறை இரு	
விழிகள் பிராள நின்றாய் (2)	
முட்டாட்பயலே உணை	
மட்டஞ் செய்திடுவேன்	

இம்மனுவல் தரு

தாங்கத்திச் சாகுமண்டுகமே
தறதலையனின் அறுகிகாலமி
தேன் கத்திப் பார்க்கிறாய் மூடனே
இடிக்குமுன் குடைபிடிக்க முனைந்தனை
எரிக்கும் கொடிய அழல்,
தெறிக்கும் துப்பாக்கியினால் (2)
இச்சண்ந்தனிலே
இச்சயம் கொல்வேன்

ஞானசிலன் தா

ஒடாதடா புல்லனே நில்லடா
உதைத்தே உனதுடல் பதைக்கவே படு
பாடாய் வதைபடுத்தியே வடுப்பட
பன்னிரேனிதோ திண்ணமேயடா
பகரும் கிரேக்கனுடை
படைகள் சிதறிழட (2)
படியிலுணையே நானும்
முடிவு செய்திடுவேன்

இம்மனுவல் அகப்படஸ்

ஞானசிலன் வசனா

பிரக்யாதி வாய்ந்தவீரனே வெறும்வாய்ப் பேச்சலங்கா
ரனே கரத்தைக்கொடு கட்டியிழுத்து அரசர்முன் செல்ல.

இம்மனுவல் தரு

இராகச :— செஞ்சகுட்டி

தாளச :— ஏகம்

செற்றவர்கள் பற்றிஎன்னை
செருக்களத்தில் நின்றிழுத்துச் செல்ல அந்தோ
பற்றெனக்குச் சற்றுமில்லை
பங்கயத்தாள் நம்பினேன் வம்பினனே

நாயினேன் நாயிற்கடையேன்
நம்பினேன்நின் அம்பொற் பாதம்தனையே
சற்றே - ஆறுதலிப்போதருளும்
ஆண்டகையே மீண்டியேன் எனையே

**இம்மனுவலை சிறைபிடித்து ஞானசிலன்
மடுத்தீன் மன்னன் முன்**

கஜி

அடையவர்கள் படைசிதற அடல்புரிந்து
அலைகடல்போற் குழறிமு படையைவென்று
திடமுடனே திறைமறுத்த மன்னன்சேவைத்
திறலுடைய தளபதியைப் பிடித்துக்கொண்டு
அடலுடனே உமதுதிருச் சமூகம்வந்தேன்
அட்டதிக்கும் திட்டமதாய் ஒருதவளக்
குடைநிழற் ற அரசியற்றும் கோவேந்தன்
கொள்கைதனை இன்னதென்று கொள்ளத்தானே

வசனம்

மன்னர்மன்னா கிரேக்கனுடைய படைகளை எல்லாம்
சிறைத்து நாட்டைக்கைப்பற்றி சேனன்தலைவனைக் கைதுசெய் ,
வந்திருக்கிறேன் அறிவிராக.

மடுத்தீன் மன்னன்

சந்தத விருத்தம்

அச்சமில்லாதெனக் கிட்டதிறைதனை
ஆதரை மீதினிலே
அல்லவெனத் தடை சொல்லிய புல்லனின்
ஆனதளபதியை
துச்சமதாயடித் திச்சணந்தன்னிலே
தொல்சிறை தளிலடைத்து
சொல்லரும் என்கொலு தன்முனம் வந்து
தோற்றிடுவீர் சுறுக்காய்

வசனம்

வீரரே இவனை நாற்றிசையும் விட்டடித்து சிறையி
வடைத்து வருவீராக.

இராகம் :- எதுகுலகாம்போதி

தாளம் :- ஆடி

சேவகர் தரு

ஈர்த்திவண் தன்னையே
என்பு நொருங்கிட
எற்றிடுவோம் ஏற்றிக்
குற்றுயிராக்குவோம்

மீமநுவல் தரு

அடிக்கிறீர்கள் அண்ணே விடுதியே

உதைக்கிறீர்கள் என்னை

துடிக்குதே எனதுடல்

சோருதே ஆவி மூலிகை பூவிட்டுப்போல

குறையாக சூழலை விடுதியே

சேவகர் தரு மயங்கி

ஆவியைப் போக்குவோம் விடுதியே

அடித்து வம்பாக்குவோம் விடுதியே

பாவியை உனதுடல் விடுதியே

பதைத்திடத் தாக்குவோம் விடுதியே

மீமநுவல் தரு

பதைத்திடத் தாக்கினும் விடுதியே

வதைத்துயிர் போக்கினும் விடுதியே

பானுடைத் தாய்மரி விடுதியே

யாய் அருளௌக்குண்டு விடுதியே

சேவகர் தரு

பார்த்திபன் சொன்னசொல் விடுதியே

பூர்த்திசெய்திட இப்போ விடுதியே

பாதாதிகேழமும் விடுதியே

பதைத்திட வதை செய்வோம் விடுதியே

இம்மநுவல் தரு

தள்ளுகிறார் வசை விடுதியே

சொல்லுகிறார்களே விடுதியே

புல்லணையில் வரு விடுதியே

போத மெய்ஞானநாதா விடுதியே

சேவகர் தரு

மதவைச் சொல்லாவெலமை விடுதியே

மயக்கவோ பார்க்கிறாய் விடுதியே

முதவைக் கண்ணீர் வடிக்கும் மயக்கிறாய் விடுதியே

மூர்க்களே உண்ணக் கொல்வோம் விடுதியே

சேவகர் விருது நோய்
கமி

இறைவனின் படையை வெ
 எத்தனித்திட்ட முடா
 திறரதரமறுத்த கேடா
 சேணக்காவலனே வாடா
 உறைவிடம் உனக்கு இங்கு
 உணவுண்டு தன்னீர் உண்டு
 சிறையினைக் காவல்காத்து
 செம்மையாய் இருந்திடாயே.

சேவகன் வத்தும்

கேட்பாயாக, உனது உறைவிடமாகிய சிறைக்குடம் இதோ உன்னே செல்வாயாக.

சிறைக்கூடத்தில்

இம்மனுவல் தரு

வள்ளுவேல் வீரர்களைக்கொண்டே மாகொடி—
தாய் — வதைக்க உடல்பறைத்தழுது நின்றேன்
இம்மனுவல் எமதிறையே இன்று எனதுடைய
இதயம் உருகப்புகள்ரேன் தொண்டு

கட்டுண்டு கற்றானினிலே நின்றீர் கசப்புடைய காடியைத் தாக்கத்துக்கென உண்மூர் குட்டுண்மூர் கொடியர் கையால் அன்றீர் கள்வர் நடுவில் — பட்டிறந்த உழைமறவேன் கண்மார்.

இரும்புவல்

ପାଦବିପତ୍ର ଓ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୁକ୍ତ ବସନ୍ତ ମୁଦ୍ରା ଏବଂ ପାଦବିପତ୍ର ଏବଂ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୁକ୍ତ ବସନ୍ତ ମୁଦ୍ରା

தானியேல் என்னும் ஞானிக்கு சிங்கத்தின் கெபிக்குள் யாதொரு பங்கமின்றிக் காத்த பரம்பொருளே இந்தச் சிறைக்கூடத் தில் எனக்கு நின்அருளொளி தந்தருணும் கவாமி.

அரசன் மந்திரி சேனாபதி விளக்கத் தரு
மடுத்தீண் மன்னன்

இராகம்:— பலகம் தாளம்:— ரூபகம்

மொழியிறப் பெதிர் நிகழ் காலம் மூன்றும்
முழுதுணர்ந் தறிவுரை அமைச்சரே கேள்
பழிசெய்த மன்னன் தளபதியை
பகைதீர்க்க வகைஒன்று பகருவீரே,

மந்திரி

பகருமென் றுரைசெய்த பார்த்திப கேள்
பழிசெய்த சேனைத் தலைவன் தன்னை
நகரெங்கும் கொண்டுசென்றதித்துப் பின்பு
நாட்டமுடன் கழுவேற்றிக் கொல்வோம்.

மடுத்தீண் மன்னன் தரு

மநுவலர் தொடை அணி மார்பகனே
மந்திரி சொன்னதைச் சிந்தைகொண்டே
தருகுவீர் தக்கதோர் புத்தியிப்போ
தரியலர் சேனைத் தலைவன்மீதே.

ஞானசிலன் தரு

படைகளைப் பொடிபடச் செய்த இந்தப்
பாதகன்தன்னையே ஏதமுற
தடையின்றிக் கொல்வதே அல்லால் வேறு
சாற்றப் பிறிதில் ஏற்றிடரே.

மடுத்தீண் மன்னன் மந்திரியை விளித்து
தளபதி சொன்னதை உளமதிலே
தானாய்ந்து பார்த்துநீ தகைமையோனே
பழுதிலாதே யிப்பிரச்சினையைப்
பரிகரித்திடப் புத்தி பகருவீரே.

மந்திரி தரு

விள்ளுவேன் கேஞுமென் வேந்தே இப்போ
வேற்றலர் படைகளைத் தோற்றிடச்செய்
வல்லநம் தளபதி சொற்படிக்கு
வதைத்துப்பின் கழுவினில் ஏற்றிக் கொல்வோம்.

மந்திரி வசனம்

தலைவனே தளபதிசொற்போல இவனை நாற்றிசெயும்
விட்டடித்துக் கழுவினில் ஏற்றிக் கொல்வோம்.

சிறைக்கூடம்

சேவகர் வசனம்

கேள்டா தீயனே எங்கள் மன்னன் உன்னைக் கழுவேற்
நிக் கொல்லுச்சொன்னார் வருவாயாக.

இம்மனுவல் குறம்

நித்திய நிராமயமாய் நிர்மலமதாகிச்
சத்தியமாய் நின்ற உந்தன்
தாளினையை மறவேன்.

ஆதியந்தமாய் நடுவாய் அங்குமிங்கும் எங்கும்
சோதிமயமான யேசு
தூயஅடி துணையே.

பார்க்குமிடம் எங்குமொரு நீக்கமற நிறைந்தாய்
பாவிளன்னைப் பலதக்கவிட்டு
பாரிலெங்கோ மறைந்தாய்.

அனாதரட்சகர்எனும் நின்அரிய பெயர்க்கடுக்கோ
ஆபத்பாந்தவா அடியேன்
அதிலும் விதிவிலக்கோ.

இம்மனுவல் வசனம்

மனம்வாக்கிற்கெட்டாத மகிமைப் பிரதாபனே அடி
யேற்கு நின்துணையன்றி வேறுகெதியில்லை சவாமி.

கழுவில் இம்மனுவல்

பரணித்தரு

பெற்றவரைப் பிரிந்ததொரு துயரமல்ல
பிறந்தநகர் தனை இழந்த துயரமல்ல
கற்றனை என்கழுத்திலிட்டுக் கிணற்றிற் தள்ள
கவலை இன்றிக் காத்திருந்த கருணையிக்க

தரு

கன்னியாக்கட்டு தாயாகிக் கூடு கவும்பை
 கர்த்தவு திருச்சுதனை ஈன்றதாயே நூற்றுப்பு
 கருணைசெய் சந்தானாள்சேயே பொல்லாக்
 காவவர் ஏவலர்
 கட்டியே எனைக் கொடுசெல்லுறார்கள்
 கடுவதைகள் செய்கிறார்கள்.

பரணித் தரு

செற்றவர்கள் எனைப்பிடித்துச் சிறைப்படுத்தி
 செய்யுடல் தனைவதைத்துக் கழுவிலிட்டார்
 பற்றுணையே மற்றறியேன் பாங்கதில்லா
 பாவியெனக் காவியருள் பரமனான்.

தரு

பன்னிரு மன்னர்கள்
 தன்மரபில் வருபாலனான
 பனிமரியை சிலனான
 ஏழைபங்காளனே
 எம்மனுவேலனே யேசுநாதா
 எனியேனுக்குன் ஆசிதாதா

இம்மனுவல் கழுவில்நின்று அகவல்

1. இத்தலி தனைஆள் ஏந்தல் மல்றீத்து
 பெற்றிடப் பிறந்து பெருமையிற் சிறந்து
 பெற்ற தந்தையர்தாய் பெருமையும் பவுகம்
 பேசரும் நேசப் பிரிய சோதரரும்
2. சிற்றன்னை பயந்த சேயரா மிருவர்
 மற்றிவர் தமையும் மகிழையும் துறந்து
 தன்னிக ரில்லாச் சத்திய மறையை
 மன்னிய தாலே மன்னனும் வெகுண்டு
3. கற்றனைக் கழுத்திற் கட்டியே கிணற்றில்
 தள்ளினா ரன்று தற்காத்தீர் பரனே
 வள்ளலாம் மார்த்தீன் வதைத்து மெய்பதைக்க
 கொல்லவே என்னைக் கொடுங்கழு விட்டாய்
4. பற்றுவை அன்றி மற்றிலேன் கண்டாய்
 பாரவர் தமக்காய் பாரினில் வந்து
 குருசினில் மரித்த கோமானே உந்தன்
 இருபதம் போற்றி இறைஞ்சி நின்றேனே

நூன்சோதி தன்தமையனெற்றிந்து

நிறுத்துங்கள் நிறுத்துங்கள்

இடித் தமையனைக் கட்டியனைத்து

நூன்சோதி தரு

இராகம் : - பூபாஸம் தாளம் : - ஆதி

இனபப் பிறவியரே எம்முட முத்தாண்ணா

இம்மனுவல்

அன்புப்பிறவியரே வாரும் எம்மை
அணைத்துமே அன்புமுத்தம் தாரும்

நூன்சோதி தரு

அந்தகன் கண்திறந்த ஆண்தமே மிகுந்தேன்
புந்திமிகு மகிழ்ந்தேனே அண்ணா
பூவை என்னகங் கணிந்தேனே அண்ணா

நூன்சீலன்

வாக்கினால் மாத்திரமோ மனதினால் மாத்திரமோ
போக்காலியற்ற ஒண்ணாப் புனிதமுற்றேன்

நூன்சோதி அரசனிடம் குறையிரந்து

கொச்சகம்

மன்னவனே எந்தனது தந்தையான
மாபெரும் இத்தாலியைஆள் மகிபனுக்கு
முன்னரிய தேவியிடம் பெற்றங்கள்
மூத்தாண்ணர் இப்மனுவல் தன்னைஇப்போ
உன்னரிய கொலைக்காத்தில் இருந்துமீட்டு
உயிர்ப்பிச்சை அளித்திடுவீர் உமதுசெங்கோல்
பன்னெடுங்காலந் தழைத்திப்பாரை ஆளப்
பரன்றுஞம் திறனுனக்குப் பல்குந்தானே.

வசனம்

கேளும் பிராண்நாதா எங்கள் மூத்த அண்ணன் இம்மனு
வலை கொலைக்காலத்தில் இருந்துமீட்டு உயிர்ப்பிச்சை அளித்திடுவீர்.
அண்ணைமரி வேண்டுதலால் அவர்கதன் அருளுமக்குக் கிடைக்கும்
தலைவனே.

மங்களாம் மங்களாம் ஜெயமங்களமாமே
தன்னிகில்லான் தனக்கு மங்களாம் தேவ
தாய்மரியை சூசை சுபமங்களாம்
மன்னு மோட்சவாசிக்டகும் மங்களாம் தவ
மாதவன் அந்தொனியார்க்கும் மங்களாம்.

சத்தியதிருச்சபைக்கும் மங்களாம் திருத்
தந்தையர்க்கும் ஆயருக்கும் மங்களாம் தவ
மெத்து குருமார்களுக்கும் மங்களாம் நல
மேவு சன்னாசி கண்ணியார்க்கும் மங்களாம்.

மாட்சிசேர் செபஸ்தியார்க்கும் மங்களாம் மிகு
தாட்சிசேர் கிறிஸ்தவர்க்கும் மங்களாம் ஜெய
ஆட்சிசேர் அரசருக்கும் மங்களாம் தேவ
காட்சிசேர் பறைசெழிக்க மங்களாம்.

இம்மனுவல்தன் சரிதை மங்களாம் இதை
இயற்றினோர் பயிற்றினோர்க்கும் மங்களாம்
நன்மனதாய்ப் படித்தோர்க்கும் மங்களாம்—
இதில் — நாடியே நலம்சிறக்க மங்களாம்.

குற்பிழக்கு ஶ்ரீக்ஷ்ண இரவிசால

உலக்காலி

ஈயநாதர் இந்திர வரிமாலை
உலக்காலி எதுவால்வாலி எதுவாலை
உக்காலி பூரி பூத்திலை பௌரிமாலை
உபரிமீதாலி உமாலையாலி ராமாலதாலை
உபமாலி உதிர்க்காலை பூத்திலை
உநாலி உநாலை பூத்திலை
உநாலை உநாலை பூத்திலை
உநாலை உநாலை பூத்திலை

உலக்காலி

ஞாயாலி ஞாயாலி ஞாயாலி ஞாயாலி ஞாயாலி
ஞாயாலி ஞாயாலி ஞாயாலி ஞாயாலி ஞாயாலி ஞாயாலி
ஞாயாலி ஞாயாலி ஞாயாலி ஞாயாலி ஞாயாலி ஞாயாலி

புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம். 1994